

20.11.2023

A9-0343/ 001-001

ÄNDRINGSFÖRSLAG 001-001

från utskottet för industrifrågor, forskning och energi

Betänkande

Christian Ehler

A9-0343/2023

Åtgärdsram för att stärka Europas ekosystem för tillverkning av nettonollteknikprodukter (rättsakt om nettonollindustrin)

Förslag till förordning (COM(2023)0161 – C9-0062/2023 – 2023/0081(COD))

Ändringsförslag 1

EUROPAPARLAMENTETS ÄNDRINGSFÖRSLAG*

till kommissionens förslag

2023/0081 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av en åtgärdsram för att stärka Europas ekosystem för tillverkning av nettonollteknikprodukter (rättsakt om nettonollindustrin)

(Text av betydelse för EES)

* Ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen **■**.

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,
med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

(-1) *Det främsta målet för europeisk industripolitik på medellång sikt är att göra det möjligt för unionsindustrin att genomföra energi- och klimatomställningen samt den gröna och digitala omställningen, samtidigt som dess konkurrenskraft på den globala marknaden upprätthålls, arbetstillfällena av hög kvalitet bevaras i Europa och dess förmåga till innovation och produktion i Europa stärks, särskilt när det gäller ren teknik.*

(1) Unionen har åtagit sig att påskynda utfasningen av fossila bränslen i ekonomin och att genomföra en ambitiös utveckling av förnybara energikällor för att uppnå klimatneutralitet eller nettonollutsläpp (utsläpp efter avdrag för upptag) senast 2050. Detta mål är centralt för den europeiska gröna given och den uppdaterade industristrategin för EU och är i linje med unionens åtagande om globala klimatåtgärder enligt Parisavtalet¹. För att uppnå målet om klimatneutralitet fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119³ ett bindande klimatmål för unionen om att minska nettoutsläppen av växthusgaser med minst 55 % senast 2030 jämfört med 1990. Det föreslagna 55 %-paketet syftar till att

¹ EUT C 349, 29.9.2023, s. 179.

² EUT C, C/2023/254, 26.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2023/254/oj>.

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).

uppnå unionens klimatmål till 2030 och medför omarbetningar och uppdateringar av unionens lagstiftning i det hänseendet.

- (1a) *Såsom anges i industriplanen för den gröna given måste unionen vidta åtgärder för att säkerställa att den kan påskynda en industriell omvandling med nettonollutsläpp på hemmaplan. Denna förordning är en del av dessa åtgärder och syftar till att stärka det affärsmässiga argumentet för att minska koldioxidutsläppen från industrin i unionen.***
- (1b) *Med hänsyn till unionens strategiska oberoende är ett större fokus på teknikens cirkularitet och långa livslängd avgörande för att stärka resiliensen i unionens tillverkningsindustri, samtidigt som dess miljöpåverkan minskas för att bidra till dess hållbara konkurrenskraft.***
- (2) Den inre marknaden utgör en lämplig miljö för att i den omfattning och i den takt som krävs möjliggöra tillgång till den teknik som krävs för att uppnå unionens klimatambitioner *och infria löftet i den europeiska gröna given om att förvandla utfasningen av fossila bränslen till hållbar konkurrenskraft.* Med tanke på nettonollteknikens komplexa och gränsöverskridande karaktär skulle icke samordnade nationella åtgärder för att säkerställa tillgång till denna teknik medföra en hög risk för snedvridning av konkurrens och fragmentering av den inre marknaden. För att skydda den inre marknads funktion är det därför nödvändigt att inrätta en gemensam rättslig ram på unionsnivå för att gemensamt ta itu med denna centrala utmaning genom att öka unionens resiliens och försörjningstrygghet på området nettonollteknik.**
- (2a) *All ytterligare mobilisering av statligt stöd bör vara riktad och tillfällig och bör överensstämma med unionens politiska mål såsom den gröna given och den europeiska pelaren för sociala rättigheter. Sådan finansiering bör inte leda till ytterligare skillnader mellan medlemsstaterna i linje med unionens konkurrens- och sammanhållningspolitik.***
- (2b) *Internationella energiorganet uppskattar att 2030 kommer den globala marknaden för central massstillverkad ren energiteknik att vara värd omkring 650 miljarder US-dollar per år, vilket är mer än tre gånger så högt som nuvarande nivå. Den globala nettonollindustrin växer allt snabbare, och i vissa fall är efterfrågan större än utbudet. Unionsindustri är en del av en öppen, exportinriktad, kapitalintensiv***

social marknadsekonomi som kan skapa välstånd för unionens medborgare endast om den är globalt konkurrenskraftig och öppen för den globala marknaden.

Unionens ambition för nettonollindustrin bör anpassas till denna verklighet och bör sikta på att plocka betydande globala marknadsandeler.

- (3) När det gäller yttre aspekter *kommer unionen att intensifiera sina ansträngningar tillsammans med öppna, demokratiska partner som står bakom Parisavtalet.* Vad gäller tillväxtmarknader och utvecklingsekonomier, kommer *unionen* att sträva efter *ömsesidigt fördelaktiga* partnerskap som gynnar båda parter inom ramen för Global Gateway-strategin, vilket bidrar till diversifieringen av försörjningskedjan för råvaror, *till uppnåendet av de globala klimatmålen* samt till partnerländernas insatser för att genomföra den dubbla omställningen och skapa mervärde på lokal nivå.
- (4) För att fullgöra dessa åtaganden måste unionen öka takten i omställningen till *en nettonollekonomi, inbegripet genom en ökad andel ren energi i sin energimix, samt* genom att öka energieffektiviteten och andelen förnybara energikällor. Detta kommer att bidra till uppnåendet av *unionens mål* i den europeiska pelaren för sociala rättigheter för 2030 på en sysselsättningsgrad på minst 78 % och deltagande i utbildning på minst 60 % vuxna. Det kommer även att bidra till att säkerställa att den gröna omställningen blir rimlig och rättvis.
- (5) De högre energipriserna efter Rysslands orättfärdiga och olagliga militära angrepp på Ukraina har skapat en stark drivkraft för att påskynda genomförandet av den europeiska gröna givnen och öka resiliensen i energiunionen genom att snabba upp omställningen till ren energi och sluta vara beroende av fossila bränslen som exporteras från Ryssland. REPowerEU-planen¹ spelar en viktig roll i hanteringen av problemen och störningarna på den globala energimarknaden till följd av Rysslands invasion av Ukraina. Planen syftar till att påskynda energiomställningen i EU för att minska unionens gas- och elförbrukning och främja investeringar i införandet av energieffektiva och koldioxidsnåla lösningar. I planen fastställs bland annat målen att fördubbla solcellskapaciteten senast 2025 och att installera en solcellskapacitet på 600 GW senast 2030, att fördubbla installationstakten för värmepumpar, att

¹ *Meddelande av den 18 maj 2022 från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: Planen REPowerEU, COM(2022) 230 final, 18.5.2022.*

producera 10 miljoner ton förnybar vätgas inom EU till 2030, och att avsevärt öka produktionen av biometan **med upp till 35 miljarder kubikmeter till 2030**. I planen fastställs också att det för att nå målen i REPowerEU krävs en diversifiering av tillgången på utrustning för koldioxidsnål energi och kritiska råvaror, minskning av beroendet i enskilda sektorer, åtgärdande av flaskhalsar i försörjningskedjan och en ökning av EU:s tillverkningskapacitet för ren energiteknik. Som en del av insatserna för att öka andelen förnybar energi inom elproduktion, industri, byggnader och transport föreslår kommissionen att målet i direktivet om förnybar energi höjs till 45 % senast 2030 och att målet i energieffektivitetsdirektivet höjs till 13 %. Det skulle ge en total produktionskapacitet för förnybar energi på 1 236 GW senast 2030, jämfört med 1 067 GW senast 2030 som planerades i förslaget 2021, och kommer att leda till ökade behov av lagring via batteri för att hantera intermittens i elnätet. På samma sätt kommer politik som avser utfasningen av fossila bränslen i vägsektorn, t.ex. *Europaparlamentets och rådets* förordning (EU) 2019/631¹ och förordning (EU) 2019/1242², att i hög grad bidra till ytterligare elektrifiering av vägtransportsektorn och därmed öka efterfrågan på batterier.

- (6) Nettonollomställningen har redan lett till enorma industriella, ekonomiska och geopolitiska skiften runt om i världen, som kommer att bli ännu tydligare i takt med att världen ökar insatserna för utfasning av fossila bränslen. Vägen **mot en klimatneutral, resurseffektiv nettonollekonomi** innebär stora möjligheter för en utvidgning av unionens nettonollindustri, där styrkan i den inre marknaden kan utnyttjas, genom att man främjar investeringar i **nettonollteknik** och dess försörjningskedjor. Detta är teknik **som behövs för att uppfylla målen i de nationella energi- och klimatplanerna, vilket bidrar till unionsindustrins resiliens och konkurrenskraft** så att fossila bränslen kan fasas ut från ekonomiska sektorer, från energiförsörjning till transport, byggnader och industrin. En stark nettonollindustri inom **unionen** kan i betydande utsträckning bidra till att unionens klimat- och

¹ *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/631 av den 17 april 2019 om fastställande av normer för koldioxidutsläpp för nya personbilar och för nya lätta nyttofordon och om upphävande av förordningarna (EG) nr 443/2009 och (EU) nr 510/2011 (omarbetning) (EUT L 111, 25.4.2019, s. 13).*

² *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1242 av den 20 juni 2019 om fastställande av normer för koldioxidutsläpp från nya tunga fordon och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 595/2009 och (EU) 2018/956 och rådets direktiv 96/53/EG (EUT L 198, 25.7.2019, s. 202).*

energimål uppnås på ett ändamålsenligt sätt samt till att stödja andra mål i den gröna given, *såsom att skapa arbetstillfällen av hög kvalitet och hållbar tillväxt, genom att skapa en industribas som satsar på såväl export som inhemskt utbud.*

- (7) För att *unionens* klimat- och energimålen ska kunna uppnås måste energieffektivitet prioriteras. Att spara energi är det enklaste, säkraste och renaste sättet att uppnå målen. ”Energieffektivitet först” är en övergripande princip för *unionens* energipolitik och är viktig både för dess praktiska tillämpningar i politiken och för investeringsbeslut. Därför är det viktigt att öka unionens tillverkningskapacitet för energieffektiv teknik, t.ex. värmepumpar och teknik för smarta nät, som hjälper EU att minska och styra sin energiförbrukning.
- (8) Unionens mål om minskade koldioxidutsläpp, trygg energiförsörjning, digitalisering av energisystemet och elektrifiering av efterfrågan, t.ex. inom mobilitet, och behovet av snabba laddningsstationer kräver en enorm utbyggnad av elnäten i *unionen*, både på överföringsnivå och på distributionsnivå. På överföringsnivå behövs system för högspänd likström för att ansluta havsbaserad förnybar energi. På distributionsnivå bygger sammanlänkningen av elleverantörer och styrningen av en flexibel efterfrågan på investeringar i innovativ nätteknik, t.ex. smart laddning av elfordon, energieffektivitet i byggnader och automatisering och smarta kontroller för industrin, avancerad mätarinфраstruktur och energistyrningssystem för hushåll. Elnätet måste interagera med många aktörer eller enheter på basis av observerbarhet på detaljnivå, och därmed tillgång till data, för att möjliggöra flexibilitet, smart laddning och smarta byggnader med smarta elnät *och småskaliga flexibilitetstjänster* för att möjliggöra efterfrågeflext från konsumenter och införande av förnybara energikällor. Att ansluta nettonollteknik till *unionens* nät kräver en betydande ökning av tillverkningskapaciteten för elnät på områden som havsbaserade och landbaserade kablar, understationer och transformatorer.
- (8a) *En gruppering av industriell verksamhet som är inriktad på industriell symbios kan minimera verksamhetens miljöpåverkan och skapa effektivitetsvinster för industrin. En gruppering kan därför på ett betydande sätt bidra till att uppnå målen i denna förordning. I detta avseende främjar denna förordning utvecklingen av nettonollindustrikluster (kluster). Dessa kluster bör ha en begränsad geografisk och teknisk räckvidd för att främja industriell symbios.*

Kluster bör utses av medlemsstaterna och varje utnämning bör åtföljas av en plan med konkreta nationella åtgärder för att göra klustret mer attraktivt som en plats för tillverkningsverksamhet. Kluster bör framför allt användas som ett verktyg för återindustrialisering av regioner, särskilt för kolregioner i omställning.

- (8b) *Medlemsstaterna bör kunna utse och stödja kluster. När ett kluster utses bör medlemsstaten utarbeta en plan för klustret som anger vilken tillverkningsverksamhet för nettonollteknik som ska ingå i klustret (plan). Medlemsstaten bör också genomföra de miljökonsekvensbedömningar som krävs för de tillverkningsverksamheter för nettonollteknik som ska ske i klustret. Sådana konsekvensbedömningar minskar avsevärt företagets behov att utföra dessa bedömningar för att få tillstånd för tillverkningsverksamhet för nettonollteknik inom klustrets tillämpningsområde. Planen bör innehålla resultaten av miljökonsekvensbedömningarna samt de nationella åtgärder som ska vidtas för att minimera eller begränsa den negativa miljöpåverkan. Planen bör också innehålla konkreta nationella åtgärder för att stödja industriell verksamhet inom klustrets tillämpningsområde. Dessa åtgärder bör omfatta insatser för att investera i eller som leder till privata investeringar i energiinfrastruktur, digital infrastruktur och transportinfrastruktur samt insatser för att minska driftskostnaderna för industrin i klustret, såsom differenskontrakt för energipriser. Andra åtgärder som bör övervägas är insatser för att stärka skyddet av immateriella rättigheter, inrätta ett innovationsnav i klustret samt locka uppstarts företag till klustret. För att ge industrin investeringssäkerhet bör planen också ange hur länge stödåtgärderna ska pågå.*
- (9) Ytterligare politiska insatser krävs för att stödja teknik som är kommersiellt tillgänglig och som har potential för snabb utbyggnad för att stödja unionens klimatmål, förbättra försörjningstryggheten för nettonollteknik inklusive dess försörjningskedjor och skydda eller stärka den övergripande resiliensen och konkurrenskraften vad gäller unionens energisystem. Det inbegriper tillgång till en säker och hållbar källa för bränslen som är ”bäst i klassen”, enligt beskrivningen i skäl 8 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/1214.
- (10) För att uppnå målen för 2030 krävs ett särskilt fokus på *strategiska nettonollprojekt*, även mot bakgrund av teknikens betydande bidrag till vägen mot nettonollutsläpp

senast 2050. **Dessa projekt** spelar en viktig roll för unionens öppna strategiska oberoende och säkerställer invånarnas tillgång till ren och säker energi till ett överkomligt pris. Med tanke på **projektens** roll bör den omfattas av ännu snabbare tillståndsförfaranden och få högsta möjliga nationella betydelse enligt nationell rätt samt omfattas av ytterligare stöd för att attrahera investeringar. **För att det ska erkännas som ett strategiskt projekt bör den projektansvarige iakttä tillämpliga social- och arbetsrättsliga skyldigheter som fastställts i unionsrätten eller i nationell rätt.**

- (10a) **Strategiska nettonollprojekt bör genomföras på ett hållbart sätt genom att använda socialt ansvarsfulla metoder, inbegripet med respekt för mänskliga rättigheter och arbetstagar rättigheter, och genom att samarbeta på ett meningsfullt sätt med lokalsamhällen, och genom att använda transparenta affärsmetoder med adekvat efterlevnadspolitik för att förebygga och minimera riskerna för negativa konsekvenser för den offentliga förvaltningens funktion inbegripet korrruption och mutor.**
- (11) För att säkerställa att unionens framtida energisystem är resilient bör denna expansion genomföras genom hela försörjningskedjan för tekniken i fråga, vilket är helt i överenskommelse med akten om kritiska råvaror.
- (11a) **Sedan 2007 har den strategiska planen för energiteknik (SET-planen) drivit på unionens innovation i energiteknik¹. SET-planen har i detta avseende i hög grad bidragit till en stark kunskapsbas om energiteknik och har varit avgörande för anpassningen av strategiska prioriteringar vad gäller forskning, innovation och spridning av ren energiteknik. För att säkerställa att unionen kan uppnå sina mål om fullständig koldioxidneutralitet senast 2050 måste denna kunskapsbas utnyttjas och stärkas ytterligare. SET-planen är därför ett oersättligt instrument för att uppnå målen i denna förordning och utgör ryggraden i denna förordnings innovationsagenda.**
- (12) År 2020 antog **■** kommissionen en EU-strategi för integrering av energisystem. I den fastställs en vision för en snabbare omställning till ett mer integrerat energisystem, som stöder en klimatneutral ekonomi till lägsta kostnad i alla sektorer. Integreringen

¹ Hänvisning till kommissionens meddelanden från 2007 och 2015 om SET-planen ska läggas till

innefattar tre kompletterande och ömsesidigt förstärkande principer: För det första står ett mer cirkulärt energisystem med energieffektivitet i centrum. För det andra, en mer omfattande direkt elektrifiering i slutanvändarsektorer. För det tredje, användning av förnybara och koldioxidsnåla bränslen, inklusive vätgas

Överväganden som rör integrering av energisystem avser lösningar för att fullt ut integrera all el som produceras genom anläggningar för förnybar energi i det bredare energisystemet. Det handlar t.ex. om att anpassa tekniska lösningar som medger integrering av överskottsel som produceras genom anläggningar för förnybar energi, däribland genom lagring **och genom att öka de planerbara fossilfria energikällorna i nätet**, i dess olika former och efterfrågestyrning.

- (12a) **Avskiljning och lagring av koldioxid (CCS-teknik) är en teknik som kommer att bidra till att begränsa klimatförändringarna. Den går ut på att koldioxid (CO_2) från industrianläggningar avskiljs, transporteras till en lagringsplats och där injekteras i en lämplig underjordisk geologisk formation för permanent förvaring.**
- (13) Utvecklingen av lösningar för avskiljning och lagring av koldioxid har drabbats av samordningsproblem. **För det första**, trots att EU:s utsläppshandelssystem ger ökade prisincitament i fråga om koldioxid, är industrin, som investerar i avskiljning av koldioxid och som gör att dessa investeringar kan bli ekonomiskt bärkraftiga, utsatt för en betydande risk att inte få tillgång till godkända anläggningar för geologisk lagring. **För det andra** måste investerare i de första lagringsplatserna för koldioxid ta på sig de inledande kostnaderna för att fastställa, utveckla och utvärdera dessa platser innan de kan ansöka om tillstånd för lagring. Transparens i fråga om potentiell kapacitet för koldioxidlagring vad gäller geologisk lämplighet för relevanta områden och befintliga geologiska uppgifter, särskilt från prospektering av anläggningar för kolväteproduktion, kan hjälpa marknadsaktörer att planera sina investeringar. Medlemsstaterna bör offentliggöra sådana uppgifter och regelbundet rapportera på ett framåtblickande sätt om framsteg vad gäller utveckling av lagringsplatser för koldioxid och motsvarande ovan nämnda behov av kapacitet för injektion och lagring, för att man tillsammans ska kunna nå unionens övergripande mål för kapacitet för koldioxidinjektion. **För det tredje är lagringsprojekt för koldioxid endast ekonomiskt bärkraftiga om det finns ett affärsmässigt argument längs hela värdekedjan, inklusive transport. Alla rättsliga krav på lagring bör därför åtföljas**

av effektiva strategier och åtgärder på unionsnivå och nationellt för att säkerställa samordning och investeringar i hela värdekedjan.

- (14) En betydande flaskhals för investeringar i koldioxidavskiljning (som i dag i allt högre grad är ekonomiskt bärkraftiga) är tillgången till befintliga lagringsplatser för koldioxid i **unionen**, vilket ligger till grund för incitamenten i **Europaparlamentets och rådets** direktiv 2003/87/EG¹. För att kunna bygga ut tekniken och öka tillverkningskapaciteten behöver unionen ta fram en försörjningsprognos vad gäller permanenta geologiska lagringsplatser för koldioxid som är tillåtna i enlighet med **Europaparlamentets och rådets** direktiv 2009/31/EU². Genom att fastställa ett mål för unionen på 50 miljoner ton årlig operativ kapacitet för koldioxidinjektion senast 2030, vilket är i linje med den förväntade kapacitet som behövs 2030, kan de berörda sektorerna samordna sina investeringar mot ~~en union med~~ en transport- och lagringsvärdekedja för koldioxid med nettonollutsläpp för unionen som industrin kan använda för att fasa ut fossila bränslen i sina verksamheter. Detta inledande införande kommer även att bidra till ytterligare koldioxidlagring sett mot bakgrund av målet för 2050. Enligt kommissionens uppskattningar kan unionen behöva avskilja upp till 550 miljoner ton koldioxid per år fram till 2050 för att uppnå nettonollmålet, vilket omfattar koldioxidupptag. En sådana första lagringskapacitet i industriell skala kommer att minska riskerna för investeringar i koldioxidavskiljning från utsläpp som ett viktigt redskap för att uppnå klimatneutralitet. **Med tanke på de krav på lagring som förväntas uppstå 2050 måste unionens marknad för koldioxidlagring kompletteras med en marknad som omfattar tredjeländer i Europa med stor lagringspotential.** När den här förordningen införlivas i EES-avtalet kommer unionens mål i årlig operativ kapacitet för koldioxidinjektion att justeras i enlighet med detta. **För att säkerställa uppnåendet av unionens mål bör medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att underlätta och skapa incitament för utbyggnad av projekt för avskiljning och lagring av koldioxid.**

¹ **Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).**

² **Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid och ändring av rådets direktiv 85/337/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, 2001/80/EG, 2004/35/EG, 2006/12/EG och 2008/1/EG samt förordning (EG) nr 1013/2006 (EUT L 140, 5.6.2009, s. 114).**

Sådana åtgärder bör kunna omfatta åtgärder som skapar incitament för utsläppskällor att avskilja utsläpp, för finansieringsstöd till investerare avseende nödvändig infrastruktur för transport av koldioxid till lagringsplatsen och för direkt finansiering av projekt för koldioxidlagring.

- (15) Genom att definiera lagringsplatser för koldioxid som bidrar till unionens mål 2030 som *tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik eller* strategiska nettonollprojekt kan utvecklingen av lagringsplatser för koldioxid påskyndas och underlättas och den ökade efterfrågan i industrin på lagringsplatser kan dirigeras mot de mest kostnadseffektiva lagringsplatserna. Ett allt högre antal olje- och gasfält, som skulle kunna konverteras till säkra lagringsplatser för koldioxid, närmar sig slutet för sin produktiva användning. Dessutom har olje- och gasindustrin bekräftat att man avser att inleda en energiomställning och har de resurser, färdigheter och kunskaper som behövs för att utforska och ta fram fler lagringsplatser. För att uppnå unionens mål på 50 miljoner ton årlig operativ kapacitet för koldioxidinjektion senast 2030 behöver den här sektorn slå samman sina bidrag för att säkerställa att avskiljning och lagring av koldioxid som klimatlösning finns tillgänglig innan den efterfrågas. För att säkerställa en snabb, unionsövergripande och kostnadseffektiv utveckling av lagringsplatser för koldioxid i linje med **unionens** mål för injektionskapacitet bör licensinnehavare för olje- och gasproduktion i **unionen** bidra till detta mål proportionellt till olje- och gasproduktionskapacitet, samtidigt som man är flexibel vad gäller samarbete och beaktar andra bidrag från tredje part. *Licensinnehavare för olje- och gasproduktion inom unionen bör göra allt som står i deras makt för att göra de investeringar som krävs för att fullgöra sina respektive bidrag när det gäller att uppnå en årlig operativ kapacitet för koldioxidinjektion. Dessa insatser bör dock omfattas av objektiva kommersiella, finansiella, tekniska, rättsliga och miljömässiga begränsningar utanför dessa företags kontroll, vilket kan leda till att individuella lagringsprojekt, trots rimliga och kommersiellt försiktiga insatser, objektivt sett inte kan fullgöra skyldigheterna enligt denna förordning i tid.*
- (15a) *Det krävs ytterligare politiska insatser för att stödja gränsöverskridande transport av koldioxid, eftersom Londonprotokollet inledningsvis förbjuder export av koldioxid för permanent geologisk lagring under havsbotten. Londonprotokollet ändrades av de avtalsslutande parterna 2009 för att möjliggöra*

gränsöverskridande transport av koldioxid för lagring under havsbotten, men ändringen måste ratificeras av två tredjedelar av de avtalsslutande parterna för att träda i kraft. Det är osannolikt att detta kommer att ske under den närmaste tiden. Det krävs ytterligare politiska insatser för att ta itu med hindren för införande och skapandet av en inre marknad för gränsöverskridande transport av koldioxid.

- (15b) *Det krävs ytterligare politiska insatser för att säkerställa att planering av gränsöverskridande infrastruktur införs. Tillgänglighet och konnektivitet för alla former av koldioxidtransport spelar en avgörande roll för genomförandet av dels projekt för avskiljning och lagring av koldioxid, dels projekt för avskiljning och användning av koldioxid (CCU). Dessa transportsätt omfattar fartyg, pråm, tåg och lastbil samt fasta anordningar för anslutning och dockning, för kondensering, buffertlagring och omvandlare av koldioxid för vidare transport genom rörledningar och med särskilda transportsätt.*
- (15c) *Kommissionen bör säkerställa en kontinuerlig översyn och utökning av målet för injektions- och lagringskapacitet för koldioxid för perioden efter 2030 för att återspegla unionens behov att uppnå sitt klimatmål för 2040 och uppnå klimatneutralitet senast 2050 i synergi med relaterad unionsrätt.*
- (15d) *Genom att använda avskild koldioxid i vissa produktionsprocesser kan koldioxid lagras permanent och/eller bidra till att minska unionens beroende av fossila bränslen. Därför bör alla enheter som är involverade i den värdekedja som avser den verksamhet för koldioxidinjektion som anges i denna förordning uppmantras att överväga om den koldioxid som ska lagras kan lagras permanent i nya produkter eller kan stödja unionens mål att minska sitt beroende av fossila bränslen.*
- (16) *Unionen har bidragit till att bygga upp ett globalt ekonomiskt system som bygger på öppen, transparent och regelbaserad handel, strävat efter att respektera och främja normer för social och miljömässig hållbarhet och klimatomställning och är engagerad till fullo i dessa värden. Unionen strävar efter att skapa lika villkor, särskilt genom att bekämpa illojala handelsmetoder och överkapacitet i produktionen för att säkerställa en rättvis konkurrensutsatt miljö för unionsindustrin, bland annat genom industripartnerskap för nettonollteknik, som erbjuder arbetstillfällen av hög kvalitet till arbetstagare.*

- (17) För att hantera säkerhets- och utbudsproblem och bidra till stöd för resiliensen i unionens energisystem och insatser för modernisering och minskning av koldioxidutsläppen krävs ökad tillverkningskapacitet i unionen. Unionens tillverkare av solcellsteknik måste öka sin konkurrenskraft och förbättra säkerheten ur ett utbudsperspektiv genom att sikta på att uppnå minst 30 gigawatt operativ tillverkningskapacitet för solceller senast 2030 i hela värdekedjan för solcellsenergi, i linje med de mål som fastställs i europeiska alliansen för solcellsindustrin, vilket stöds inom ramen för unionens solenergi-strategi. Unionens tillverkare av vind- och värmepumpsteknik måste befästa sin konkurrensfördel och behålla eller öka sina nuvarande marknadsandelar under det här decenniet, i linje med unionens prognoser för teknikutbyggnad som uppfyller energi- och klimatmålen för 2030. Detta innebär en tillverkningskapacitet i unionen för vindkraft på minst 36 GW och för värmepumpar på minst 31 GW år 2030. Unionens tillverkare av batterier och elektrolysanläggningar behöver konsolidera sitt tekniska ledarskap och aktivt bidra till att forma dessa marknader. För batteriteknik skulle detta innebära att man bidrar till målen för den europeiska batterialliansen och siktar på att närmare 90 % av unionens årliga efterfrågan på batterier kan tillgodoses av unionens batteritillverkare, vilket innebär en tillverkningskapacitet i unionen på minst 550 GWh 2030. För **unionens** tillverkare av elektrolysanläggningar ställs i REPowerEU-planen en prognos på 10 miljoner ton producerad förnybar vätgas inom unionen och upp till ytterligare 10 miljoner ton importerad förnybar vätgas till 2030. För att säkerställa att **unionens** tekniska ledarskap leder till kommersiellt ledarskap, vilket stöds inom ramen för den gemensamma förklaringen om elektrolysanläggningar och den europeiska alliansen för ren vätgas, bör **unionens** tillverkare av elektrolysanläggningar ytterligare öka kapaciteten, så att den totala kapaciteten för elektrolysanläggningar uppgår till minst 100 GW vätgas senast 2030.
- I REPowerEU-planen fastställs dessutom ett mål om att öka den hållbara produktionen av biometan till 35 miljarder kubikmeter fram till 2030. Eftersom dess försörjningskedja till stor del är baserad i Europa idag bidrar biometan redan till unionens resiliens, vilket bör främjas ytterligare.***
- (18) När dessa mål övervägs tillsammans, och även vissa delar av försörjningskedjan beaktas (t.ex. växelriktare och solceller, paneler och göt för solceller eller katoder och anoder till batterier), är unionens tillverkningskapacitet låg. Unionens årliga

tillverkningskapacitet bör sikta på att *nå* minst 40 % av de årliga användningsbehoven till 2030 för den *nettonollteknik* som *definieras i denna förordning. Vidare bör unionens årliga tillverkningskapacitet för nettonollteknik täcka minst 25 % av den globala efterfrågan för motsvarande teknik.*

- (19) En ökning av tillverkningskapaciteten för nettonollteknik i *unionen* kommer att *öka* den globala försörjningen av nettonollteknik och **■** omställningen till *ren ekonomisk utveckling* globalt. *Tillsammans med andra åtgärder för att stärka unionens konkurrenskraft bör åtgärder för att öka tillverkningskapaciteten i unionen också se till att unionen spelar en mer framträdande roll i strategiska delar av värdekedjan, inbegripet slutprodukter, för att säkerställa den försörjningstrygghet som unionen behöver för att uppnå sina klimatmål.*
- (20) Samtidigt kommer nettonollteknikprodukter att bidra till unionens resiliens och en trygg försörjning av ren energi. En trygg försörjning av ren energi är en förutsättning för ekonomisk utveckling liksom för allmän ordning och säkerhet. Nettonollteknikprodukter kommer även att generera fördelar för andra strategiskt viktiga ekonomiska sektorer, t.ex. jordbruk och livsmedelproduktion, genom att säkra tillgången till ren energi och maskiner till konkurrenskraftiga priser, och därmed bidra till EU:s livsmedelstrygghet på ett hållbart sätt samt tillhandahålla allt större avsättningsmöjligheter för biobaserade alternativ genom den cirkulära ekonomin. På samma sätt kommer uppfyllandet av unionens klimatambitioner att innebära både ökad tillväxt och ökat social välbefinnande.
- (21) *Framställningen av nettonollteknik är beroende av komplexa och globalt sammankopplade värdekedjor. För att upprätthålla konkurrenskraften och minska det nuvarande strategiska importberoendet för viktiga nettonollteknikprodukter och deras försörjningskedjor, samtidigt som man undviker att nya beroenden skapas, behöver unionen fortsätta att stärka sin industribas **■** och bli mer konkurrenskraftig och innovationsvänlig. Unionen behöver möjliggöra en snabbare, enklare och mer förutsägbar utveckling av tillverkningskapacitet *genom att minska regelbördan och den administrativa bördan för industriverksamheten på sitt territorium och skapa samma konkurrensvillkor som gäller för internationella konkurrenter. Unionen bör i synnerhet sträva efter att senast 2030 åstadkomma en 20-procentig minskning av den allmänna regelbördan för industrin, en 40-procentig minskning**

av regelbördan när det gäller att släppa ut en ny produkt på den inre marknaden och en 40-procentig minskning av den administrativa bördan för små och medelstora företag och uppstartsföretag. Sådana ansträngningar bör framför allt göras inom ramen för bättre lagstiftning och inte påverka unionens miljö- och arbetsnormer. Kommissionen bör rapportera om framstegen mot att uppnå dessa mål i sin årliga undersökning av bördor.

- (21a) För att säkerställa unionens tillgång till en trygg och hållbar försörjning av den nettonollteknik som behövs för att skydda unionens resiliens och för att uppnå dess klimatneutralitetsmål måste den inre marknaden erbjuda en stödjande miljö som gör att innovation inom nettonollteknik kan äga rum. Innovation kommer att vara en avgörande faktor för att säkerställa unionens konkurrenskraft och uppnå nettonollmålen så snart som möjligt. Med tanke på den snabba utvecklingen inom nettonollteknik och den viktiga vägledning om regler som tillhandahålls för den gröna omställningen är det av största vikt, för att målen i denna förordning ska uppnås, att verklig hänsyn tas till de potentiella effekterna av unionens lagstiftning och politiska initiativ på innovation vid utarbetande, översyn och revidering av dessa genom tillämpning av innovationsprincipen enligt verktygslådan för bättre lagstiftning, verktyg nr 22, och kommissionens meddelande av den 15 maj 2018 En förnyad EU-agenda för forskning och innovation – EU:s tillfälle att forma sin framtid.*
- (21b) Det är särskilt viktigt för små och medelstora företag att regelbördan och den administrativa bördan minskas och att det finns ett lämpligt regelverk. Kommissionen bör därför utse en företrädare för små och medelstora företag som rådgivare till sin ordförande. Företrädaren för små och medelstora företag bör ha mandat att se till att de små och medelstora företagens intressen återspeglas i tillräcklig utsträckning i unionens politik och rättsakter. Varje ny kommission bör kunna utse en företrädare för små och medelstora företag inom sex månader efter det att den har utsetts.*
- (21c) De vägar till omställning som håller på att utarbetas med anledning av den uppdaterade industristrategin för EU från 2021 bör uppdateras för att återspegla målen i denna förordning och bör identifiera möjliggörande faktorer och flaskhalsar för unionsindustrins omställning och globala konkurrenskraft.*

- (22) ***Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 bör¹*** medlemsstaterna ■ lämna in uppdaterade förslag till sina nationella energi- och klimatplaner för 2021–2030 i juni 2023. Såsom betonas i kommissionens vägledning till medlemsstaterna vid uppdateringen av de nationella energi- och klimatplanerna för 2021–2030² bör de uppdaterade planerna innehålla beskrivningar av medlemsstaternas mål och politik för att underlätta en ökning av tillverkningsprojekt avseende kommersiellt tillgänglig energieffektiv och koldioxidsnål teknik, utrustning och viktiga komponenter inom deras territorium. Dessa planer bör även innehålla beskrivningar av medlemsstaternas mål och politik för att uppnå denna ökning genom diversifieringsinsatser i tredjeländer och för att deras industrier ska kunna avskilja och lagra koldioxidutsläpp permanent på platser för geologisk lagring. ***Dessa nationella energi- och klimatplaner bör utgöra grunden för fastställandet av behovet av nettonollteknik.***
- (23) Dessutom fastställs i meddelandet om en industriplan i den gröna given för nettonollåldern en heltäckande ansats för stöd till utbyggnad av en ren energiteknik som bygger på de fyra pelarna. Den första pelaren syftar till att skapa ett regelverk som förenklar och påskyndar tillståndsgivning för nya tillverknings- och monteringsanläggningar för nettonollteknik och underlätta utbyggnaden av unionens nettonollindustri. Planens andra pelare handlar om att främja investeringar i och finansiering av nettonollteknikproduktion genom den omarbetade tillfälliga kris- och omställningsramen som antogs i mars 2023 och inrättandet av en fond för europeisk suveränitet för att bevara ***unionens ledarskap*** vad gäller kritisk och ny teknik som är av betydelse för den gröna och den digitala omställningen. Den tredje pelaren avser utveckling av de färdigheter som behövs för att genomföra omställningen och öka antalet kompetenta arbetstagare i sektorn för ren energiteknik. Den fjärde pelaren är

¹ ***Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1).***

² ***Kommissionens tillkännagivande om vägledning för medlemsstaterna vid uppdateringen av de nationella energi- och klimatplanerna för 2021–2030 2022/C 495/02, (EUT C 495, 29.12.2022, s. 24).***

inriktad på handel och diversifiering av försörjningskedjan för kritiska råvaror. Det omfattar att inrätta en klubb för kritiska råvaror, arbeta med likasinnade partner för att tillsammans stärka försörjningskedjor och frigöra sig från enskilda leverantörer av kritiska råvaror.

- (24) Inom ramen för den första pelaren bör unionen utveckla och upprätthålla en industriell grund för tillhandahållande av nollnettotekniklösningar för att trygga sin energiförsörjning, och samtidigt leva upp till ambitionerna om klimatneutralitet. För att stödja det målet och undvika beroenden vad gäller tillgången till nettonollteknik som skulle försena unionens insatser för att minska utsläppen av växthusgaser eller äventyra en trygg energiförsörjning bör denna förordning innehålla bestämmelser för att främja efterfrågan på hållbar och resilient nettonollteknik.
- (25) Enligt *Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU*¹, *2014/24/EU*² och *2014/25/EU*³ får upphandlande myndigheter och enheter som tilldelar kontrakt genom offentliga upphandlingsförfaranden redan nu förlita sig på ytterligare kriterier, utöver pris eller kostnad, för att fastställa det mest ekonomiskt fördelaktiga anbudet. Sådana kriterier avser t.ex. anbudets kvalitet, däribland i fråga om sociala, **styrnings- och miljömässiga samt** innovativa egenskaper. När kontrakt för nettonollteknik tilldelas genom offentlig upphandling bör upphandlande myndigheter och upphandlande enheter vederbörligen bedöma anbudens bidrag till **miljömässig och social** hållbarhet och resiliens vad gäller ett antal kriterier som rör anbudets miljömässiga hållbarhet, innovation, systemintegrering och resiliens. **Upphandlande myndigheter och enheter måste säkerställa att förfaranden behandlar leverantörer som är etablerade i andra medlemsstater på samma sätt som nationella leverantörer och säkerställa icke-diskriminering när kriterier fastställs.**

¹ *Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner (EUT L 94, 28.3.2014, s. 1).*

² *Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65).*

³ *Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).*

- (26) Kriterier som avser social hållbarhet kan tillämpas redan inom ramen för befintlig lagstiftning och kan omfatta arbetsvillkor och kollektivförhandlingar i linje med den europeiska pelaren för sociala rättigheter enligt artikel 30.3 i direktiv 2014/23/EU, artikel 18.2 i direktiv 2014/24/EU och artikel 36.2 i direktiv 2014/25/EU. Upphandlande myndigheter bör **se till att anbudens bidrar** till social hållbarhet genom att vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att ekonomiska aktörer vid fullgörande av offentliga kontrakt iakttar **unionens och nationella** tillämpliga social- och arbetsrättsliga skyldigheter **och även i** kollektivavtal eller i internationella miljö-, social- och arbetsrättsliga bestämmelser som anges i bilaga X till direktiv 2014/23/EU, bilaga X till direktiv 2014/24/EU och bilaga XIV till direktiv 2014/25/EU, **och erbjuda attraktiva anställningar**.
- (27) Utan att det påverkar unionslagstiftning som är tillämplig på en särskild teknik, däribland inom ramen för förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för hållbara produkter⁴⁴ och förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om batterier och förbrukade batterier⁴⁵, och såvida inte annat anges där, **uppmuntras** upphandlande myndigheter och upphandlande enheter vid utvärdering av den miljömässiga hållbarheten för de nettonolltekniklösningar som upphandlas på grundval av den här förordningen **att** ta hänsyn till olika aspekter med inverkan på klimatet och miljön. Dessa kan t.ex. omfatta varaktigheten och tillförlitligheten för lösningen, möjlighet till reparation och underhåll, möjlighet till uppgradering och återtillverkning, möjlighet till och kvalitet på återvinning, användning av **vissa** ämnen, förbrukning av energi, vatten och andra resurser under en eller flera av produktens livscyklifaser, vikt och volym för produkten och dess förpackning, införlivande av **förnybara material eller** begagnade komponenter, mängd, egenskaper och tillgänglighet vad gäller de konsumtionsvaror som behövs för att använda och underhålla produkten korrekt, miljöavtryck för produkten och dess miljöpåverkan under livscykeln, produktens koldioxidavtryck, utsläpp av mikroplast, utsläpp till luft, vatten eller mark under en eller flera av produktens livscyklifaser, mängden avfall som genereras, användningsvillkor. **I linje med unionens strategi för cybersäkerhet bör upphandlande myndigheter för anbud inom ramen för denna förordning förkasta anbud som inte har certifierats enligt det relevanta certifieringssystemet för cybersäkerhet.**

- (28) Om det under ett offentligt upphandlingsförfarande finns ett behov av att **säkerställa en tryggare försörjning genom att** diversifiera försörjningskällorna för nettonollteknik, för att undvika enskilda försörjningskällor i den mening som avses i artikel 19.2, och utan att det påverkar unionens internationella åtaganden, bör försörjningen åtminstone anses vara otillräckligt diversifierad om en enda försörjningskälla tillgodoser mer än 65 % av efterfrågan på en viss nettonollteknik inom unionen.
- (29) Under inrättandet av program som gynnar hushåll, **företag** eller konsumenter som skapar incitament till köp av slutprodukter med nettonollteknik, och utan att det påverkar unionens internationella åtagande, bör utbudet anses vara otillräckligt diversifierat om en enskild källas utbud motsvarar mer än **50 %** av den totala efterfrågan **inom unionen** på en viss nettonollteknik. För att säkerställa en konsekvent tillämpning bör kommissionen årligen offentliggöra en förteckning från och med den dag då denna förordning börjar tillämpas över fördelningen av ursprunget för slutprodukter med nettonollteknik, uppdelat efter andel av unionens utbud från olika källor under det senaste år för vilket uppgifter finns tillgängliga.
- (30) Genom rådets beslut 2014/115/EU godkändes särskilt ändringen av Världshandelsorganisationens avtal om offentlig upphandling (*WTO-avtalet*)¹. Syftet med WTO-avtalet är att fastställa en multilateral ram med balanserade rättigheter och skyldigheter i samband med offentlig upphandling för att liberalisera och öka världshandeln. När det gäller kontrakt som omfattas av unionens tillägg I till WTO-avtalet och andra relevanta internationella avtal som unionen är bunden av, bland annat frihandelsavtal och artikel III.8 a i allmänna tull- och handelsavtalet från 1994, för offentliga organs upphandling av produkter som köpts in för kommersiell återförsäljning eller i syfte att användas vid tillverkning av varor för kommersiell återförsäljning, bör upphandlande myndigheter och upphandlande enheter inte tillämpa kraven i artikel 19.2a och artikel 19.4a led a–e på de ekonomiska aktörer för försörjningskällor som har undertecknat avtalen.
- (31) Tillämpningen av bestämmelserna om resiliens i offentliga upphandlingsförfaranden enligt artikel 19 i denna förordning påverkar inte tillämpningen av

¹ Rådets beslut 2014/115/EU av den 2 december 2013 om ingående av protokollet om ändring av avtalet om offentlig upphandling (EUT L 68, 7.3.2014, s. 1).

Europaparlamentets och rådets förordning 2022/1031/EU¹, artikel 25 i ■ direktiv 2014/24/EU⁴⁷ eller artiklarna 43 och 85 i ■ direktiv 2014/25/EU⁴⁸, i enlighet med kommissionens vägledning från 2019. På samma sätt bör bestämmelserna om offentlig upphandling fortsätta att gälla för byggtreprenader, varor och tjänster som omfattas av artikel 19, inbegripet artikel 67.4 i direktiv 2014/24/EU och eventuella genomförandeåtgärder som följer av förslaget till förordning om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för hållbara produkter *och* *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1542².*

- (32) Viktningen av kriterierna för anbudets bidrag till hållbarhet och resiliens i samband med offentliga upphandlingsförfaranden *är en minimitröskel. Inom denna minimitröskel får upphandlande myndigheter och upphandlande enheter göra skillnad mellan de enskilda kriteriernas viktning, utan att helt förbise ett kriterium. Upphandlande myndigheter och upphandlande enheter får alltid fastställa en högre tröskel för ett eller flera relevanta kriterier för bidraget till hållbarhet och resiliens. Med tanke på betydelsen av att öka resiliensen i unionens energisystem bör de upphandlande myndigheterna och de upphandlande enheterna ägna stor uppmärksamhet åt bidraget till resiliens.*
- (33) För att begränsa den administrativa bördan till följd av behovet av att ta hänsyn till kriterier som rör anbudets bidrag till hållbarhet och resiliens, särskilt för mindre offentliga upphandlare och för kontrakt av lägre värde som inte har någon betydande inverkan på marknaden, bör tillämpningen av de relevanta bestämmelserna i denna förordning skjutas upp med två år för offentliga upphandlare som inte är inköpscentraler och för kontrakt till ett värde under 25 miljoner euro.
- (34) Vid tillämpningen av de bestämmelser om offentlig upphandling som avses i artikel 19 *i denna förordning* bör upphandlande myndigheter eller upphandlande

¹ *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/1031 av den 23 juni 2022 om tillträdet för ekonomiska aktörer, varor och tjänster från tredjeländer till unionens marknader för offentlig upphandling och koncession och förfaranden till stöd för förhandlingar om tillträde för ekonomiska aktörer, varor och tjänster från unionen till tredjeländers marknader för offentlig upphandling och koncession (Instrumentet för internationell upphandling – IPI) (EUT L 173, 30.6.2022, s. 1).*

² *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1542 av den 12 juli 2023 om batterier och förbrukade batterier, om ändring av direktiv 2008/98/EG och förordning (EU) 2019/1020 och om upphävande av direktiv 2006/66/EG (EUT L 191, 28.7.2023, s. 1).*

enheter, om en produkt omfattas av en delegerad akt som antagits enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369⁵¹, endast köpa produkter som uppfyller skyldigheten i artikel 7.2 i den förordningen.

- (35) Hushåll, **företag** och slutkonsumenter står för en stor del av unionens efterfrågan på slutprodukter med nettonollteknik, och offentliga stödsystem genom vilka hushållen, särskilt utsatta hushåll och konsumenter med låg och medellåg inkomst, uppmuntras att köpa sådana produkter är viktiga verktyg för att påskynda den gröna omställningen. Inom ramen för initiativet om solenergi på tak som tillkännagavs i EU:s strategi för solenergi⁵² bör medlemsstaterna till exempel inrätta nationella program för att stödja en storskalig utbyggnad av solenergi på tak. I REPowerEU-planen uppmanade kommissionen medlemsstaterna att fullt ut utnyttja stödåtgärder som uppmuntrar byte till värmepumpar. Sådana stödsystem som inrättas nationellt av medlemsstaterna eller lokalt av lokala eller regionala myndigheter bör också bidra till att förbättra hållbarheten och resiliensen i **unionens** nettonollteknik. Myndigheterna bör till exempel ge högre ekonomisk ersättning till stödmottagare som köper sådana slutprodukter med nettonollteknik som bidrar mer till resiliens i unionen. Myndigheterna bör säkerställa att deras system är öppna, transparenta och icke-diskriminerande, så att de bidrar till att öka efterfrågan på nettonollteknikprodukter i unionen. Myndigheterna bör också begränsa den ytterligare ekonomiska ersättningen för sådana produkter, för att inte bromsa införandet av nettonollteknik i unionen. För att göra sådana system effektivare bör medlemsstaterna säkerställa att information för både konsumenter och nettonolltekniktillverkare finns lättillgänglig på en kostnadsfri webbplats. Om myndigheterna använder hållbarhets- och resiliensbidrag i system som riktar sig till konsumenter eller hushåll bör detta inte påverka tillämpningen av reglerna om statligt stöd eller WTO:s regler om subventioner.
- (36) När medlemsstaterna, regionala eller lokala myndigheter, offentligrättsliga organ eller sammanslutningar av en eller flera sådana myndigheter, eller ett eller flera sådana offentligrättsliga organ, utformar system som gynnar hushåll, **företag** eller konsumenter, som ger incitament till inköp av slutprodukter med nettonollteknik som förtecknas i **artikel 3 i denna förordning** bör de säkerställa att unionens

¹ [Europaparlamentets och rådets förordning \(EU\) 2017/1369 av den 4 juli 2017 om fastställande av en ram för energimärkning och om upphävande av direktiv 2010/30/EU \(EUT L 198, 28.7.2017, s. 1\).](#)

internationella åtaganden respekteras, bland annat genom att säkerställa att systemen **är förenliga med WTO:s bestämmelser och** inte uppnår en omfattning som allvarligt skadar WTO-medlemmarnas intressen.

- (37) Plattformen Net-Zero Europe bör också spela en viktig roll när det gäller att påskynda genomförandet av medlemsstaternas och myndigheternas hållbarhets- och resiliensbidrag i samband med offentlig upphandling och auktion **och kommissionen bör också hjälpa medlemsstaterna med utformningen av system riktade till hushåll, företag och konsumenter för att skapa synergier och utbyta bästa praxis. Det är viktigt att både de upphandlande myndigheterna eller upphandlande enheterna och de producerande företagen har en tydlig förståelse för vart och ett av hållbarhets- och resilienskriterierna. Därför bör kommissionen, i nära samarbete med plattformen Net-Zero Europe, anta en genomförandeakt som specificerar kriterierna för att bedöma bidrag till resiliens och hållbarhet, med särskild uppmärksamhet på små och medelstora företag, som bör få en rättvis chans att delta på den viktiga marknaden för offentlig upphandling. Samstämmighet med all befintlig lagstiftning kommer att vara avgörande. Dessutom bör den genomförandeakten klargöra undantagen i enlighet med artikel 19.4. Vidare bör kommissionen, i nära samarbete med plattformen Net-Zero Europe, utfärda riktlinjer för hur hållbarhets- och resilienskriterierna ska kopplas till framtida lagstiftning. Dessa riktlinjer kan tillhandahålla fler konkreta och specifika exempel och bästa praxis. För att de ska vara konsekventa med all framtida lagstiftning bör kommissionen uppdatera sina riktlinjer minst var sjätte månad.**
- (38) **För att säkerställa att offentlig upphandling och auktioner för utbyggnad av förnybara energikällor verkligen bidrar till unionens resiliens måste denna verksamhet vara förutsägbar för industrin.** För att industrin ska kunna anpassa sin produktion i tid bör upphandlande myndigheter och upphandlande enheter i förväg informera marknaden om sina uppskattade upphandlingsbehov av nettonollteknikprodukter. **Auktioner bör också återspegla att inflationen, tillsammans med den långa ledtiden för projekt för utbyggnad av förnybar energi, skapar en stor risk för företagen och detta kan avskräcka företag från att lämna**

anbud. För att skapa säkerhet om affärsnyttan med ett auktionsbud bör medlemsstaterna se till att alla auktioner innehåller en inflationsindexeringsmekanism. Dessutom bör medlemsstaterna, när så är lämpligt, utesluta negativa bud från auktioner, eftersom dessa bud kan leda till oväntat höga energipriser för kunderna av den utbyggda produktionen av förnybar energi.

- (39) Såsom anges i meddelandet om en industriplan i den gröna given för nettonollåldern, som offentliggjordes den 1 februari 2023, står unionsindustrins marknadsandelar under stark press på grund av subventioner i tredjeländer, vilket undergräver lika villkor. *Vissa tredjeländer håller på att införa stödsystem som syftar till att förankra och attrahera industri för ren energi. Denna situation innebär en konkurrensutmaning för unionen när det gäller att upprätthålla och utveckla sin egen industri.* Detta innebär att det behövs en snabb och ambitiös reaktion från unionens sida när det gäller att modernisera den rättsliga ramen *för att kunna konkurrera globalt och försvara en öppen och rättvis handel genom att fullt ut och effektivt utnyttja alla tillgängliga verktyg, inbegripet handelspolitiska skyddsinstrument, och genom att främja unionsnormer för nettonollteknik.*
- (39a) *Eftersom unionens mål att minska strategiska beroenden av tredjeländer för nettonollteknik är det nödvändigt att offentliga stödmekanismer, såsom upphandling och auktioner, inte förvärrar sådana beroenden. Därför bör det i leveransavtalen fastställas begränsningar för andelen produkter från tredjeländer, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013¹ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU². Dessutom bör Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/1031 och förordning (EU) 2022/2560³ användas i största möjliga utsträckning för att säkerställa att*

¹ *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).*

² *Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).*

³ *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2560 av den 14 december 2022 om utländska subventioner som snedvrider den inre marknaden (EUT L 330, 23.12.2022, s. 1).*

unionens företag inte utsätts för illojal konkurrens när det gäller offentlig upphandling.

- (39b) *För att uppnå målen i denna förordning krävs en särskild källa till offentlig finansiering för att stödja de projekt som genomförs i enlighet med den. Denna finansiering bör säkerställa att företag i hela unionen har tillgång till den finansiering som behövs, oavsett den finanspolitiska kapaciteten i de medlemsstater där projektet ska utvecklas. Detta föreskrivs inte i den fleråriga budgetramen för 2027–2020 som man enades om 2020. Den europeiska plattformen för strategisk teknik (STEP) behandlar delvis det stöd som behövs för projekt inom ramen för denna förordning. STEP stöder sig på omprogrammering och förstärkning av befintliga program till stöd för strategiska investeringar, men spelar även en viktig roll för att pröva genomförbarheten i och förbereda nya insatser som ett steg mot en europeisk suveränitetsfond. Utvärderingen av STEP 2025 kommer att innehålla en bedömning av vidtagna åtgärder och tjäna som grund för en bedömning av behovet att utvidga stödet till strategiska sektorer.*
- (40) Tillgång till **offentlig och privat** finansiering är avgörande för att säkerställa unionens öppna strategiska oberoende och för att upprätta en solid **och konkurrenskraftig** tillverkningsbas för nettonollteknik och dess försörjningskedjor i hela unionen. Merparten av de investeringar som krävs för att uppnå målen i den gröna given kommer att komma från privat kapital som lockas av tillväxtpotentialen i nettonollekosystemet. Valfungerande, djupa och integrerade kapitalmarknader kommer därför att vara avgörande för att anskaffa och kanalisera de medel som behövs för den gröna omställningen och för projekt för nettonolltekniktillverkning. Snabba framsteg mot kapitalmarknadsunionen behövs därför för att **unionen** ska kunna uppnå sina nettonollmål. Agendan för hållbar finansiering (och blandad finansiering) spelar också en avgörande roll för att öka investeringarna i nettonollteknik, samtidigt som sektorns konkurrenskraft garanteras. *Såsom anges i det arbetsdokument från kommissionens avdelningar som åtföljer denna förordning uppgår investeringsbehovet till cirka 92 miljarder ~~eur~~ **EUR** under perioden 2023–2030, med ett intervall på mellan 52 miljarder ~~eur~~ **EUR** och cirka 119 miljarder ~~eur~~ **EUR**, beroende på olika scenarier, vilket skulle resultera i offentliga finansieringsbehov på 16–18 miljarder ~~eur~~ **EUR**. Med tanke på att*

denna bedömning endast tar hänsyn till fem specifika tekniker är det verkliga investeringsbehovet sannolikt betydligt större.

- (41) Om enbart privata investeringar inte är tillräckliga kan ett effektivt genomförande av projekt för nettonolltillverkning dock kräva offentligt stöd i form av statligt stöd. Stödet måste ha en stimulans effekt och vara nödvändigt, lämpligt och proportionerligt. De befintliga riktlinjerna för statligt stöd, som nyligen har genomgått en djupgående översyn i linje med målen för den gröna och den digitala omställningen, ger goda möjligheter att på vissa villkor stödja investeringar i projekt som omfattas av denna förordning. Medlemsstaterna kan spela en viktig roll när det gäller att underlätta tillgången till finansiering för tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik genom att åtgärda marknadsmisslyckanden genom riktat statligt stöd. Den tillfälliga kris- och omställningsramen som antogs den 9 mars 2023 syftar till att säkerställa lika villkor på den inre marknaden, särskilt i de branscher där produktionen riskerar att flytta utanför EU, medan stödbeloppen ska vara proportionella. Den ska göra det möjligt för medlemsstaterna att vidta åtgärder för att stödja nyinvesteringar i produktionsanläggningar i definierade strategiska nettonollsektorer, bland annat genom skatteförmåner. Om investeringen görs i stödområden kan det tillåtna stödbeloppet ändras till högre stödnivåer och stödtak för att bidra till målet om konvergens mellan medlemsstater och regioner. Lämpliga villkor krävs för att kontrollera de konkreta riskerna för att investeringen leds om utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och att det inte finns någon risk för omlokalisering inom EES ***för att undvika en fragmentering av den inre marknaden.*** För att mobilisera nationella resurser för detta ändamål får medlemsstaterna använda en andel av intäkterna från ***EU:s utsläppshandelssystem,*** som de ska anslå till klimatrelaterade ändamål.

- (41a) ***Flera finansieringskällor bör göras fullt tillgängliga, såsom outnyttjade belopp från faciliteten för återhämtning och resiliens, särskilt stöd från EU:s innovationsfond, särskilda finansieringssystem från Europeiska investeringsbanken och ett så stort utnyttjande som möjligt av alla medel från den fleråriga budgetramen som ännu inte har använts. Fler investeringar från den privata sektorn bör stimuleras genom särskilda statliga garantier, särskilt när det***

gäller industriella investeringar i tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik, inbegripet strategiska nettonollprojekt.

- (42) Flera av unionens finansieringsprogram, såsom faciliteten för återhämtning och resiliens, InvestEU, sammanhållningspolitiska program eller innovationsfonden, finns också tillgängliga för att finansiera investeringar i tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik. ***Den nuvarande EU-budgeten räcker inte för att stödja målen i denna förordning eller för att säkerställa lika villkor mellan medlemsstaterna. Översynen av den fleråriga budgetramen 2021–2027 bör därför föreskriva en ändamålsenlig EU-budget. I detta avseende bör STEP också tillhandahålla ytterligare finansiella medel som delvis är avsedda för tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik som bidrar till en minskning av unionens strategiska beroenden och till industrins ökade konkurrenskraft.***
- (43) Genom den ändrade förordningen om faciliteten för återhämtning och resiliens⁵⁴ frigjordes ytterligare 20 miljarder euro i icke återbetalningspliktigt stöd till medlemsstaterna för att främja energieffektivitet och ersätta fossila bränslen, bland annat genom EU:s nettonollindustriprojekt. Såsom påpekas i kommissionens vägledning om kapitlen om REPowerEU uppmanas medlemsstaterna att i REPowerEU-kapitlet i sina planer för återhämtning och resiliens inbegripa åtgärder som stöder investeringar i framställning av nettonollteknik och industriell innovation, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/241.
- (43a) ***På grund av prisökningen i EU:s utsläppshandelssystem har medlemsstaternas intäkter från utsläppshandelssystemet ökat avsevärt. För att främja utfasningen av fossila bränslen från unionsindustrin bör medlemsstaterna anslå betydligt mer av sina nationella intäkter från EU:s utsläppshandelssystem till stöd för industrins utfasning av fossila bränslen, och bör därför avsätta minst 25 % av sina nationella intäkter från EU:s utsläppshandelssystem till stöd för målen i denna förordning.***
- (44) InvestEU är ***unionens*** flaggskeppsprogram för att främja investeringar, särskilt i den gröna och den digitala omställningen, genom att tillhandahålla finansiering och tekniskt stöd, till exempel genom blandfinansieringsinsatser. Detta bidrar till en ökad tillgång till ytterligare offentligt och privat kapital. Medlemsstaterna uppmanas också att bidra till medlemsstatskomponenten inom InvestEU för att stödja

finansiella produkter som är tillgängliga för framställning av nettonollteknik, utan att det påverkar tillämpningen av tillämpliga regler för statligt stöd.

- (45) Medlemsstaterna bör bevilja stöd från sammanhållningspolitiska program i enlighet med tillämpliga regler enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 för att uppmuntra användning av strategiska nettonollprojekt **och tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik i alla regioner, särskilt i mindre utvecklade regioner, övergångsregioner och territorier som omfattas av Fonden för en rättvis omställning**, genom investeringspaket för infrastruktur, produktiva investeringar i innovation, tillverkningskapacitet i små och medelstora företag, tjänster, utbildning och kompetenshöjning, inbegripet stöd till kapacitetsuppbyggnad hos offentliga myndigheter och projektansvariga. De tillämpliga medfinansieringssatser som fastställs i programmen får vara upp till 85 % för mindre utvecklade regioner och upp till 60 % eller 70 % för övergångsregioner beroende på den berörda fonden och regionens status, men medlemsstaterna får överskrida dessa tak på projektnivå, där så är möjligt enligt reglerna för statligt stöd. Instrumentet för tekniskt stöd kan hjälpa medlemsstaterna och regionerna att utarbeta strategier för nettonolltillväxt, förbättra företagsklimatet, minska byråkratin och påskynda tillståndsförfaranden. Medlemsstaterna bör uppmuntras att främja hållbarheten i nettonollprojekt genom att integrera dessa investeringar i europeiska värdekedjor, särskilt med utgångspunkt i interregionala och gränsöverskridande samarbetsnätverk. **Antagandet av sådana åtgärder bör särskilt övervägas när det gäller kluster.**
- (46) Innovationsfonden är också ett mycket lovande och kostnadseffektivt sätt att stödja en ökad tillverkning och användning av **ren** vätgas och annan nettonollteknik i Europa, vilket stärker den europeiska suveräniteten när det gäller viktig teknik för klimatåtgärder och energitrygghet.
- (47) En fond för europeisk suveränitet ger ett strukturellt svar på investeringsbehoven. Den kommer att bidra till att bevara ett europeiskt försprång inom kritisk och framväxande teknik som är relevant för den gröna och den digitala omställningen, inbegripet nettonollteknik. Detta strukturinstrument bygger på erfarenheterna av samordnade projekt som omfattar flera länder inom ramen för viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse och ska förbättra alla medlemsstaters tillgång till

sådana projekt och därigenom skydda sammanhållningen och den inre marknaden mot risker som orsakas av ojämlik tillgång till statligt stöd. ***[STEP-förordningen] kan anses vara ett steg mot inrättandet av en europeisk suveränitetsfond som skulle kunna bidra till att utforma och stärka en europeisk industripolitik genom att tillhandahålla ökad finansiering till den europeiska industrin i den fleråriga budgetramen efter 2027.***

- (48) För att övervinna begränsningarna i de nuvarande fragmenterade offentliga och privata investeringsinsatserna samt underlätta integration och avkastning på investeringar bör kommissionen och medlemsstaterna på ett bättre sätt samordna och skapa synergier mellan befintliga finansieringsprogram på unionsnivå och nationell nivå samt säkerställa bättre samordning och samarbete med näringslivet och centrala aktörer inom den privata sektorn. Plattformen Net-Zero Europe har en viktig roll när det gäller att skapa en god överblick över tillgängliga och relevanta finansieringsmöjligheter och diskutera ***och samordna stöd till*** de enskilda finansieringsbehoven för strategiska nettonollprojekt. ***De projekt som bör diskuteras är sådana som läggs fram av en medlemsstat eller av kommissionen.***
- (49) För att tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik ***och strategiska nettonollprojekt*** ska kunna införas eller utvidgas så snabbt som möjligt för att ***bidra till*** unionens försörjningstrygghet för nettonollteknik, är det viktigt att skapa planerings- och investeringssäkerhet genom att begränsa den administrativa bördan för projektansvariga till ett minimum, ***utan att kompromissa med unionens miljömässiga och sociala standarder.*** Därför bör medlemsstaternas process för tillståndsgivning för tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik ***och för strategiska nettonollprojekt*** rationaliseras, samtidigt som det säkerställs att sådana projekt är trygga, säkra, har hög miljöprestanda och är förenliga med miljömässiga, sociala och säkerhetsmässiga krav. I unionens miljölagstiftning fastställs gemensamma villkor för förfarandet för och innehållet i nationella processer för tillståndsgivning, vilket säkerställer en hög miljöskyddsnivå. ■ .
- (50) Samtidigt undergräver oförutsägbarhet, komplexitet och ibland alltför långdragna nationella processer för tillståndsgivning den investeringssäkerhet som behövs för en effektiv utveckling av tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik. För att säkerställa och påskynda ett effektivt genomförande bör medlemsstaterna tillämpa

förenklade och förutsägbara tillståndsförfaranden. Strategiska nettonollprojekt bör dessutom ges prioriterad status på nationell nivå för att säkerställa snabb administrativ och brådskande hantering i alla rättsliga förfaranden och tvistlösningsförfaranden som rör dem. **Dessutom bör medlemsstaterna överväga politisk innovation på detta område. För att säkerställa att strategiska nettonollprojekt kan prioriteras bör medlemsstaterna se till att de behöriga myndigheterna har tillräcklig utrustning och personal.**

- (51) Med tanke på deras roll när det gäller att säkerställa unionens försörjningstrygghet i fråga om nettonollteknik och deras bidrag till unionens öppna strategiska oberoende och den gröna och den digitala omställningen, bör ansvariga tillståndsbeviljande myndigheter göra bedömningen att strategiska nettonollprojekt är i allmänhetens intresse. En ansvarig tillståndsbeviljande myndighet kan utifrån en bedömning från fall till fall dra slutsatsen att det allmänintresse som projektet tillför väger tyngre än allmänintresset för natur och miljöskydd, och att projektet följaktligen kan godkännas, förutsatt att alla relevanta villkor i *Europaparlamentets och rådets* direktiv 2000/60/EG¹, *rådets* direktiv 92/43/EEG² och *Europaparlamentets och rådets* direktiv 2009/147/EG³ är uppfyllda.
- (52) För att minska komplexiteten och öka effektiviteten och transparensen bör projektansvariga för tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik, **inbegripet strategiska nettonollprojekt**, kunna interagera med en enda nationell myndighet med ansvar för att samordna hela processen för tillståndsgivning och utfärda ett övergripande beslut inom den tillämpliga tidsfristen. För detta ändamål bör medlemsstaterna utse **eller inrätta** en enda nationell behörig myndighet (**utsedd myndighet**). Beroende på en medlemsstats interna organisation bör det vara möjligt att delegera den behöriga myndighetens uppgifter till en annan myndighet, på samma villkor. **För att garantera den höga nivån av granskning under tillståndsprocessen, och** för att säkerställa ett effektivt genomförande av sina

¹ *Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).*

² *Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).*

³ *Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).*

skyldigheter bör medlemsstaterna förse sin behöriga myndighet, eller varje myndighet som agerar på deras vägnar, med tillräcklig personal och tillräckliga resurser.

- (52a) ***Medlemsstaterna bör ansvara för urvalet av strategiska nettonollprojekt för att möjliggöra strategiska överväganden, särskilt när det gäller genomförandet av de nationella energi- och klimatplanerna. För att säkerställa att projekten också tjänar unionens gemensamma intresse, inbegripet unionens budgetintressen, bör kommissionen dock ha befogenhet att invända mot en medlemsstats beslut att utse ett projekt till strategiskt projekt. Om kommissionen invänder mot en utnämning bör projektet läggas fram för plattformen Net-Zero Europe. Plattformen Net-Zero Europe bör fatta det slutliga beslutet om projektets status.***
- (53) För att säkerställa tydlighet om tillståndstatusen för strategiska nettonollprojekt ***såväl som för tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik*** och begränsa eventuellt rättegångsmisbruk, utan att undergräva en effektiv rättslig prövning, bör medlemsstaterna säkerställa att eventuella tvister om processen för tillståndsgivning löses i tid. Därför bör de nationella behöriga myndigheterna säkerställa att sökande och projektansvariga har tillgång till ett enkelt tvistlösningsförfarande och att ***dessa projekt*** beviljas brådskande behandling i alla rättsliga förfaranden och tvistlösningsförfaranden som rör dem, samtidigt som respekten för rätten till försvar säkerställs.
- (54) För att göra det möjligt för företag och projektansvariga, även i gränsöverskridande projekt, att direkt utnyttja fördelarna med den inre marknaden utan onödig ytterligare administrativ börda fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724¹ allmänna regler för att förfaranden som är relevanta för den inre marknads funktion ska finnas tillgängliga online. De uppgifter som måste lämnas in till de nationella behöriga myndigheterna som en del av de processer för tillståndsgivning som omfattas av denna förordning ska ingå i bilaga I till förordning (EU) 2018/1724 efter ändringarna enligt den här förordningen, och de tillhörande förfarandena ska läggas till i dess bilaga II, för att säkerställa att projektansvariga kan

¹ ***Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724 av den 2 oktober 2018 om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 (EUT L 295, 21.11.2018, s. 1).***

dra nytta av helt onlinebaserade förfaranden och det tekniska engångssystemet.

Utsedda myndigheter som fungerar som en gemensam kontaktpunkt enligt denna förordning ingår i förteckningen över hjälp- och problemlösningstjänster i bilaga III till förordning (EU) 2018/1724.

- (55) Tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik genomgår långdragna och komplexa tillståndsförfaranden på 2–7 år, beroende på medlemsstaten, tekniken och värdekedjans segment. Med tanke på hur stora investeringar som krävs – särskilt för projekt av storleken gigafabrik som behövs för att uppnå de förväntade stordriftsfördelarna – skapar otillräckliga tillståndprocesser ett ytterligare och ofta skadligt hinder för ökningen av tillverkningskapaciteten för nettonollteknik i unionen. För att ge projektansvariga och andra investerare den säkerhet och tydlighet som krävs för att öka utvecklingen av tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik bör medlemsstaterna säkerställa att processen för tillståndsgivning för sådana projekt inte överskrider de på förhand fastställda tidsfristerna. För strategiska nettonollprojekt bör processen för tillståndsgivning inte vara längre än *nio* månader för anläggningar med en årlig produktion på mer än 1 GW, och *sex* månader för anläggningar med en årsproduktion på mindre än 1 GW. För tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik bör processen för tillståndsgivning inte vara längre än *tolv* månader för anläggningar med en årlig produktion på mer än 1 GW, och *nio* månader för anläggningar med en årsproduktion på mindre än 1 GW. För nettonollteknik för vilken GW-måttet inte är relevant, såsom nät och teknik för avskiljning och användning av koldioxid eller avskiljning och användning av koldioxid, bör de övre gränserna för ovannämnda tidsfrister gälla. För utbyggnaden av befintliga produktionslinjer bör var och en av de ovannämnda tidsfristerna halveras.
- (56) Med tanke på hur viktiga *tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik och* strategiska nettonollprojekt är för unionens energiförsörjning bör dessutom vissa administrativa restriktioner delvis upphävas eller förenklas för att påskynda genomförandet.
- (57) De miljöbedömningar och miljötillstånd som krävs enligt unionsrätten, bland annat när det gäller vatten, luft, ekosystem, livsmiljöer, biologisk mångfald och fåglar, är

en integrerad del av förfarandena för tillståndsgivning för ett tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik och en viktig garanti för att säkerställa att negativa miljöeffekter förebyggs eller minimeras. För att säkerställa att förfaranden för tillståndsgivning för tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik är förutsägbara och i rätt tid bör alla möjligheter att rationalisera de bedömningar och tillstånd som krävs utan att sänka nivån på miljöskyddet förverkligas. I detta avseende bör det säkerställas att de nödvändiga bedömningarna kombineras för att förhindra onödig överlappning, och det bör säkerställas att projektansvariga och ansvariga myndigheter uttryckligen kommer överens om omfattningen av den kombinerade bedömningen innan bedömningen genomförs för att förhindra onödig uppföljning.

- (58) Konflikter om markanvändning kan skapa hinder för utbyggnaden av tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik. Väl utformade planer, inbegripet fysisk planering och zonindelning, som tar hänsyn till potentialen för att genomföra tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik, och vilkas eventuella miljöpåverkan bedöms, kan bidra till att balansera kollektiva nyttigheter och intressen, minska risken för konflikter och påskynda en hållbar utbyggnad av tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik i unionen. De ansvariga nationella, regionala och lokala myndigheterna bör därför överväga att införa bestämmelser om tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik när relevanta planer utarbetas.
- (59) Rymddata och rymdtjänster från Europeiska unionens rymdprogram, särskilt Copernicus, ska i möjligaste mån användas för att ge information om geologi, biologi, ekologi, socioekonomisk utveckling och resurstillgänglighet för miljöbedömningar och miljötillstånd. Sådana data och tjänster, och särskilt Copernicus kapacitet för övervakning och kontroll av antropogena koldioxidutsläpp, är de viktigaste för att bedöma vilken inverkan industriprojekt och antropogena kolsänkor har på de globala koncentrationerna och flödena av växthusgaser.
- (60) Kommissionen bör, i enlighet med artikel 10.1 i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012¹*, begära att en eller flera europeiska

¹ *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG*

standardiseringsorganisationer utarbetar europeiska standarder till stöd för målen för denna förordning.

- (61) Vätgaskluster med industriella slutanvändningstillämpningar spelar en viktig roll för utfasningen av fossila bränslen i de energiintensiva industrierna. REPowerEU fastställde målet att fördubbla antalet vätgaskluster i unionen. För att uppnå detta mål bör medlemsstaterna påskynda tillståndsgivningen och överväga regulatoriska sandlådor och prioritera tillgång till finansiering. För att stärka resiliensen för nettonollindustrin bör medlemsstaterna säkerställa sammanlänkningen av vätgaskluster över unionens gränser. Industrianläggningar som producerar sin egen energi och som kan bidra positivt till elproduktionen bör i egenskap av energiproducenter uppmuntras att bidra till ett smart elnät, genom en förenkling av regleringskraven.
- (62) Regulatoriska sandlådor för nettonollteknik kan vara ett viktigt verktyg för att främja innovation på området för nettonollteknik och regleringsrelaterad kunskap. Innovation behöver möjliggöras genom försöksutrymmen, eftersom vetenskapliga resultat måste testas i en kontrollerad verklig miljö. Regulatoriska sandlådor bör införas för att testa innovativ nettonollteknik **och annan innovativ teknik** i en kontrollerad miljö under en begränsad tid. Man måste hitta en balans mellan rättssäkerhet för deltagare i regulatoriska sandlådor för nettonollteknik och uppnåendet av målen i unionsrätten. Eftersom regulatoriska sandlådor för nettonollteknik under alla omständigheter måste uppfylla de grundläggande krav för nettonollteknik som fastställs i unionsrätten och den nationella rätten är det lämpligt att föreskriva att deltagare som uppfyller kraven för stödberättigande för regulatoriska sandlådor för nettonollteknik och som i god tro följer den vägledning som tillhandahålls av de behöriga myndigheterna och de villkor i planen som överenskommit med dessa myndigheter, inte omfattas av straffavgifter eller administrativa sanktionsavgifter. Detta är motiverat eftersom skyddsåtgärderna i princip säkerställer en effektiv efterlevnad av unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt avseende nettonollteknik, som övervakas i de regulatoriska

och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut 1673/2006/EG (EUT L 316, 14.11.2012, s. 12).

sandlådorna. Kommissionen kommer att offentliggöra ett dokument med vägledning för sandlådorna under 2023 i enlighet med den nya europeiska agendan för innovation för att stödja medlemsstaterna i utarbetandet av sandlådor för nettonollteknik. Denna innovativa teknik kan så småningom bli avgörande för att uppnå unionens mål för klimatneutralitet, säkerställa försörjningstryggheten och resiliensen i unionens energisystem och följaktligen ingå i tillämpningsområdet för nettonollteknik.

- (63) Ett övergripande riktmärke och vägledande mål för tillverkningen av viktiga nettonollteknikprodukter i Europeiska unionen föreslås **för att förbättra unionens industriella globala konkurrenskraft samt** för att hjälpa till att hantera importberoende och sårbarhetsproblem och säkerställa att unionens klimat- och energimål uppnås.
- (64) **Ett av unionens främsta industripolitiska mål är att möjliggöra den gröna och digitala omställningen och samtidigt bevara unionens hållbara tillväxt och konkurrenskraft, behålla arbetstillfällena av hög kvalitet och stärka dess innovations- och produktionsförmåga, särskilt när det gäller ren teknik.** En förstärkning av EU:s industrier med nettonollteknik **samt säkerställande av unionens öppna strategiska oberoende** kräver ett betydande antal ytterligare kvalificerade arbetstagare, vilket innebär betydande investeringsbehov i omskolning och kompetenshöjning, även inom yrkesutbildning. **Mer specifikt kommer energiomställningen** att kräva en betydande ökning av antalet kvalificerade arbetstagare inom en rad sektorer såsom förnybar energi och energilagring, **nätteknik, batteriproduktion samt it-lösningar eller smarta lösningar för optimering och hantering av energisystem, och annan industriell teknik för utfasning av fossila bränslen.** Enligt studier som gjorts skulle den cirkulära ekonomin kunna bidra till att senast 2030 skapa omkring 700 000 arbetstillfällen bara i unionen¹. Det är därför mycket viktigt att göra arbeten inom nettonollteknik attraktiva och tillgängliga, särskilt tekniska karriärer, bland annat genom unionens informationskampanjer för att främja teknisk utbildning och yrkesutbildning såväl som arbetstillfällena med anknytning till en cirkulär ekonomi,

¹ Europaparlamentets resolution av den 10 februari 2021 om den nya handlingsplanen för den cirkulära ekonomin, 2020/2077(INI) (EUT C 465, 17.11.2021, s. 11).

resurshantering, industriell omvandling och utfasning av fossila bränslen rent generellt. Dessutom är det nödvändigt att ta itu med den nuvarande obalansen mellan unionens arbetstagares kompetens och företagens behov. Enligt kommissionens strategiska EU-plan för energiteknik¹ uppskattas kompetensbehoven inom delsektorerna för vätgasbränsleceller enbart inom tillverkningsindustrin att uppgå till 180 000 utbildade arbetstagare, tekniker och ingenjörer senast 2030. Inom sektorn för solcellsenergi behövs det upp till 66 000 arbetstillfällen enbart inom tillverkningsindustrin. *Dessutom kan en avsaknad av utbildningsprogram som främjar den kompetens som krävs för nettonollteknik, vilket också leder till brist på kvalificerad arbetskraft och bristande förståelse inom den lokala förvaltningen i vissa av unionens regioner, skapa en betydande flaskhals för hållbar industriell utveckling.*

- (65) Eftersom det inte är möjligt att stärka tillverkningskapaciteten för viktig nettonollteknik i unionen utan en tillräckligt stor kvalificerad arbetskraft är det nödvändigt att införa åtgärder för att *integrera* fler människor på arbetsmarknaden, *och att göra de industrier och tekniska karriärer som berörs av denna förordning mer attraktiva, särskilt för kvinnor, eftersom en jämn könsfördelning är långt ifrån uppnådd inom teknikorienterade yrken, och för unga*, bland annat genom kompetenshöjande strategier för att komplettera kvalifikationsbaserad rekrytering. *Dessutom bör man också inrikta sig på arbetstagare från tredjeländer eftersom unionen bara lockar till sig en liten andel kvalificerade migranter.* I linje med målen i rådets rekommendation om att säkerställa en rättvis omställning till klimatneutralitet är det dessutom viktigt att stödja övergången mellan arbeten *även i syfte att främja livslångt lärande och utbildning* för arbetstagare som drabbas av uppsägningar och sektorer på tillbakagång. Detta innebär att man bör investera i kompetens *för alla, samtidigt som man har en strategi som riktar sig till utsatta grupper. Det inbegriper grupper av personer som varken arbetar eller studerar, lagligen bosatta migrerande arbetstagare samt personer som är utestängda från arbetsmarknaden, har begränsad tillgång till utbildningsmöjligheter eller har ett*

¹ *Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för forskning och innovation, Gemensamma forskningscentrumet, The Strategic Energy Technology (SET) plan, Publikationsbyrån, 2019, <https://data.europa.eu/doi/10.2777/04888>.*

arbete som riskerar att försvinna eller vars innehåll och uppgifter radikalt förändras av ny teknik, särskilt i regioner som påverkas av omställningen till unionens mål för 2030 i enlighet med artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1056¹ och artikel 5.1 i förordning (EU) 2021/1060).

*Slutmålet bör vara att skapa de arbetstillfällena av god kvalitet som behövs för nettonollteknik i unionen i linje med målen för sysselsättning och utbildning i den europeiska pelaren för sociala rättigheter, inbegripet rättvisa och tillräckliga löner, förbättrade levnads- och arbetsvillkor i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2041², tillgång till socialt skydd, möjligheter till livslångt lärande, goda arbetsvillkor på säkra och hälsosamma arbetsplatser samt rätt till kollektivförhandlingar. Faktum är att kompetensutveckling och omskolning är viktiga verktyg, men att de inte garanterar arbetstillfällena av hög kvalitet. Bristen på arbetskraft kan också bero på låga löner, oattraktiva arbeten, dåliga arbetsvillkor och brist på investeringar i yrkesutbildning. Att ta itu med dessa problem och förbättra kvaliteten i arbetet i sektorer och företag med dåliga arbetsvillkor är också viktiga faktorer för att attrahera arbetstagare och hantera den kompetensflykt som leder till ökad ojämlikhet mellan regioner, ojämlik utveckling och ojämlik förmåga att stimulera innovation och skapa arbetstillfällena av god kvalitet. Med utgångspunkt i, och när man tar full hänsyn till befintliga initiativ, såsom EU-pakten för kompetens, åtgärder på EU-nivå för kompetensinventering och kompetensprognoser, t.ex. från Europeiska centrumet för utveckling av yrkesutbildning, **Eurofound** och Europeiska arbetsmyndigheten, och strategin för branschsamverkan kring kompetens, är målet att mobilisera alla aktörer: medlemsstaternas myndigheter, också på regional och lokal nivå, utbildningsanordnare, **däribland universitet, universitet med forskning, universitet för tillämpad vetenskap och universitetsallianser samt** arbetsmarknadens parter och näringslivet, särskilt små och medelstora företag, **uppstartsföretag och sociala företag**, i syfte att fastställa kompetensbehov, utveckla utbildningsprogram och använda dem i stor skala på ett snabbt och operativt sätt. Strategiska nettonollprojekt*

¹ *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1056 av den 24 juni 2021 om inrättande av Fonden för en rättvis omställning (EUT L 231, 30.6.2021, s. 1).*

² *Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2041 av den 19 oktober 2022 om tillräckliga minimilöner i Europeiska unionen (EUT L 275, 25.10.2022, s. 33).*

spelar en viktig roll i detta avseende. Medlemsstaterna och kommissionen **bör** säkerställa ekonomiskt stöd **för att sprida deras effekter och räckvidd** genom att utnyttja möjligheterna i unionens budget genom instrument som Europeiska socialfonden+, **InvestEU**, Fonden för en rättvis omställning, Europeiska regionala utvecklingsfonden, faciliteten för återhämtning och resiliens, moderniseringsfonden, REPowerEU och programmet för den inre marknaden.

- (66) Utifrån **lokala och regionala initiativ och** tidigare erfarenheter, såsom **nav för kompetensutveckling**, EU-pakten för kompetens och europeiska batterialliansen **eller alliansen för förnybar energi till havs**, bör EU:s akademier för nettonollindustrin, **som är ett nätverk med relevanta experter (akademierna)**, utveckla och sprida utbildningsinnehåll för att vidareutbilda och omskola arbetstagare som behövs för viktiga nettonollteknikvärdekedjor, såsom solcells- och solvärmeteknik, **havsbaserad förnybar energi**, förnybar vätgasteknik och förnybart råmaterial **samt avskiljning och användning av koldioxid**. **Akademiernas omfattning och antal bör bestämmas av kommissionen och medlemsstaterna inom ramen för plattformen Net-Zero på grundval av befintliga och objektiva studier i linje med principen om teknikneutralitet samt baserat på en kartläggning av aktuella och prognostiserade behov i nettonollindustrier, inbegripet övergångsregioner. En sådan kartläggning bör ge information om nuvarande och kommande kompetensbrister i viktiga nettonollindustrier i hela unionen samt hur utbildningsmöjligheter tillhandahålls i sådana industrier. Kartläggningen bör också analysera grundorsaken till kompetens- och arbetskraftsbrister, särskilt när det gäller kvaliteten på jobberbudanden i nettonollindustrier, till exempel genom att bedöma arbetsvillkoren och kollektivavtalstäckningen. På grundval av resultaten av kartläggningen och befintliga studier och i samråd med Plattformen Net-Zero Europe bör kommissionen dessutom utlysa ett anbudsförfarande för att lansera en akademi inom en viss teknik när en kritisk kompetensbrist i förhållande till en nettonollteknik identifieras. Unionens såddfinansiering bör göras tillgänglig för att inrätta akademier och göra det möjligt för dem att fungera i syfte att bli ekonomiskt hållbara tre år efter att de inrättats genom att ta emot ekonomiska bidrag från den privata sektorn. En stark styrning behövs för att akademierna ska kunna inleda sin verksamhet så snabbt som möjligt så att utbildningsprogram i nettonollteknik kan utvecklas. Detta bör inte påverka den avgörande roll som**

arbetsmarknadens parter *och universitet också kan spela i skapandet av sådana akademier, som i fallet med batterialliansen. Den roll som spelas av internationella och tvärvetenskapliga universitetsallianser, såsom Transform4Europe, bör särskilt övervägas för att uppnå mer enhetliga och gemensamma standarder för utbildning och omskolning eller kompetenshöjning. I allmänhet bör användningen av redan befintliga infrastrukturer för forskning och undervisning också prioriteras.*

- (66a) *Ett av målen med akademierna bör vara att bidra till unionens återindustrialisering och utfasning av fossila bränslen samt till dess öppna strategiska oberoende. Akademierna bör också ta itu med behovet av nettonollteknik med höga sociala och klimatomfattiga standarder som framställs i unionen. Akademier bör inrättas senast den 31 december 2024 och bör tillhandahålla utbildningsinnehåll på så många av unionsinstitutionernas språk som möjligt, i syfte att uppnå geografisk balans mellan medlemsstaterna. Senast den 31 december 2025 bör de börja sprida det första lärandeinnehållet till relevanta utbildningsanordnare i medlemsstaterna, såsom universitet, universitet med forskning, universitet för tillämpad vetenskap och universitetsallianser, företag som erbjuder sådan utbildning, inbegripet små och medelstora företag, uppstartsföretag och sociala företag samt arbetsmarknadens parter, och genom att utbilda utbildare. Akademierna bör sträva efter att inom tre år efter att de inrättats möjliggöra utbildning för 100 000 studerande, med beaktande av omfattningen av den kompetensbrist som identifierats, vilket kan innebära ett varierat antal studerande per akademi. Akademierna bör bidra till att de färdigheter som krävs för nettonollteknik finns, även i små och medelstora företag. Lärandeinnehållet bör ta hänsyn till redan befintliga utbildningsprogram som utvecklats inom ramen för den lokala kompetenspakten och yrkeskunskapscentrumen och bör rikta sig till alla utbildnings- och kvalifikationsnivåer och alla arbetstagare, inklusive lärlingar, längs värdekedjan i de berörda sektorerna, varvid alla successiva industriella faser beaktas, från utformningen av produkten (eller tjänsten), till tillverkningsfasen, inklusive återvinning och återanvändning av material, och varvid alla olika yrken över hela värdekedjan beaktas. Detta innehåll bör också omfatta utbildningsmoduler med relevant information om hälsa och säkerhet på arbetsplatsen för varje specifik teknik samt allmän relevant information om arbetstagares rättigheter och arbetsvillkor, inbegripet om arbetstid och*

arbetstagares rätt till information och samråd. Utbildningsanordnarna skulle, i förekommande fall, kunna anpassa detta innehåll ytterligare till nationell rätt, tillämpliga kollektivavtal samt territoriella och sektoriella särdrag.

Lärandeinnehållet bör också rikta sig till anställda i nationella och lokala förvaltningar (särskilt ansvariga för tillstånd, konsekvensbedömningar och regleringar av ny teknik) och på så sätt bidra till kapacitetsuppbyggnad vid nationella förvaltningar och minskade skillnader mellan medlemsstaterna.

- (66b) Medlemsstaterna bör också använda och införa det utbildningsinnehåll som utvecklats av akademierna i befintliga instrument, t.ex. i den förstärkta ungdomsgarantin, där ett av målen är att tillhandahålla utbildning och fortbildning till individer som varken arbetar eller studerar, och i befintliga mentorskapsprogram. För att säkerställa transparens i och överföring av arbetstagarnas färdigheter samt rörlighet, och stödja medlemsstaterna i dessa insatser, kommer akademierna att utveckla och införa utbildningsintyg, inklusive mikromeriter, som omfattar läranderesultat. De bör utfärdas i form av europeiska digitala utbildningsintyg och kan integreras i Europass och, i förekommande fall, ingå i nationella referensramar för kvalifikationer. Medlemsstaterna bör uppmuntras att använda det innehåll som utvecklats av akademierna för att stödja den kontinuerliga omskolningen och kompetenshöjningen och de relevanta utbildningsanordnarna på deras territorier genom nationella program och unionsfinansiering, bland annat från Europeiska socialfonden+, den förstärkta ungdomsgarantin, faciliteten för återhämtning och resiliens, InvestEU, Europeiska regionala utvecklingsfonden, mekanismen för en rättvis omställning, moderniseringsfonden och instrumentet för tekniskt stöd, och att stödja integrationen av kvinnor i enlighet med den europeiska strategin för jämställdhet för att ta itu med könsstereotyper inom utbildning och i yrkeslivet. Det europeiska nätverket för arbetsförmedlingar kan spela en viktig roll när det gäller att använda lärandeinnehållet i de utbildningsprogram som tillhandahålls av akademierna för att skapa och införa europeiska yrkesprofiler och genom att tillhandahålla information till nationella arbetsförmedlingar om dem.*
- (66c) Plattformen Net-Zero Europe bör bidra till att vägleda akademiernas arbete och säkerställa att deras innehåll tar upp den kompetensbrist som identifieras i*

kartläggningen, och att tillhandahålla tillsyn. Medlemsstaterna bör se till att den utsedda nationella företrädaren kan fungera som en bro mellan relevanta nationella ministerier och behöriga myndigheter i medlemsstaterna samt de nationella arbetsmarknadsparterna och branschföreträdarna. Plattformen Net-Zero Europe bör samla in information om de framsteg som gjorts av de olika akademierna och senast i slutet av 2026 utarbeta en översiktsrapport om spridningen av utbildningsprogrammen, inbegripet antalet studerande som utnyttjar akademiernas program uppdelat efter industrisektor, kön, ålder och kvalifikationsnivå.

- (67) Även om det i unionsrätten inte finns särskilda bestämmelser om minimikrav på utbildning för tillträde till eller utövande av ett reglerat yrke, utan det är medlemsstaten som har behörighet att besluta om och hur ett yrke ska regleras, får nationella regler om tillträde till reglerade yrken inte utgöra ett omotiverat eller oproportionellt hinder för utövandet av dessa grundläggande rättigheter. Behörigheten att reglera tillträdet till ett yrke måste utövas inom ramen för principerna om icke-diskriminering och proportionalitet, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/958 [■](#). Medlemsstaterna bör i sin bedömning ta hänsyn till de eventuella negativa effekter som regleringen av yrken kan ha på tillgången till färdigheter i nettonollindustrin, och sträva efter att begränsa regleringen på dessa områden i största möjliga utsträckning.
- (68) Om utbildningsprogram som utvecklats av *akademierna* resulterar i utbildningsintyg som kan vara till hjälp, *även* för personer som söker tillträde till ett reglerat yrke bör medlemsstaterna *och arbetsgivare*, för att underlätta rörligheten inom strategiska yrken i nettonollindustrin, godta dessa intyg som tillräckliga bevis på de kunskaper, färdigheter och kompetenser som de bestyrker.
- (68a) *Nettonollteknikens bidrag till unionens mål om minskade koldioxidutsläpp kan förverkligas först när tekniken införts. Ett sådant införande kommer, i viss utsträckning, sannolikt att ske i privata hushåll, men den största delen av utfasningen av fossila bränslen kommer sannolikt att ske i industriprocesser. För att säkerställa att investeringar för en sådan utfasning av fossila bränslen äger rum i unionen, vilket är avgörande för att säkra goda arbetstillfällen och välbefinnande i*

unionen samt för att uppfylla unionens mål om minskade koldioxidutsläpp, måste det bidra till att förbättra investeringsklimatet för industrin i unionen.

- (69) På unionsnivå bör en plattform Net-Zero Europe inrättas. Den ska bestå av medlemsstaterna *och av Europaparlamentet*, och kommissionen ska vara ordförande. Plattformen Net-Zero Europe kan ge råd till och bistå kommissionen och medlemsstaterna i specifika frågor och tillhandahålla ett referensorgan där kommissionen och medlemsstaterna samordnar sina åtgärder och underlättar informationsutbytet i frågor som rör denna förordning. Plattformen Net-Zero Europe bör vidare utföra de uppgifter som anges i de olika artiklarna i denna förordning, särskilt när det gäller tillståndsförfaranden, inbegripet gemensamma kontaktpunkter, strategiska nettonollprojekt, samordning av *och tillgång till* finansiering, tillgång till marknader och kompetens samt regulatoriska sandlådor för innovativ nettonollteknik *och annan innovativ teknik*. Vid behov *bör* plattformen *Net-Zero Europe kunna* inrätta permanenta eller tillfälliga arbetsgrupper och bjuda in tredje parter, såsom experter eller företrädare för nettonollindustrin.
- (70) Som en del av industriplanen i den gröna given tillkännagav kommissionen sin avsikt att ingå industripartnerskap för nettonollteknik. *Samarbete genom sådana partnerskap kommer sannolikt att främja antagandet av nettonollteknik globalt, för att stödja ömsesidigt förstärkta partnerskap mellan unionen och tredjeländer, inbegripet hållbara investeringar och tekniskt bistånd. Industripartnerskap för nettonollteknik kan också bidra till en diversifiering av och resiliens i unionens försörjning med nettonollteknik och dess komponenter, förbättra informationsutbytet mellan unionen och dess partner när det gäller utvecklingen av nettonollteknik och stödja unionens nettonollindustrier i tillträdet till den globala marknaden för ren energisamtidigt som de stöder framväxande industrier på området ren energiteknik i tredjeländer med tydliga komparativa fördelar.* Kommissionen och medlemsstaterna *bör* inom plattformen *Net-Zero Europe* samordna partnerskapen och diskutera befintliga relevanta partnerskap och processer, såsom gröna partnerskap, energidialoger och andra former av befintliga bilaterala kontraktsarrangemang, samt potentiella synergier med relevanta medlemsstaters bilaterala avtal med tredjeländer. Avtal med tredjeländer, inbegripet industripartnerskap för nettonollteknik, bör återspegla *unionens* centrala **■** värden

och mål, särskilt när det gäller att främja arbetsstandarder och internationella **miljöstandarder i dessa** länder. Dessutom **bör** industripartnerskap för nettonollteknik **sträva efter att bidra** till den industriella omställningen i hela värdekedjan för **unionens** företag och företag i tredjeländer, samtidigt som öppna marknader och rättvis handel säkerställs.

- (71) Unionen bör sträva efter att diversifiera den internationella handeln och investeringarna i nettonollteknik, **skapa ömsesidigt** stärkande partnerskap, bygga vidare på parternas egna planer för hållbar utveckling, relevanta miljö- och människorättsstandarder och samtidigt främja globala höga sociala standarder samt **arbets- och miljöstandarder. Detta bör ske** i nära samarbete och partnerskap med likasinnade länder **genom befintliga avtal eller nya strategiska överenskommelser.** På samma sätt bör kraftfullare **internationellt samarbete** om forsknings- och innovationsåtgärder för att utveckla och införa nettonollteknik genomföras i nära samarbete med partnerländerna **på ett öppet och balanserat sätt, med vederbörlig hänsyn till unionens strategiska intressen och behov.**
- (71a) **I sitt tal om tillståndet i unionen 2023 framförde kommissionens ordförande att konkurrenskraftskontroller kommer att utföras av en oberoende styrelse. Detta arbete bör bygga på ett pågående arbete om den regelbörda som skapas av unionsrätten och nationell rätt och dess inverkan på unionsindustrins konkurrenskraft, inbegripet nettonollindustrier. För att underlätta detta arbete inrättas genom denna förordning ett europeiskt vetenskapligt rådgivande organ för översyn och regelbörda. Det rådgivande organet bör utarbeta vetenskapligt underbyggda råd om effekterna av regelbördan i unionen, på grundval av enskilda fall.-**
- (72) Om befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget **om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget)** delegeras till kommissionen enligt denna förordning är det ytterst viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd, inbegripet på expertnivå, under beredningsarbetet och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016¹. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade

¹ **Interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning (EUT L 123, 12.5.2016, s. 1).**

akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

- (73) I den mån någon av de åtgärder som avses i denna förordning utgör statligt stöd ska bestämmelserna om sådana åtgärder inte påverka tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i *EUF-fördraget*.
- (74) Eftersom målet för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Artikel 1

Innehåll

1. I denna förordning fastställs en åtgärdsram ***för att säkerställa en samordnad strategi i hela unionen*** för innovation och ökning av tillverkningskapaciteten för nettonollteknik ***samt av komponenter, material och maskiner längs försörjningskedjorna för sådan teknik som är oundgänglig för deras produktion och funktion*** i unionen för att:

a) stödja unionens **klimatmål och** klimatneutralitetsmål, enligt vad som anges i förordning (EU) 2021/1119

b) **främja unionens internationella industriella konkurrenskraft för att bidra till skapandet av arbetstillfällen av hög kvalitet,**

c) **förbättra en säker och hållbar tillgång för unionen till** nettonollteknik,

d) **stärka unionens öppna strategiska oberoende,**

e) **skydda resiliensen i unionens motsvarande försörjningskedjor och**

f) **fasa ut fossila bränslen i unionens ekonomi och samhälle.**

2. För att det ska gå att uppnå det allmänna mål som avses i punkt 1 innehåller den här förordningen åtgärder som syftar till att säkerställa

a) **minskat strategiskt beroende** i unionen vad gäller den strategiska **nettonolltekniken samt komponenter, material och maskiner längs försörjningskedjorna för den teknik som är oundgänglig för deras produktion och funktion och som senast 2030 uppnår en tillverkningskapacitet som motsvarar**

i) **minst 40 % av unionens årliga utbyggnadsbehov av den motsvarande teknik som krävs för att uppnå unionens klimat- och energimål, baserat på den tekniska utbyggnad som planeras i hela unionen enligt de nationella energi- och klimatplaner som utarbetats och lämnats in av medlemsstaterna i enlighet med förordning (EU) 2018/1999, och**

ii **minst 25 % av den globala efterfrågan på den motsvarande tekniken,**

b) den **garanterade** fria rörligheten för nettonollteknik **och relaterade tjänster** som släpps ut på den inre marknaden.

3. Om kommissionen, på grundval av den rapport som avses i artikel 35, drar slutsatsen att unionen sannolikt inte uppnår de mål som fastställs i **punkterna 1 och 2** ska kommissionen bedöma genomförbarheten och proportionaliteten i de föreslagna

åtgärderna eller utöva sin befogenhet på unionsnivå för att säkerställa att målen uppnås. *I synnerhet ska kommissionen bedöma möjligheten att genom delegerade akter i enlighet med artikel 33, som kompletterar denna förordning, fastställa mer detaljerade mål för viktig teknik och centrala komponenter för att säkerställa att dessa mål uppnås. Kommissionen ska samråda med plattformen Net-Zero Europe för att bestämma vilka åtgärder eller befogenheter som ska tillämpas.*

Artikel 2

Tillämpningsområde

Med undantag för artiklarna 26 och 27 i denna förordning, som ska tillämpas på innovativ nettonollteknik, ska denna förordning tillämpas på den nettonollteknik, som förtecknas i artikel 3a.1, samt på de komponenter, material och maskiner längs leveranskedjorna för denna teknik som är oundgänglig för dess produktion och funktion. Råvaror, förädlade material och komponenter som omfattas av tillämpningsområdet för förordning (EU) .../... [lägg till fotnot med hänvisningar till offentliggörande av förordningen om kritiska råvaror] och av tillämpningsområdet för förordning (EU) 2023/1781 ska vara undantagna från tillämpningsområdet för denna förordning.

Artikel 3

Definitioner

1. I denna förordning gäller följande definitioner:
 - a) nettonollteknik: *den teknik som förtecknas i artikel 3a.1.*
 - b) komponent: en *tillverkad beståndsdel* av en *slutprodukt med* nettonollteknik.
 - ba) material: alla råvaror eller förädlade material som behövs för att framställa en komponent av en nettonollteknik eller slutprodukten.*
 - c) innovativ nettonollteknik: teknik som *omfattar en verklig innovation, som för närvarande inte finns tillgänglig på den inre marknaden och som förbättrar den dominerande jämförbara nettonolltekniken på åtminstone ett sätt samt all teknik som ingår i den strategiska EU-plan för energiteknik som avses i artikel 26d.*

- ca) *annan innovativ teknik: teknik med potential att möjliggöra omställningen till en klimatneutral ren ekonomi och minska strategiska beroenden, och som utgör verklig innovation som för närvarande inte finns på den inre marknaden och som är tillräckligt avancerad för att testas i en kontrollerad miljö.*
- cb) *förkommersiell innovativ nettonollteknik: innovativ nettonollteknik som inte är kommersiellt tillgänglig men avancerad nog för att testas i en kontrollerad miljö.*
- cc) *ny kommersiell nettonollteknik: nettonollteknik som ännu inte är kommersiellt tillgänglig i stor skala, som har en liten marknadsandel, som förbättrar den dominerande jämförbara tekniken på åtminstone ett sätt och som innebär en uppenbar risk om den ingår i en upphandling.*
- cd) *förkommersiell upphandling: upphandling av förkommersiell innovativ nettonollteknik som involverar delning av risker och fördelar på marknadsvillkor och konkurrenspräglad utveckling i skeden, där utvecklingsverksamhet avseende de upphandlade produkter tydligt åtskiljs från introduktionen av slutprodukter i kommersiella mängder.*
- ce) *offentlig upphandling av innovativa lösningar: upphandling för vilken upphandlande myndigheter fungerar som lanseringskund för kommersiell innovativ nettonollteknik och som kan omfatta konformitetstestning.*
- d) *tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik: en planerad industrianläggning eller utbyggnad eller ombyggnad av en befintlig anläggning för framställning av nettonollteknik, slutprodukter eller komponenter, material eller maskiner längs försörjningskedjorna för denna teknik som är oundgänglig för dess produktion och funktion.*
- e) *strategiskt nettonollprojekt: ett tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik som väljs ut i enlighet med kriterierna i artikel 10.*
- ea) *nettonollindustrikluster eller kluster: en särskild landyta som av en medlemsstat har utsetts i syfte att främja uppförandet eller utbyggnaden av tillverkningsanläggningar i försörjningskedjan för nettonollteknik.*

- f) process för tillståndsgivning: en process som omfattar alla relevanta administrativa tillstånd att planera, bygga, utöka och driva tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik, *såsom strategiska nettonollprojekt*, däribland bygglov, kemikalietillstånd och tillstånd för nätanslutning samt miljöbedömningar och miljötillstånd där sådana krävs, och som omfattar även alla administrativa ansökningar och förfaranden från *mottagandet av ansökan vid den utsedda myndigheten* till anmälan av det övergripande beslutet om utfallet av förfarandet av den ansvariga nationella behöriga myndigheten *eller i tillämpliga fall den ansvariga nätoperatören*.
- g) övergripande beslut: beslut eller samling beslut av myndigheter i en medlemsstat, med undantag för domstolar eller liknande organ, där det avgörs om en projektansvarig ska få tillstånd att genomföra ett tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik, utan att det påverkar ett beslut som fattas inom ramen för ett administrativt överklagandeförfarande.
- h) projektansvarig: ett företag eller ett konsortium av företag som utvecklar ett tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik eller ett strategiskt nettonollprojekt.

■
ia) regulatorisk sandlåda för nettonollteknik: en modell som ger företag möjlighet att testa innovativ nettonollteknik och annan innovativ teknik i en kontrollerad verklig miljö, enligt en särskild plan, som är utvecklad och övervakas av en behörig myndighet.

- k) berörd myndighet: myndighet som enligt nationell rätt är behörig att utfärda tillstånd och godkännanden i samband med planering, utformning och uppförande av fasta tillgångar, inbegripet energiinfrastruktur.
- l) offentligt upphandlingsförfarande: något av följande:
- i) alla typer av tilldelningsförfaranden som omfattas av direktiv 2014/24/EU för ingående av ett offentligt kontrakt eller direktiv 2014/25/EU för ingående av ett varu-, byggtreprenad- och tjänstekontrakt,

- ii) ett förfarande för tilldelning av byggkoncession eller tjänstekoncession som omfattas av direktiv 2014/23/EU.
- m) upphandlande myndighet: när det gäller offentliga upphandlingsförfaranden, upphandlande myndighet enligt definitionen i artikel 6 i direktiv 2014/23/EU, artikel 2.1.1 i direktiv 2014/24/EU och artikel 3 i direktiv 2014/25/EU.
- n) upphandlande enhet: när det gäller offentliga upphandlingsförfaranden, upphandlande enhet enligt definitionen i artikel 7 i direktiv 2014/23/EU och artikel 4 i direktiv 2014/25/EU.
- o) kontrakt: när det gäller offentliga upphandlingsförfaranden, kontrakt enligt definitionen i artikel 2.1.5 i direktiv 2014/24/EU, kontrakt enligt definitionen i varu-, byggtreprenad- och tjänstekontrakt, enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv 2014/25/EU och koncessioner enligt definitionen i artikel 5.1 i direktiv 2014/23/EU.
- p) auktion: en mekanism för konkurrensutsatta anbuds-förfaranden, som inte omfattas av definitionen av koncessioner i enlighet med artikel 5.1 i direktiv 2014/23/EU;
- q) kapacitet för koldioxidinjektion: den mängd koldioxid som varje år kan injiceras i en fungerande geologisk lagringsplats, enligt vad som tillåts inom ramen för direktiv 2009/31/EG, **inbegripet saltvattensakvifer, med möjlighet att avskilja och transportera koldioxid till platsen och** med syftet att öka koldioxidupptaget, särskilt från storskaliga industrianläggningar och som mäts i ton per år.
- qa) transportnät för koldioxid: multimodal transportinfrastruktur för koldioxid, inklusive rörledningsnät, inbegripet tillhörande tryckstegringsstationer, för transport av koldioxid till lagringsplatsen.**
- r) integrering av energisystem: lösningar för planering och drift av energisystemet som helhet, innefattande flera energibärare, infrastrukturer och förbrukningssektorer, genom att skapa starkare kopplingar mellan dessa i syfte att leverera fossilfria, tillförlitliga och resurseffektiva energitjänster till lägsta möjliga kostnad för samhället.
- s) tillverkningskapacitet: den totala produktionskapaciteten för den nettonollteknik som framställs i ett tillverkningsprojekt. Om det inte

produceras slutprodukter i tillverkningsprojektet utan i stället särskilda komponenter eller särskilda maskiner som främst används när sådana produkter produceras, avser tillverkningskapacitet produktionskapaciteten för den slutprodukt som ska produceras med användning av sådana komponenter eller särskilda maskiner.

Artikel 3a

Nettonollteknik

- 1. Den nettonollteknik som omfattas av denna förordning ska vara**
 - a) teknik som används för produktion av energi från förnybara energikällor enligt definitionen i direktiv (EU) 2018/2001,**
 - b) teknik för kärnfissions- och kärnfusionsenergi, inbegripet teknik för kärnbränslecykeln,**
 - c) teknik för energilagring,**
 - d) teknik för upptag, avskiljning, transport, injektion, lagring och användning av koldioxid (CO₂), metan (CH₄) och dikväveoxid (N₂O),**
 - e) teknik för transportinfrastruktur för vätgas (H₂),**
 - f) teknik för elektrolysanläggningar och bränsleceller,**
 - g) transportteknik för el, vätgas (H₂), hållbara alternativa bränslen enligt definitionen i förordning (EU).../... (EUT för att inkludera en hänvisning till hållbara marina bränslen | förordning 2021/0210 (COD)) och vindframdrivning,**
 - h) laddningsteknik för transport,**
 - i) teknik för produktion av och tankningsinfrastruktur för vätgas (H₂), hållbara alternativa bränslen enligt definitionen i förordning (EU).../... (EUT för att inkludera en hänvisning till... [ReFuelEU Aviation 2021/0205 (COD)] och biometan (CH₄),**
 - j) teknik för värmepumpar,**
 - k) energieffektiviseringsteknik,**
 - l) teknik för distribution av termisk energi och elnät,**
 - m) energihanteringsteknik,**

- n) *teknik för högeffektiva industriprocesser och elektrifiering för energi- och koldioxidintensiva industrier,*
 - o) *produktionsteknik för biomaterial, inbegripet biobaserad kemisk produktionsteknik,*
 - p) *återvinningsteknik,*
2. *Inom sex månader från tidsfristen för anmälan av varje nationell energi- och klimatplan i enlighet med artikel 3.1 i förordning (EU) 2018/1999 och inom sex månader från tidsfristen för inlämning av varje uppdatering av de uppdaterade nationella energi- och klimatplanerna i enlighet med artikel 14.2 i den förordningen, ska kommissionen bedöma den förteckning över nettonollteknik som anges i punkt 1 i den här artikeln och får föreslå delegerade akter, i enlighet med artikel 33 i den här förordningen, om ändring av förteckningen för att säkerställa att den återspeglar teknikbehoven från medlemsstaternas nationella energi- och klimatplaner.*

Kapitel II

Villkor som möjliggör nettonolltekniktillverkning

AVSNITT I

EFFEKTIVISERING AV ADMINISTRATIVA PROCESSER OCH PROCESSER FÖR TILLSTÅNDSGIVNING

Artikel 4

Gemensam kontaktpunkt

1. Senast ...[tre månader *från och med* dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska medlemsstaterna utse *eller inrätta en enda* behörig myndighet (*utsedd myndighet*). *Den utsedda myndigheten* ska ha ansvaret för att underlätta och samordna processen för tillståndsgivning för tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik ■ och för att ge råd i fråga om hur den administrativa bördan kan minskas i linje med artikel 5.

2. Den **utsedda** myndigheten ■ ska vara den enda kontaktpunkten för den projektansvariga under den process för tillståndsgivning som leder till ett övergripande beslut för ett visst projekt och ska samordna inlämningen av alla relevanta handlingar och all relevant information.
3. Ansvarsområdena för den **utsedda** myndighet som avses i punkt 1 eller de uppgifter som är förknippade med den kan delegeras till eller utföras av en annan myndighet, för ett visst projekt, förutsatt att
 - a) den **utsedda** myndigheten underrättar den projektansvariga om den delegeringen,
 - b) en enda myndighet ansvarar för varje projekt,
 - c) en enda myndighet samordnar inlämningen av alla relevanta handlingar och all relevant information.
4. Projektansvariga ska ha rätt att lämna in handlingar som är relevanta för processen för tillståndsgivning i elektronisk form.
5. Den **utsedda** myndigheten ska beakta eventuella giltiga studier som genomförts och tillstånd eller godkännanden som utfärdats för ett visst projekt innan processen för tillståndsgivning inleddes för projektet i fråga i enlighet med denna artikel, och ska inte kräva upprepade studier, tillstånd eller godkännanden, såvida inte annat krävs enligt unionsrätten.
6. Den **utsedda** myndigheten ska säkerställa att de sökande enkelt har tillgång till information om och enkla förfaranden för att lösa tvister som rör processen för tillståndsgivning och utfärdandet av tillstånd för att genomföra eller utöka projekt, däribland, i tillämpliga fall, alternativa tvistlösningsmekanismer.
7. Medlemsstaterna ska säkerställa att den nationella **berörda och andra** behöriga **myndigheter** som ansvarar för **något steg i** processen för tillståndsgivning, däribland alla steg i förfarandet, har tillräckligt med kvalificerad personal och tillräckliga ekonomiska och tekniska resurser, även för kompetenshöjning och omskolning, för att effektivt kunna utföra sina uppgifter inom ramen för denna förordning.
8. På den plattform som avses i artiklarna 28 och 29 ska återkommande diskussioner hållas om genomförandet av dessa avsnitt och artiklarna 12 och 13 och bästa praxis

utbytas om hur nationella behöriga myndigheter kan organiseras och processernas för tillståndsgivning påskyndas.

8a. Medlemsstaterna ska överväga att öka det direkta stödet till den utsedda myndigheten inom ramen för de nationella planerna för återhämtning och resiliens. Kommissionen ska ge tekniskt stöd till den utsedda myndigheten och medlemsstaterna så att de kan genomföra processen för tillståndsgivning.

8b. Den utsedda myndigheten ska fastställa och tillhandahålla de detaljerade kraven och den information som begärs av en projektansvarig innan processen för tillståndsgivning inleds.

Artikel 5

Tillgång till information online

Medlemsstaterna ska tillhandahålla följande information om administrativa processer som är relevanta för tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik, däribland för strategiska nettonollprojekt, online och på ett centraliserat och lättillgängligt sätt:

- a) Processen för tillståndsgivning.
- b) Finansierings- och investeringstjänster.
- c) Finansieringsmöjligheter på unionsnivå **och** medlemsstatsnivå.
- d) Tjänster för affärsstöd, vilket innefattar men inte är begränsat till, deklaration av bolagsskatt, lokal skattelagstiftning och arbetsrätt.

Artikel 5a

Påskyndat genomförande

- 1. Medlemsstaterna och, i förekommande fall, kommissionen ska vidta åtgärder för att påskynda och attrahera offentliga och privata investeringar i tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik. Sådana åtgärder kan, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget, innefatta att tillhandahålla och samordna stöd till tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik som har svårt att få finansiering. Kommissionen och medlemsstaterna ska se till att stödet ges till den projektansvariga inom sex månader**

från det att begäran om tillverkningsprojektet för framställning av nettonollteknik lämnats in.

2. *Medlemsstaterna ska tillhandahålla administrativt och operativt stöd till tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik på deras territorium, för att underlätta ett snabbt och effektivt genomförande av dem, med särskild uppmärksamhet på små och medelstora företag som är involverade i projekten, däribland genom att tillhandahålla*
 - a) *stöd för att säkerställa efterlevnad av tillämpliga administrativa skyldigheter och rapporteringsskyldigheter,*
 - b) *stöd till projektansvariga för att ytterligare öka allmänhetens acceptans av projektet,*
 - c) *stöd till projektansvariga under processen för tillståndsgivning, särskilt för små och medelstora företag.*

Utöver det stöd som tillhandahålls av medlemsstaterna ska kommissionen ge sådant stöd som avses i [leden a, b och första stycket](#) till de strategiska nettonollprojekten. För att kunna göra detta ska medlemsstaterna se till att de berörda administrativa organen har tillräckliga resurser och tillräcklig personal för att kunna svara inom de tillämpliga tidsfristerna på framtida begäranden.

3. *Senast den 31 december 2024 ska kommissionen för Europaparlamentet och rådet föreslå en metod för att samordna de olika källorna till offentlig finansiering av tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik från unionen och medlemsstaterna i syfte att påskynda utbyggnaden av dessa.*

Artikel 6

Varaktighet för processen för tillståndsgivning

1. Processen för tillståndsgivning för tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik får inte överskrida någon av följande tidsfrister:
 - a) *Nio* månader för tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik med en årlig tillverkningskapacitet på mindre än 1 GW.

- b) **Tolv** månader för tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik med en årlig tillverkningskapacitet på mer än 1 GW.
2. För tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik för vilka en årlig tillverkningskapacitet inte mäts i GW får processen för tillståndsgivning inte överskrida en tidsfrist på **tolv** månader.
 3. För utbyggnad av tillverkningskapaciteten i befintliga tillverkningsanläggningar ska de tidsfrister som avses i punkterna 1 och 2 halveras.
 4. I undantagsfall får behöriga myndigheter, om det krävs på grund av det föreslagna projektets karaktär, komplexitet, plats eller storlek, förlänga de tidsfrister som avses i punkterna 1 och 2 med högst en månad innan de löper ut och från fall till fall.

Om behöriga myndigheter anser att det föreslagna projektet medför exceptionella risker för arbetstagarnas eller allmänhetens hälsa och säkerhet, och om det krävs mer tid för att fastställa att tillräckliga skyddsåtgärder införs, får de förlänga dessa tidsfrister med ytterligare sex månader innan de löper ut och från fall till fall.
 5. I händelse av detta ska den **utsedda** myndigheten informera den projektansvariga om skälen till förlängningen och om det datum då det skriftliga övergripande beslutet förväntas.
 6. Senast en månad efter mottagandet av ansökan om tillstånd ska behöriga myndigheter validera ansökan eller, om den projektansvariga inte har lämnat in all den information som krävs för att behandla en ansökan, begära att den projektansvariga lämnar in en fullständig ansökan inom 14 dagar från denna begäran. Datumet för **bekräftelsen** av att ansökan **tagits emot för första gången** av den nationella **utsedda myndigheten** ska vara startpunkten för processen för tillståndsgivning.
 7. Senast en månad efter det att ansökan har godkänts som giltig ska den **utsedda** myndigheten utarbeta en utförlig plan för processen för tillståndsgivning, i nära samarbete med den projektansvariga och andra berörda myndigheter. Planen ska offentliggöras av den **utsedda myndigheten** på en fritt tillgänglig webbplats.
 8. De tidsfrister som anges i denna artikel ska inte påverka skyldigheter som följer av unionsrätten och internationell rätt och inte heller förfaranden för överklaganden av förvaltningsbeslut och rättslig prövning av en domstol.

9. De tidsfrister som anges i denna artikel för något av förfarandena för tillståndsgivning ska inte påverka tillämpningen av eventuella kortare tidsfrister som fastställs av medlemsstaterna.
- 9a. *Den utsedda myndigheten ska säkerställa att frånvaron av svar från berörda administrativa organ inom de tillämpliga tidsfrister som avses i denna artikel leder till de särskilda mellanliggande stegen för att anses vara godkänd, utom om principen om tyst myndighetsgodkännande inte finns i den nationella rättsordningen. Denna punkt ska även gälla slutliga beslut om resultatet av processen. Om ett slutligt beslut om resultatet av processen antas genom tyst godkännande ska ett uttryckligt meddelande om tyst godkännande skickas till den projektansvariga inom en vecka efter det att det tysta godkännandet trädde i kraft. Alla beslut, inklusive ett meddelande om tyst godkännande, ska göras tillgängliga för allmänheten.*
- 9b. *I enlighet med denna förordning ska kommissionen anta riktlinjer för att fastställa en minimiuppsättning krav för tillståndsgivning som medlemsstaterna ska uppfylla när det gäller tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik, särskilt för att förenkla förberedelsearbetet för projektansvariga som lämnar in tillverkningsprojekt och samtidigt underlätta myndigheternas vägledning vid begäranden.*

Artikel 7

Miljöbedömningar och miljötillstånd

1. Om en miljökonsekvensbedömning måste utföras i enlighet med artiklarna 5–9 i direktiv 2011/92/EU ska berörd projektansvarig begära ett yttrande från den behöriga myndighet som avses i artikel 4 om omfattning av och detaljnivå för den information som ska ingå i miljökonsekvensbeskrivningen enligt artikel 5.1 i det direktivet. Den nationella behöriga myndigheten ska säkerställa att det yttrande som avses i första stycket utfärdas så snart som möjligt och, **utan undantag**, inom en tidsperiod som inte överstiger 20 dagar från det datum när den projektansvariga lämnade in sin begäran, **förutsatt att begäran innehåller all erforderlig dokumentation. De behöriga myndigheterna ska tillhandahålla den projektansvariga en förteckning**

över den erforderliga dokumentationen redan från början av begäran, sträva efter att effektivisera processen och vägleda den projektansvariga genom processen.

2. Om skyldigheten att bedöma effekterna på miljön föreligger samtidigt på grund av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU, direktiv 92/43/EEG, direktiv 2009/147/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, direktiv 2001/42/EG¹, Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG², Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU eller direktiv 2012/18/EU³ ska den nationella behöriga myndigheten föreskriva samordnade eller gemensamma förfaranden för att uppfylla kraven i den unionslagstiftningen.

Enligt det samordnade förfarande som avses i första stycket ska den nationella behöriga myndigheten samordna de olika enskilda bedömningarna av miljöpåverkan av ett visst projekt som krävs enligt tillämplig unionslagstiftning.

Enligt det gemensamma förfarande som avses i första stycket ska den nationella behöriga myndigheten tillhandahålla en enskild bedömning av miljöpåverkan av ett visst projekt som krävs enligt tillämplig unionslagstiftning.

Tillämpningen av det gemensamma eller samordnade förfarandet får inte påverka miljökonsekvensbedömningens innehåll.

3. Den nationella behöriga myndigheten ska säkerställa att de berörda myndigheterna utfärdar en motiverad slutsats som avses i artikel 1.2 g iv i direktiv 2011/92/EU rörande miljökonsekvensbedömningen inom **80 dagar** efter det att den erhållit alla nödvändig information som samlats in enligt artiklarna 5, 6 och 7 i det direktivet, **kontrollerat dess kvalitet** och slutfört de samråd som avses i artiklarna 6 och 7 i det direktivet.

- 3a. I undantagsfall, om det krävs på grund av det föreslagna projektets karaktär, komplexitet, plats eller storlek, får den nationella behöriga myndighet som avses i artikel 8.1 förlänga de tidsfrister som avses i punkt 3 i den här artikeln med högst***

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/42/EG av den 27 juni 2001 om bedömning av vissa planers och programs miljöpåverkan (EGT L 197, 21.7.2001, s. 30).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/18/EU av den 4 juli 2012 om åtgärder för att förebygga och begränsa faran för allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår och om ändring och senare upphävande av rådets direktiv 96/82/EG (EUT L 197, 24.7.2012, s. 1).

30 dagar innan de löper ut och efter en bedömning av varje enskilt fall. I sådana fall ska den nationella behöriga myndighet som avses i artikel 8.1 informera den projektansvariga om skälen till förlängningen och om det datum då den motiverade slutsatsen förväntas i skrift.

4. Tidsramarna för samråd med den berörda allmänheten avseende den miljökonsekvensbeskrivning som avses i artikel 5.1 i direktiv 2011/92/EU får inte överstiga **80 dagar och inte understiga 40 dagar**. I fall som omfattas av artikel 6.4 andra stycket **kan** denna period förlängas till **högst 90 dagar efter en bedömning av varje enskilt fall. I sådana fall ska den nationella behöriga myndigheten informera den projektansvariga om skälen till förlängningen. Offentligt samråd ska inledas så snart den behöriga administrativa myndigheten anser att ärendehandlingarna från den projektansvariga är fullständiga och ska genomföras parallellt med den nationella behöriga myndighetens bedömning av projektbegäran; samtidigt ska kraven på samråd med den berörda allmänheten enligt direktiv 2011/92/EU uppfyllas och resultaten av det offentliga samrådet göras tillgängliga för den behöriga myndigheten.**
- 4a. **Om ett projekt skulle påverka ett utsett Natura 2000-område ska miljöbedömningen ske på de villkor som anges i direktiv 92/43/EEG.**
- 4b. **Medlemsstaterna ska säkerställa att deras nationella behöriga myndigheter och andra myndigheter i enlighet med artikel 6.1 i direktiv 2011/92/EU har tillräckliga resurser för att kunna fullgöra sina skyldigheter enligt denna artikel.**

Artikel 8

Planering

1. Vid utarbetandet av planer, däribland zonindelning, fysisk planering och markanvändningsplaner ska **nationella**, regionala och lokala myndigheter, i tillämpliga fall, **i** dessa **planer inkludera** bestämmelser för utveckling av tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik, däribland strategiska nettonollprojekt, **samt nödvändig infrastruktur och nettonollindustrikluster**. Artificiella och bebyggda ytor, industriområden, tidigare exploaterad mark och, i tillämpliga fall, oexploaterad mark som inte kan användas till jord- eller skogsbruk

ska prioriteras. ***För att underlätta utvecklingen av tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik ska medlemsstaterna säkerställa att alla relevanta uppgifter om fysisk planering är tillgängliga online i enlighet med artikel 5.***

2. Om planerna innehåller bestämmelser om utveckling av tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik, även strategiska nettonollprojekt, ***och deras erforderliga infrastruktur***, och omfattas av en bedömning enligt direktiv 2001/42/EG och enligt artikel 6 i direktiv 92/43/EEG, ska dessa bedömningar kombineras. I förekommande fall ska denna samlade bedömning även behandla inverkan på potentiellt berörda vattenförekomster och bekräfta huruvida ***de specifika projekten inom ramen för*** planen potentiellt ***skulle kunna*** förhindra att en vattenförekomst uppnår god status eller god potential eller ***orsaka*** en försämring av status eller potential som avses i artikel 4 i direktiv 2000/60/EG eller potentiellt skulle kunna hindra att en vattenförekomst uppnår god status eller god potential. Om medlemsstaterna är skyldiga att bedöma effekterna av befintliga och framtida verksamheter på den marina miljön, däribland samspelet mellan land och hav, enligt vad som avses i artikel 4 i direktiv 2014/89/EU, ska den samlade bedömningen även omfatta dessa effekter. ***Att bedömningarna kombineras i enlighet med denna punkt ska inte påverka deras innehåll eller kvalitet. Kombinerade bedömningar ska utföras på ett sätt som inte leder till att de tidsfrister som fastställs i denna förordning förlängs.***

Artikel 9

Tillämplighet för Uneces konventioner

1. Bestämmelserna i denna förordning påverkar inte skyldigheterna enligt FN:s ekonomiska kommission för Europas (Unece) konvention om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor, som undertecknades i Århus den 25 juni 1998, och enligt Uneces konvention om miljökonsekvensbeskrivningar i ett gränsöverskridande sammanhang, som undertecknades i Esbo den 25 februari 1991.
2. Alla beslut som antas enligt detta avsnitt och artiklarna 12, 13, ***14 och 21*** ska offentliggöras ***på ett lättbegripligt sätt, och alla beslut om ett och samma projekt ska vara tillgängliga från en enda källa.***

AVSNITT II

STRATEGISKA NETTONOLLPROJEKT

Artikel 10

Urvalskriterier

1. Medlemsstaterna ska som strategiska nettonollprojekt erkänna tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik som ***tar hänsyn till unionens klimat- och energimål***, finns i unionen, bidrar till uppnåendet av de mål som fastställs i artikel 1 i denna förordning **■** och **■** uppfyller minst ett av följande kriterier:
 - a) ***Projektet*** bidrar till ***unionens tekniska och industriella resiliens ■*** genom att
 - i) ***skapa ny tillverkningskapacitet i unionen avseende nettonollteknik eller avseende särskilda komponenter och särskilda maskiner som främst används för tillverkning av sådan teknik, där unionen till mer än 50 % är beroende av import från ett enskilt tredjeland, eller***
 - ii) ***skapa ny eller uppdatera befintlig tillverkningskapacitet i unionen avseende nettonollteknik eller avseende särskilda komponenter och särskilda maskiner som främst används för tillverkning av sådan teknik, där unionen exporterar mer än 25 % av sin produktion.***
 - b) ***Projektet*** bidrar till konkurrenskraften ***i unionen och på de globala marknaderna*** och ***till*** skapandet av arbetstillfällen av hög kvalitet ***genom att tillhandahålla innovation i tillverkningsprocessen för nettonollteknik, eller för komponenter eller material längs försörjningskedjan för denna teknik, som ännu inte har något betydande närvaro eller omfattas av några betydande åtaganden om att tillverkas i unionen, eller genom att säkerställa tillverkning av bästa tillgängliga nettonollteknik, inklusive bästa tillgängliga komponenter eller material i teknikens försörjningskedja, samt genom att***
 - i) ***bidra till små och medelstora företags konkurrenskraft,***
 - ii) ***införa*** åtgärder för att attrahera, ***behålla***, vidareutbilda eller omskola den arbetskraft som krävs för nettonolltekniken, ***bland annat*** genom lärlingsutbildningar, ***praktikplatser, fortbildning eller forskarutbildning***

på akademisk nivå, i nära samarbete med regionala och lokala myndigheter och arbetsmarknadens parter, däribland fackföreningar.

- c) *Projektet bidrar till uppnåendet av unionens klimat- och energimål genom att följa principen om att inte orsaka betydande skada och genom att*
- i) *tillverka nettonollteknik eller särskilda komponenter och särskilda maskiner som främst används för tillverkning av sådan teknik med förbättrade egenskaper avseende miljömässig hållbarhet och prestanda eller cirkularitet, däribland omfattande koldioxidsnål energi-, vatten- och materialeffektivitet,*
 - ii) *införa tillverkningsmetoder för nettonollteknik eller särskilda komponenter och särskilda maskiner som främst används för tillverkning av sådan teknik med förbättrade egenskaper avseende miljömässig hållbarhet och prestanda eller cirkularitet, däribland omfattande koldioxidsnåla, energi-, vatten- och materialeffektiva och cirkulära metoder, samt återvinning av spillvärme, eller*
 - iii) *skapa ny betydande tillverkningskapacitet som kommer att lämna ett väsentligt bidrag till unionens klimatmål för 2030.*

1a. *Senast den ... [tre månader efter denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen anta en genomförandeakt i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 34.3, med riktlinjer för att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av de kriterier som förtecknas i denna artikel. Dessa riktlinjer bör åtminstone omfatta särskild vägledning om de kriterier som ska användas för att bedöma*

- a) *om en komponent eller maskin främst används för tillverkning av nettonollteknik,*
- b) *om den extra tillverkningskapaciteten avser sådan teknik som är först i sitt slag eller bästa tillgängliga teknik,*
- c) *om den extra tillverkningskapaciteten kan anses vara betydande.*

2. Medlemsstaterna ska *erkänna följande projekt* som strategiska *nettonoll- och koldioxidprojekt*:

- a) ***Koldioxidavskiljnings- och koldioxidinfrastrukturprojekt som är nödvändiga för att transportera avskild koldioxid till koldioxidlagringsplatser som***
- i) ***uppfyller villkoren i artikel 18.6 a, och***
 - ii) ***har till syfte att avskilja koldioxid för att lagra den på en koldioxidlagringsplats enligt vad som avses i artikel 16.1.***
- b) ***Koldioxidlagringsprojekt som***
- i) ***avser koldioxidlagringsplatser som finns på unionens territorium, i dess ekonomiska zoner eller på dess kontinentalsocklar i den mening som avses i Förenta nationernas havsrättskonvention (Unclos),***
 - ii) ***bidrar till uppnåendet av målet i artikel 18, och***
 - iii) ***har ansökt om ett tillstånd för säker och permanent geologisk lagring av koldioxid i enlighet med direktiv 2009/31/EG.***
3. Tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik som motsvarar teknik som förtecknas i **artikel 3a.1 i denna förordning** och som finns i mindre utvecklade regioner och övergångsregioner och i territorier som omfattas av Fonden för en rättvis omställning, och som är berättigade till finansiering enligt reglerna för sammanhållningspolitiken, ska av medlemsstaterna erkännas som strategiska nettonollprojekt enligt artikel 11.3 på begäran av den projektansvariga utan att den projektansvariga behöver lämna in en formell ansökan enligt artikel 11.2.
4. Ett tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik som finns i unionen och som bidrar till uppnåendet av de mål som fastställs i artikel 1.1 och antingen omfattas av EU:s innovationsfond för utsläppshandelssystemet eller är del av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse, partnerskapet Hydrogen Valleys eller vätgasbanken, om fonderna stöder investeringar i tillverkningskapacitet som avser en teknik som förtecknas i **artikel 3a.1 i denna förordning**, ska av medlemsstaterna erkännas som ett strategiskt nettonollprojekt enligt artikel 11.3 på begäran av den projektansvariga utan att den projektansvariga behöver lämna in en formell ansökan enligt artikel 11.2.

Artikel 11

Ansökan och erkännande

1. Ansökningar om erkännande av **tillverkningsprojekt** för **framställning av** nettonollteknik som strategiska nettonollprojekt ska lämnas in av den projektansvariga till berörd medlemsstat.
2. Den ansökan som avses i punkt 1 ska innehålla samtliga följande uppgifter:
 - a) Relevanta belägg avseende uppfyllandet av de krav som fastställs i artikel 10.1 eller 10.2.
 - b) En affärsplan som utvärderar projektets ekonomiska bärkraft och som är förenlig med målet att skapa arbetstillfällen av hög kvalitet.
3. Medlemsstaterna ska inom en månad bedöma den ansökan som avses i punkt 1 i en rättvis och transparent process. **Beslutet efter denna process ska motiveras och tillkännages för den projektansvariga, plattformen och Europaparlamentet.** Om medlemsstaten inte har fattat ett beslut inom den tidsramen ska projektet anses vara godkänt.
 - 3a. **Senast den ... [sex månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska varje medlemsstat offentliggöra en förteckning över vilken nettonollteknik i artikel 3a.1 som kan omfattas av bestämmelserna om strategiska projekt som erkänns enligt den här artikeln i den berörda medlemsstaten.**
4. Kommissionen får yttra sig om de godkända projekten. Om en medlemsstat avslår en ansökan har den sökande rätt att lämna in sin ansökan till kommissionen, som ska bedöma ansökningen inom 20 arbetsdagar.
5. Om kommissionen efter sin bedömning i enlighet med punkt 4 bekräftar medlemsstatens avslag av ansökningen ska kommissionen underrätta sökanden om sin slutsats i form av en skrivelse. Om kommissionen gör en annan bedömning än medlemsstaten ska **plattformen diskutera** projektet i fråga **och besluta om dess status.**
6. Om kommissionen eller en medlemsstat finner att ett strategiskt nettonollprojekt har genomgått betydande ändringar eller att det inte längre uppfyller kriterierna i artikel 10, eller om erkännandet av det byggde på en ansökan som innehöll felaktiga

uppgifter, ska kommissionen eller medlemsstaten informera den berörda projektansvariga. Efter att ha hört den projektansvariga får medlemsstaten upphäva beslutet att tilldela ett projekt statusen strategiskt nettonollprojekt.

7. Projekt som inte längre erkänns som strategiska nettonollprojekt ska förlora alla rättigheter med koppling till den statusen enligt denna förordning.
8. Kommissionen ska inrätta och upprätthålla ett offentligt register med strategiska nettonollprojekt.

Artikel 12

Prioritetsstatus för strategiska nettonollprojekt

1. Projektansvariga och alla myndigheter som enligt nationell rätt är behöriga att utfärda olika tillstånd och godkännanden med avseende på planering, utformning och uppförande av fasta tillgångar, däribland energinfrastruktur, ska säkerställa att dessa förfaranden för strategiska nettonollprojekt hanteras på snabbast möjliga sätt i enlighet med unionsrätten och nationell rätt.
2. Utan att det påverkar de skyldigheter som föreskrivs i unionsrätten ska medlemsstaterna tilldela strategiska nettonollprojekt statusen högsta möjliga nationella betydelse, om det finns en sådan status i nationell rätt, och dessa projekt ska behandlas i enlighet därmed i processerna för tillståndsgivning, vilket innefattar sådana som avser miljöbedömningar och om det föreskrivs i nationell rätt, fysisk planering.
3. Strategiska nettonollprojekt ska anses bidra till att trygga försörjningen av strategisk nettonollteknik i unionen och därför vara av allmänintresse. När det gäller den miljöpåverkan som behandlas i artiklarna 6.4 och 16.1 i direktiv 92/43/EEG, artikel 4.7 i direktiv 2000/60/EG och artikel 9.1 a i direktiv 2009/147/EG ska strategiska nettonollprojekt i unionen anses vara av allmänintresse och **kunna** anses vara av övervägande allmänintresse förutsatt att alla villkor i de direktiven är uppfyllda.
4. Alla tvistlösningsförfaranden, rättstvister, överklaganden och rättsmedel i samband med strategiska nettonollprojekt inför nationella domstolar, tribunaler och paneler, inbegripet medling eller skiljeförfaranden, om sådana finns i nationell rätt, ska behandlas som brådskande, om och i den utsträckning sådana brådskande

förfaranden föreskrivs i nationell rätt och förutsatt att normalt tillämplig rätt till försvar av individer eller av lokala samhällen respekteras. Projektansvariga för strategiska nettonollprojekt ska delta i sådana brådskande förfaranden, i tillämpliga fall.

Artikel 13

Varaktighet för processen för tillståndsgivning för strategiska nettonollprojekt

1. Processen för tillståndsgivning för strategiska nettonollprojekt får inte överskrida någon av följande tidsfrister:
 - a) **Sex** månader för strategiska nettonollprojekt med en årlig tillverkningskapacitet på mindre än 1 GW.
 - b) **Nio** månader för strategiska nettonollprojekt med en årlig tillverkningskapacitet på mer än 1 GW.
 - c) 18 månader för alla tillstånd som krävs för att driva en lagringsplats i enlighet med direktiv 2009/31/EG.
2. För strategisk nettonollteknik för vilken en årlig tillverkningskapacitet inte mäts i GW får processen för tillståndsgivning inte överskrida en tidsfrist på **nio** månader.
3. För utbyggnad av tillverkningskapaciteten i befintliga tillverkningsanläggningar ska de tidsfrister som avses i punkterna 1 och 2 halveras.
4. Nationella behöriga myndigheter ska säkerställa att frånvaron av svar från berörda administrativa organ inom de tillämpliga tidsfrister som avses i denna artikel leder till de särskilda mellanliggande stegen för att anses vara godkänd, utom när det särskilda projektet omfattas av en miljökonsekvensbedömning i enlighet med rådets direktiv 92/43/EEG eller direktiv 2000/60/EG, direktiv 2008/98/EG, direktiv 2009/147/EG, direktiv 2010/75/EU, 2011/92/EU eller direktiv 2012/18/EU eller ett fastställande av huruvida en sådan miljökonsekvensbedömning är nödvändig och bedömningarna i fråga ännu inte har utförts, eller om principen om tyst myndighetsgodkännande inte finns i det nationella rättssystemet. Denna bestämmelse ska inte gälla slutliga beslut om resultatet av processen, som ska vara uttryckliga. Alla beslut ska offentliggöras.

- 4a. *Om principen om tyst myndighetsgodkännande inte finns i den nationella rättsordningen, och i händelse av en miljökonsekvensbedömning enligt direktiv 92/43/EEG, 2000/60/EG, 2008/98/EG, 2009/147/EG, 2010/75/EU, 2011/92/EU eller 2012/18/EU eller ett fastställande av huruvida en sådan miljökonsekvensbedömning är nödvändig, ska frånvaron av svar från berörda administrativa organ inom de tillämpliga tidsfrister som avses i denna artikel leda till effektiva, proportionella och avskräckande **påföljdersanktioner**. Intäkterna från **påföljderna-sanktionerna** ska tilldelas det projekt som påverkats av förseningen och ska motsvara det ekonomiska värde som gått förlorat till följd av den.*

Artikel 13a

Nettonollindustrikluster

1. *För att uppnå målen i denna förordning får varje medlemsstat utse geografiska områden till nettonollindustrikluster:*
2. *Nettonollindustriklustren ska ha följande mål:*
 - a) *Skapa kluster av nettonollindustriverksamhet som leder till effektivitetsvinster för alla inblandade industriaktörer.*
 - b) *Öka unionens attraktionskraft som plats för tillverkningsverksamhet.*
 - c) *Utöver den rationalisering som anges i andra kapitel i denna förordning ytterligare rationalisera de administrativa förfarandena för att upprätta tillverkningskapacitet för nettonollteknik.*
3. *När medlemsstaterna identifierar områden för inrättande av nettonollindustrikluster ska de beakta följande:*
 - a) *Behovet av att främja många olika användningar av de identifierade områdena för att säkerställa utbyggnad, återindustrialisering eller skapande av europeiska industrikluster.*
 - b) *Tillgången på relevant transport- och nätinfrastruktur, lagring och andra flexibilitetsverktyg eller möjligheten att skapa sådan infrastruktur och lagring.*
 - c) *Den rättvisa omställningen och dess mål, särskilt med avseende på kolregioner i omställning.*

- d) Planerade eller redan befintliga projektkataloger och projektplaner.*
 - e) Potentialen att anordna utbildning och yrkesutbildning för att säkra tillgången på färdigheter gällande nettonollteknikprodukter.*
 - f) Potentialen att skapa arbetstillfällen av god kvalitet och anställa lokal arbetskraft vid potentiella produktionsanläggningar.*
 - g) Behovet av att välja ut områden där uppförandet eller utbyggnaden av en eller flera specifika typer av tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik inte leder till betydande miljöpåverkan.*
- 4. För att minimera miljöpåverkan av uppförandet eller utvidgningen av en eller flera specifika typer av strategiska tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik i nettonollindustrikluster ska medlemsstaterna**
- a) prioritera artificiella och bebyggda ytor, industriområden, tidigare exploaterad mark och i förekommande fall oexploaterad mark som inte kan användas till jordbruk,*
 - b) under exceptionella omständigheter inrätta nettonollindustrikluster i områden som omfattas av restaureringsåtgärder i enlighet med de nationella restaureringsplaner som utarbetats enligt förordningen om restaurering av natur eller i utsedda Natura 2000-områden.*

Utnämning av nettonollindustrikluster

1. *En medlemsstats beslut att utse ett nettonollindustrikluster ska åtföljas av en plan som anger följande:*
 - a) *Vilka specifika tillverkningsverksamheter för nettonollteknik som omfattas av nettonollindustriklustret.*
 - b) *Konkreta nationella åtgärder för att öka nettonollindustriklustrets attraktionskraft som plats för tillverkningsverksamhet.*
 - c) *Resultaten av miljöbedömningen samt de åtgärder som medlemsstaten kommer att vidta för att begränsa den negativa miljöpåverkan som avses i punkt 2.*
2. *Som ett led i beslutsprocessen inför utnämningen av nettonollindustrikluster, och innan de antar en eller flera planer för utnämningen av sådana kluster, ska medlemsstaterna göra en miljöbedömning i enlighet med direktiv 2001/42/EG samt i förekommande fall sådana bedömningar som avses i artikel 6.3 i direktiv 92/43/EEG i fråga om den särskilda tillverkningsverksamhet för nettonollteknik som nettonollindustriklustret ska ägna sig åt. Dessa bedömningar bör omfatta all teknik och tillhörande tillverkningsverksamhet som nettonollindustriklustret ska ägna sig åt.*

Utifrån resultatet av bedömningarna ska medlemsstaterna för varje typ av projekt tillhandahålla tydliga parametrar för projektens genomförande med proportionerliga regler och åtgärder för att hantera negativa miljökonsekvenser. Alla miljöbedömningskrav och begränsningsåtgärder för ett tillstånd för ny eller utbyggd tillverkningskapacitet vilken överensstämmer med planens krav och tillämplig lagstiftning ska anses vara fullgjorda genom en miljöbedömning som utförs i enlighet med denna punkt och ska omfattas av ett påskyndat förfarande och godkännande.
- 2a3.** *Medlemsstaterna ska lämna ett yttrande i enlighet med artikel 7.1 ~~i denna förordning~~ samt en utförlig plan för tillståndsförfarandet i enlighet med artikel 6.7 i fråga om all verksamhet som planeras i nettonollindustriklustret. Yttrandet ska även innehålla en utförlig beskrivning av uppgifter, information och analyser som medlemsstaten samlat in i samband med bedömningen enligt punkt 2 och som den sökande kan lita på samt i förekommande fall vilken information och vilka*

uppgifter eller analyser som fortfarande krävs från den sökande. I enlighet med artikel 5 ska alla uppgifter, all information och alla analyser som samlats in av medlemsstaten göras tillgängliga online för sökande.

- 34.** *Ett beslut om att utse ett nettonollindustrikluster i enlighet med artikel 13a.1 och i enlighet med den här artikeln ska innehålla ett tillämpningsdatum och en sista giltighetsdag. En medlemsstat får förnya ett sådant beslut. Medlemsstaterna ska offentliggöra dessa beslut.*
- 45.** *Tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik ska anses bidra till att trygga försörjningen av nettonollteknik i unionen och ska därför anses vara av allmänintresse. När det gäller den miljöpåverkan som behandlas i artiklarna 6.4 och 16.1 i direktiv 92/43/EEG, artikel 4.7 i direktiv 2000/60/EG och artikel 9.1 a i direktiv 2009/147/EG ska tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik i nettonollindustrikluster anses vara av allmänintresse och kunna anses vara av övervägande allmänintresse förutsatt att alla villkor i de direktiven är uppfyllda.*
- 56.** *De nationella åtgärder som avses i artikel 1b ~~i denna artikel~~ ska åtminstone innehålla följande ekonomiska och administrativa stödssystem:*
- a) En snabb administrativ uppbyggnad av nettonollindustriklustret ska säkerställas.*
 - b) Nödvändig infrastruktur i nettonollindustriklustret ska utvecklas.*
 - c) Privata investeringar i nettonollindustriklustret ska stödjas.*
 - d) Lämplig omskolning och kompetenshöjning av den lokala arbetskraften ska säkerställas.*
- 67.** *Offentliga investeringar för att inrätta nettonollindustrikluster, utrusta sådana kluster med lämplig infrastruktur, omvandla tidigare exploaterad mark och utveckla en adekvat lokal kompetenspool kan omfattas av en ökning av medfinansieringsnivån på upp till 10 % genom Europeiska regionala utvecklingsfonden, Fonden för en rättvis omställning och Europeiska socialfonden+ om nettonollindustriklustret är beläget i mindre utvecklade regioner och omställningsregioner eller i regioner som får stöd för en rättvis omställning.*

Artikel 15

Samordning av finansiering

1. På plattformen Net-Zero Europe, som inrättas genom artikel 28, ska man **bedöma** ekonomiska behov och flaskhalsar för strategiska nettonollprojekt och **samla in** potentiell bästa praxis, särskilt vad gäller utvecklingen av EU-övergripande försörjningskedjor, bland annat på grundval av regelbundna utbyten med **och rekommendationer från expertgruppen för nettonollindustrin samt** relevanta industrialianser.
2. På plattformen Net-Zero Europe ska, på begäran av den projektansvariga för det strategiska nettonollprojektet, diskussioner föras och råd ges om hur finansieringen av projektet kan slutföras, **samt stöd tillhandahållas och samordnas för att projektet ska kunna slutföras, och särskilt för att kriterierna i artikel 19.2 ska uppfyllas; detta ska ske** med beaktande av den finansiering som redan säkrats och **■** av åtminstone följande faktorer:
 - a) Ytterligare privata finansieringskällor.
 - b) Stöd genom resurser från Europeiska investeringsbanksgruppen eller andra internationella finansinstitut, däribland Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling.
 - c) Befintliga instrument och program i medlemsstaterna, däribland från nationella utvecklingsbanker och -institutioner.
 - d) Relevanta program för unionsfinansiering.
- 2a. Senast den ... [tre månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande], och därefter vartannat år, ska plattformen Net-Zero Europe utfärda rekommendationer till kommissionen för att garantera tillräcklig finansiering, bland annat genom unionens budget, i arbetet med att uppnå målen i denna förordning.**

Artikel 15a

Finansiering av nettonollteknik

- 1. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2003/87/EG ska medlemsstaterna årligen rapportera om hur stor andel av de nationella intäkterna från auktionering av utsläppsrätter i samband med tillåten verksamhet enligt artikel 10.3 i det direktivet som används till stöd för målen i den här förordningen, med målet att nå upp till 25 %.***
- 2. I enlighet med artikel 2 i [STEP-förordningen] anses strategiska nettonollprojekt som valts ut i enlighet med artikel 10.1 a eller b i den här förordningen uppfylla STEP-förordningens mål och ska därför kunna komma i fråga för att få suveränitetsstämpeln enligt artikel 4 i den förordningen och för att ta emot finansiering enligt artikel 9 i den förordningen.***

Kapitel III

Kapacitet för koldioxidinjektion

Artikel 16

EU-mål för kapacitet för koldioxidinjektion

- 1. En årlig kapacitet för koldioxidinjektion på minst 50 miljoner ton koldioxid ska uppnås senast 2030 på lagringsplatser – i betydelsen platser för geologisk lagring som är tillåtna i enlighet med direktiv 2009/31/EG, däribland förbrukade olje- och gasfält och saltvattensakviferer – som är belägna på unionens territorium, i dess ekonomiska zoner och på dess kontinentalsocklar i den mening som avses i Förenta nationernas havsrättskonvention och som inte kombineras med förbättrad återvinning av kolväten (EHR).***
- 2. De lagringsplatser som avses i första stycket ska vara utformade för drift i minst fem år.***
- 3. Senast den 31 december 2026 ska kommissionen, om så är lämpligt, för Europaparlamentet och rådet föreslå krav avseende den årliga kapacitet för koldioxidinjektion som ska tillhandahållas senast 2035, 2040 och 2050, med beaktande av behoven i medlemsstaterna i hela unionen.***
- 4. Senast den ... [två år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande], och därefter vartannat år, ska kommissionen förelägga Europaparlamentet och rådet***

en rapport om de framsteg som gjorts med unionens mål om en årlig kapacitet för koldioxidinjektion, bland annat om läget på marknaden för injektionskapacitet. Rapporten ska innehålla en översikt över lagringsplatsernas geografiska spridning i unionen.

5. *Den rapport som avses i punkt 4 ska innehålla en tillräcklighetsbedömning av kapaciteten för lagring och injektion av koldioxid, med användning av bland annat den information som samlats in enligt artikel 17.2 och artikel 18.6; tillräcklighetsbedömningen ska*
 - a) *innehålla en detaljerad analys av i vad mån befintliga och planerade koldioxidlagringsplatser är geografiskt och tidsmässigt tillräckliga i förhållande till koldioxidavskiljningsprojekten för koldioxidutsläpp från industrianläggningar inom unionen,*
 - b) *kartlägga den viktigaste infrastruktur som behövs för transport och lagring av koldioxidutsläpp från industrianläggningar i hela unionen,*
 - c) *kartlägga koldioxidanvändningens specifika potential att bidra till permanent lagring av koldioxid, vilket skulle kunna minska behovet av koldioxidlagring eller unionens beroende av fossila bränslen.*
6. *Om den rapport som avses i punkt 4 visar att efterfrågan på kapacitet för koldioxidinjektion är betydligt större eller mindre än vad som framgår av kapacitetsmålen enligt punkterna 1 och 3 ska kommissionen anta en delegerad akt för att anpassa kapacitetsmålen till efterfrågan.*
7. *Om den rapport som avses i punkt 4 i denna artikel visar att marknaden inte är tillräckligt utvecklad för att tillhandahålla adekvat injektionskapacitet får kommissionen anpassa bidragen enligt artikel 18, samtidigt som den säkerställer att berörda enheter hinner anpassa sina affärsplaner till de nya skyldigheterna.*
8. *Unionen får ta med grannländer i sina ansträngningar enligt detta kapitel genom att låta bestämmelserna i detta kapitel ingå i avtal med dessa länder eller genom att upprätta nya avtal som omfattar bestämmelserna i detta kapitel. När man låter dessa bestämmelser ingå i befintliga avtal eller upprättar nya avtal ska man i avtalet i fråga säkerställa att alla unionens miljö- och säkerhetsmässiga standarder och krav för projekt enligt detta kapitel respekteras i tredjelandet. Avtalet ska dessutom innehålla ytterligare ett, proportionellt injektionsmål för tredjelandet*

samt, i enlighet med artikel 18, ett proportionellt bidrag för de berörda enheterna i tredjelandet.

Artikel 17

Transparens för uppgifter om kapacitet för koldioxidlagring

1. Senast den ... /tre månader efter det att denna förordning har trätt i kraft/ ska medlemsstaterna
 - a) offentliggöra tillgängliga uppgifter om områden där lagringsplatser för koldioxid kan tillåtas *på* deras territorium,
 - b) ålägga enheter som har ett tillstånd enligt definitionen i artikel 1.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG¹ *på deras* territorium att offentliggöra alla geologiska *rådata* – *som inte ska förpliktiga dem till något ansvar* – avseende produktionsanläggningar som har avvecklats eller vars avveckling har anmälts till den behöriga myndigheten, *samt preliminära ekonomiska bedömningar av kostnaderna för att möjliggöra koldioxidinjektion på varje plats, däribland uppgifter om*
 - i) huruvida platsen är lämplig för hållbar, säker och permanent koldioxidinjektion och koldioxidlagring,*
 - ii) huruvida transportinfrastruktur och transportsätt som lämpar sig för säker transport av koldioxid till platsen finns eller kan uppföras,*
 - c) Vid tillämpningen av led a ska uppgifterna omfatta åtminstone den information som begärs i kommissionens tillkännagivande om vägledning för medlemsstaterna vid uppdateringen av de nationella energi- och klimatplanerna för 2021–2030 *samt vid senare uppdateringar.*
2. Senast ... /sex månader efter *dagen för denna förordnings ikraftträdande*/ och därefter varje år ska varje medlemsstat till kommissionen lämna in en rapport, *som ska offentliggöras och i vilken följande ska beskrivas:*

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG av den 30 maj 1994 om villkoren för beviljande och utnyttjande av tillstånd för prospektering efter samt undersökning och utvinning av kolväten (EGT L 164, 30.6.1994, s. 3).

- a) ***En kartläggning av pågående projekt för avskiljning av koldioxid på dess territorium eller i samarbete med andra medlemsstater och en uppskattning av motsvarande behov av kapacitet för injektion och lagring samt transport av koldioxid.***
- b) ***En kartläggning av pågående projekt för koldioxidlagring och koldioxidtransport på dess territorium, däribland tillståndstatusen enligt direktiv 2009/31/EG, förväntade datum för slutligt investeringsbeslut och idrifttagande.***
- c) De nationella stödåtgärder som ***har vidtagits och åtgärder*** som kan vidtas för att främja de projekt som avses i leden a och b.
 - ca) ***Den nationella strategi och de nationella mål som har fastställts för avskiljning av koldioxid till 2030 samt i förekommande fall i enlighet med artikel 16.3 till 2035, 2040 och 2050.***
 - cb) ***De arrangemang, inbegripet bilaterala arrangemang för att underlätta gränsöverskridande transport av koldioxid, som har gjorts för att säkerställa att enheter som avskiljer koldioxid har tillgång till säkra och icke-diskriminerande sätt att transportera koldioxid.***
 - cc) ***Pågående projekt för koldioxidtransport och en uppskattning av de nödvändiga framtida koldioxidtransportprojektens kapacitet att matcha motsvarande avskiljnings- och lagringskapacitet.***
- 2a. ***Om den rapport som avses i punkt 2 visar att det inte finns några pågående projekt för koldioxidlagring på en medlemsstats territorium ska medlemsstaten rapportera om planer för att underlätta utfasningen av fossila bränslen i industrisektorer med oundvikliga koldioxidutsläpp. Detta bör inbegripa gränsöverskridande transport av koldioxid till lagringsplatser i andra medlemsstater samt projekt för användning av koldioxid.***

Artikel 17a

Transportinfrastruktur för koldioxid

- 1. För att underlätta uppnåendet av det mål som anges i artikel 16 ska unionen och dess medlemsstater i partnerskap med de stödmottagande företagen säkerställa att erforderliga investeringar i transportinfrastruktur för koldioxid görs, även i gränsöverskridande infrastruktur.*
- 2. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att potentiella användare av lagringsplatser får tillträde till transportnät för koldioxid och till lagringsplatser för geologisk lagring av koldioxid som genererats och avskilts.*
- 3. För att minimera miljöpåverkan av koldioxidtransport ska unionen, dess medlemsstater och alla andra inblandade aktörer sträva efter att minimera behovet av koldioxidtransport.*
- 4. Medlemsstaterna får bilda, eller ge stöd till bildandet av, enheter som har som mål att skapa transportnät för koldioxid, inbegripet uppförande av infrastruktur eller tillhandahållande av fartyg eller andra transportmedel. Bildandet av sådana enheter ska ses över minst vartannat år.*
- 5. Senast den ... [sex månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen och medlemsstaterna utarbeta en gemensam strategi för finansiering av den infrastruktur som avses i punkt 1.*

Artikel 18

Bidrag från godkända olje- och gasproducenter

- 1. Varje enhet som säljer råolja, petroleumprodukter eller naturgas i unionen ska omfattas av ett enskilt och obligatoriskt bidrag till det unionsövergripande målet för tillgänglig kapacitet för koldioxidinjektion som fastställs i artikel 16. Dessa enskilda bidrag ska beräknas proportionellt på grundval av varje enhets andel i den råolja, de petroleumprodukter och den naturgas som säljs i unionen från och med den 1 januari 2020 till 31 december 2023 och ska bestå av kapacitet för koldioxidinjektion på en lagringsplats som är tillåten i enlighet med direktiv 2009/31/EG om geologisk lagring av koldioxid och tillgänglig för marknaden senast 2030.*

- 1a. Enheter enligt punkt 1 ska kunna uppfylla sitt enskilda bidrag till det unionsövergripande målet för tillgänglig kapacitet för koldioxidinjektion genom att tillgängliggöra injektionskapacitet på lagringsplatser i sådana länder som avses i artikel 16.8.**
- 1b. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att underlätta, och ge incitament till, utsläppskällors avskiljning av utsläpp, ge incitament till investerares finansiering av den erforderliga infrastrukturen för transport av koldioxid till lagringsplatsen och vid behov direkt finansiera projekt för koldioxidlagring.**
- 1c. Om koldioxid avskiljs och transporteras i en medlemsstat och transporteras till och lagras i andra medlemsstater ska medlemsstaterna samordna de åtgärder som anges i punkt 1b. Kommissionen ska säkerställa och underlätta denna samordning genom inrättandet av regionala grupper för avskiljning och lagring av koldioxid.**
2. Inom tre månader efter det att denna förordning har trätt i kraft ska medlemsstaterna **identifiera och** till kommissionen rapportera de enheter som avses i punkt 1 och deras volymer vad gäller **försäljning** av råolja och naturgas från och med den 1 januari 2020 till den 31 december 2023.
3. Efter mottagande av de rapporter som lämnas in enligt artikel 17.2 ska kommissionen efter samråd med medlemsstaterna och berörda parter ange **den andel** av **bidraget** till unionens mål för kapacitet för koldioxidinjektion till 2030 **som kommer** från enheter som avses i punkt 1 [i denna artikel](#).
4. Inom tolv månader efter det att förordningen har trätt i kraft ska de enheter som avses i punkt 1 till kommissionen lämna en plan med en redogörelse **för** hur de avser att fullgöra sitt bidrag till unionens mål om kapacitet för koldioxidinjektion senast 2030. Dessa planer ska
- bekräfta enhetens bidrag, uttryckt som målvolym av ny kapacitet för lagring och injektion av koldioxid som tagits i drift senast 2030,
 - ange medel och delmål för att uppnå målvolymen.
5. För att uppnå målvolymerna för tillgänglig injektionskapacitet kan de enheter som avses i punkt 1 göra något av följande:

- a) **Investera i**, eller utveckla, projekt för koldioxidlagring, enskilt eller i samarbete.
 - b) Ingå avtal med andra enheter som avses i punkt 1 **för att på så vis ta hänsyn till det övergripande målet om att öka den regionala lagringskapaciteten i hela unionen.**
 - c) Ingå avtal med utvecklare av eller investerare i **lagrings-, avskiljnings- och transportprojekt** för att fullgöra sitt bidrag.
6. **Senast den ... [två år efter det att förordningen har trätt i kraft] och därefter varje år** ska de enheter som avses i punkt 1 lämna in en rapport till **medlemsstaternas behöriga myndigheter och** kommissionen med en redogörelse **för** sina framsteg **med** fullgörandet av bidraget. **I enlighet med direktiv 2009/31/EG ska denna rapport innehålla närmare uppgifter om lagringskapacitet som nyligen tagits i drift och omfattningen av dess användning, en översikt över den planerade injektionskapacitetens ekonomiska genomförbarhet och rekommendationer till medlemsstaterna om ytterligare åtgärder som krävs för att nå koldioxidinjektionsmålen.** Kommissionen ska offentliggöra dessa rapporter.
- 6a. **Kommissionen ska bedöma huruvida de enheter som avses i punkt 1 uppfyller kraven i detta kapitel. I denna bedömning ska kommissionen ta hänsyn till utvecklingen av metoder för koldioxidtransport till injektionsplatserna samt utvecklingen av verksamhet för koldioxidavskiljning för att skapa efterfrågan på koldioxidinjektion. Om infrastruktur och/eller avskiljningsverksamhet som behövs för att ett specifikt injektionsprojekt ska kunna tas i drift saknas så att en specifik enhet inte kan fullgöra sina skyldigheter enligt denna artikel får kommissionen minska denna enhets injektionsskyldighet för ett specifikt år. En sådan minskning ska återkrävas inom fem år efter det att den ägde rum.**
7. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 med avseende på att komplettera denna förordning när det gäller följande:
- a) Formerna för hur avtal mellan enheter som avses i punkt 1 och investeringar i lagringskapacitet som innehas av tredje part beaktas så att de enskilda bidragen enligt punkt 5 b och c kan fullgöras.
 - b) Innehållet i de rapporter som avses i punkt 6.

- ba) Avskräckande och proportionerliga sanktioner och påföljder som får tillämpas på enheter enligt punkt 1 som inte uppfyller kraven i denna förordning.*
- 7b. För att bidra till unionens mål om kapacitet för koldioxidinjektion får de enheter som avses i punkt 1 redovisa koldioxidinjektionskapacitet motsvarande de projektandelar som ägs av en annan aktieägare som är involverad i ett lagringsprojekt, om denna aktieägare inte omfattas av punkt 1.*

Artikel 18a

Regelverk för marknaden för avskild koldioxid

- 1. Senast den ... [sex månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] kommissionen offentliggöra riktlinjer för högsta lämpliga halter av koldioxidrenhet respektive spårelement i flödet som ska anges av en enhet som vill få bekräftat att ett koldioxidlagringsprojekt bidrar till unionens mål för injektionskapacitet.*
- 2. Senast den ... [två år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen göra en bedömning i enlighet med punkt 2 och vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag om fastställande av ett regelverk för en unionsövergripande marknad för avskiljning, användning, lagring och transport av koldioxid i syfte att komplettera bestämmelserna i direktiv 2009/31/EG och därvidlag fastställa bestämmelser om*
 - a) öppen, rättvis och icke-diskriminerande tillgång till, samt säkerhet inom, nätet för lagring och transport av koldioxid,*
 - b) öppen, rättvis och icke-diskriminerande tillgång till avskiljning av koldioxid avsedd att användas eller lagras,*
 - c) drift och sammanlänkning av transportnätet för koldioxid och annan infrastruktur i unionen,*
 - d) ekonomiska incitament, finansiering och ekonomiska stödmekanismer,*
 - e) specifikationsstandarder för lagring och transport av koldioxid,*
 - f) miljöstandarder,*
 - g) garantier avseende koldioxidens ursprung,*
 - h) tillsynsmekanismer.*

2a. *Innan kommissionen antar ett eventuellt lagstiftningsförslag enligt punkt 2 ska den bedöma om*

- a) *koldioxidmarknaden fungerar på ett sådant sätt att tillräcklig tillgång till injektionskapacitet för oundvikliga koldioxidutsläpp säkerställs,*
- b) *skyldigheterna i artikel 18.1 på ett verkningsfullt sätt främjar utvecklingen av marknaden för koldioxidlagring i unionen.*

Om bedömningen enligt denna punkt visar att marknaden inte utvecklas i överensstämmelse med målen för denna förordning får kommissionen besluta att ta med bestämmelser för att ge prioriterad tillgång till injektionskapacitet för oundvikliga utsläpp och för att ändra denna förordning genom att ändra skyldigheterna i artikel 18.1.

Kommissionen ska säkerställa att alla sektorer med oundvikliga utsläpp från industriprocesser har tillräcklig tillgång till kapacitet för koldioxidinjektion. Om dess bedömningar visar att marknaden inte utvecklas i överensstämmelse med detta mål ska kommissionen utarbeta bestämmelser för att ge prioriterad tillgång till koldioxidinjektionskapacitet för oundvikliga utsläpp från industriprocesser.

För att underlätta bedömningen enligt denna punkt ska kommissionen utarbeta en förteckning över sektorer med oundvikliga industriprocessutsläpp från storskaliga industrianläggningar för vilka det saknas möjligheter till direkta utsläppsminskningar även efter tillämpning av bästa tillgängliga teknik, på grundval av en tydlig metod som inbegriper vetenskapliga belägg, den senaste relevanta tekniken, den ekonomiska genomförbarheten samt lämpliga åtgärder för att minska utsläppen på efterfrågesidan.

Kapitel IV

Marknadstillträde

Artikel 19

Bidrag till hållbarhet och resiliens i offentliga upphandlingsförfaranden

1. *Utan att det påverkar tillämpningen av Världshandelsorganisationens avtal om offentlig upphandling (WTO-avtalet) och andra internationella avtal som unionen är bunden av, liksom tillämplig sektorslagstiftning, särskilt förordningarna*

*(EU) 2022/1031 och (EU) 2022/2560, ska upphandlande myndigheter och upphandlande enheter ■ basera tilldelningen av kontrakt för **köp eller användning** av sådan nettonollteknik som förtecknas i **artikel 3 i den här förordningen samt – särskilt genom offentlig upphandling av innovativa lösningar och förkommersiell upphandling – innovativ nettonollteknik eller annan innovativ teknik** i ett offentligt upphandlingsförfarande på det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet, vilket ska inbegripa det bästa förhållandet mellan pris och kvalitet, som åtminstone omfattar anbudets bidrag till **miljömässig och social** hållbarhet och resiliens, i enlighet med direktiven 2014/23/EU, 2014/24/EU eller 2014/25/EU ■ . **De upphandlande myndigheterna och upphandlande enheterna ska säkerställa att upphandlingsprocessen är öppen, icke-diskriminerande och transparent och möjliggör rättvis konkurrens mellan alla berättigade leverantörer.***

Om nettonollteknik inte är kontraktets huvudsyfte utan bara en del av det, och om det uppskattade värdet på den relevanta delen av kontraktet överstiger de tröskelvärden som anges i direktiv 2014/23/EU, 2014/24/EU eller 2014/25/EU, ska de upphandlande myndigheterna eller upphandlande enheterna göra något av följande:

- a) Placera nettonollteknikdelen separat i en eller flera särskilda poster.*
- b) Utarbeta ett eller flera separata kontrakt för nettonollteknikdelen.*
- c) Ålägga huvudentreprenören ett krav på konkurrensutsatt underentreprenad för leveranserna av de olika nettonollteknikprodukterna genom tillämpning av direktiv 2014/23/EU, 2014/24/EU eller 2014/25/EU, beroende på vilket som är tillämpligt, samt den här artikeln.*

2. Anbudets bidrag till **miljömässig och social** hållbarhet ■ ska baseras på följande kumulativa kriterier som ska vara objektiva, transparenta och icke-diskriminerande:

- a) Miljömässig hållbarhet som går **längre än** minimikraven i tillämplig lagstiftning.
- b) Om en innovativ lösning måste utvecklas: genomförandeplanens inverkan och kvalitet, inbegripet riskhanteringsåtgärder.
- c) I tillämpliga fall **anbudets bidrag** till integreringen av energisystemet.

- d) *Anbudets bidrag till skäligen löner och arbetsvillkor, i förekommande fall även med erbjudanden om lärlingsutbildningar och väldefinierade mål för utbildning, omskolning och kompetenshöjning, för att göra det mer attraktivt att arbeta i industrisektorer för nettonollteknik.*
- 2a. *Anbudets bidrag till resiliens ska baseras på följande kumulativa kriterier som ska vara objektiva, transparenta och icke-diskriminerande:*
- a) *I tillämpliga fall anbudets bidrag till unionens energitrygghet.*
- b) *Anbudets bidrag till unionens resiliens, med beaktande av försörjningstryggheten genom att hänsyn tas till andelen produkter som har sitt ursprung i en enda försörjningskälla, fastställd i enlighet med förordning (EU) nr 952/2013. Försörjningstryggheten ska anses otillräcklig om en enda källa under det senaste år för vilket uppgifter finns tillgängliga tillgodosåg mer än 50 % av den totala efterfrågan i unionen på en viss nettonollteknik eller de komponenter som främst används för att framställa denna teknik.*
- c) *I tillämpliga fall bidraget till innovation genom att helt nya lösningar tillhandahålls eller genom att jämförbara lösningar enligt den senaste tekniken förbättras.*
3. Upphandlande myndigheter och upphandlande enheter ska ge **bidraget** till hållbarhet och **resiliens** en viktning på **minst 30 %** av tilldelningskriterierna **för anbudets nettonollteknikdel, varvid både hållbarhets- och resiliensbidraget ska beaktas på ett balanserat sätt.**
- Vid tillämpningen av kriterierna i punkt 2a ska de upphandlande myndigheterna eller upphandlande enheterna stödja sig på de senaste uppgifterna i den förteckning som avses i artikel 22.2 i den här förordningen, och leveransernas ursprung ska fastställas i enlighet med förordning (EU) nr 952/2013.*
4. **Genom undantag från punkt 3 i denna artikel ska den upphandlande myndigheten eller upphandlande enheten inte vara skyldig att ta hänsyn till nettonollteknikens bidrag till hållbarhet och resiliens om sådana hänsyn uppenbart skulle tvinga den myndigheten eller enheten att förvärva utrustning som medför oproportionerliga kostnader . Kostnadsskillnader ska beräknas enbart utifrån kostnaden för utrustningen, exklusive tillhörande tjänster, och får av de upphandlande**

myndigheterna och upphandlande enheterna anses vara oproportionerliga om de överstiger 30 % i förhållande till ett anbud utan något bidrag till hållbarhet och resiliens. Denna bestämmelse ska inte påverka möjligheten att utesluta onormalt låga anbud enligt artikel 69 i direktiv 2014/24/EU och artikel 84 i direktiv 2014/25/EU, inte påverka tillämpningen av andra tilldelnings- och uteslutningskriterier enligt EU-lagstiftningen och inte heller påverka de upphandlande myndigheternas rätt att utarbeta tekniska specifikationer i överensstämmelse med artikel 42 i direktiv 2014/24 i syfte att säkerställa att tillämpningen av punkt 3 i denna artikel inte leder till upphandling av inkompatibel utrustning som kräver orimligt höga kostnader för att säkerställa kompatibiliteten med befintlig utrustning.

Plattformen Net-Zero Europe får utfärda rekommendationer för upphandlande myndigheter och enheter i unionen om lämpliga högre tröskelvärden vid fastställandet av oproportionerliga kostnader mot bakgrund av marknadsförhållandena för specifik nettonollteknik.

Medlemsstaterna får anpassa sina övergripande budgetar för offentliga upphandlingsförfaranden samt tillhörande högsta anbuds nivåer för att underlätta tillämpningen av kriterier som inte rör pris.

- 4a. *De upphandlande myndigheterna ska tillämpa följande förhandsurvalsvillkor för upphandlingsförfaranden enligt denna artikel:*
- a) *Högst 50 % av anbudets nettonollteknikdel, mätt i utrustningens ekonomiska värde fastställt i enlighet med förordning (EU) nr 952/2013, får ha sitt ursprung i tredjeländer som inte har undertecknat WTO-avtalet.*
 - b) *All utrustning som levereras inom ramen för anbudets nettonollteknikdel ska certifieras i fråga om cybersäkerhet i den mån det finns en unionsram eller nationell ram för cybersäkerhetscertifiering för utrustningen.*
 - c) *Ekonomiska aktörer som levererar anbudets nettonollteknikdel får inte omfattas av en IPI-åtgärd enligt definitionen i förordning (EU) 2022/1031, särskilt artiklarna 6 och 8 i denna.*

Om tillämpningen av dessa förhandsurvalsvillkor i ett upphandlingsförfarande leder till att inga lämpliga anbud lämnas får den upphandlande myndigheten

återuppta upphandlingsförfarandet utan att tillämpa förhandsurvalsvillkoren i leden a och c i denna punkt.

- 4b. *En medlemsstat får inte diskriminera eller utan grund behandla en leverantör eller nettonollprodukt från en annan medlemsstat annorlunda på grundval av hållbarhets- och resilienskriterier.*

Artikel 20

Auktioner för att använda förnybara energikällor

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i *Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001*¹ och artiklarna 107 och 108 i *EUF-fördraget*, och unionens internationella åtaganden, inbegripet avtalet om offentlig upphandling och andra internationella avtal som unionen är bunden av, ska medlemsstaterna, regionala eller lokala myndigheter, offentligrättsliga organ eller sammanslutningar av en eller flera sådana myndigheter eller ett eller flera sådana organ bedöma bidraget till hållbarhet och resiliens enligt artikel 19.2 *och 19.2a* i denna förordning när de utformar de kriterier som används för att rangordna anbud inom ramen för auktioner, som har som syfte att stödja produktion eller förbrukning av energi från förnybara energikällor enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv (EU) 2018/2001. ***Detta ska inte hindra dessa enheter från att använda andra kriterier som inte rör pris.***
2. Bidraget till hållbarhet och resiliens ska ges en viktning på mellan **35 %** och **50 %** av tilldelningskriterierna, ***med beaktande av bidraget till både hållbarhet och resiliens på ett balanserat sätt***, utan att det påverkar möjligheten att ge en högre viktning för kriterierna i artikel 19.2 a och b, i tillämpliga fall enligt unionslagstiftningen, och varje gräns för kriterier som inte rör pris, som fastställs enligt reglerna om statligt stöd. ***Vid val, utformning och genomförande av de konkreta kriterier som inte rör pris som en del av bidraget till hållbarhet och resiliens ska de tekniskspecifika egenskaperna beaktas och hanteras effektivt.***

¹ *Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).*

3. Medlemsstaterna, regionala eller lokala myndigheter, offentligrättsliga organ eller sammanslutningar av en eller flera sådana myndigheter eller ett eller flera sådana organ ska inte vara skyldiga att tillämpa överväganden som rör nettonollteknikens bidrag till hållbarhet och resiliens om tillämpningen av dem tvingar dessa enheter att förvärva utrustning som medför oproportionerliga kostnader **■**. Upphandlande myndigheter och upphandlande enheter får anta att kostnadsskillnader på över 10 % är oproportionerliga *när kostnaderna för det stöd som den offentliga sektorn erbjuder för projektet skulle vara mer än 15 % högre, jämfört med ett förfarande utan bidrag till hållbarhet och resiliens. Denna punkt ska inte påverka de upphandlande myndigheternas rätt att utarbeta tekniska specifikationer i enlighet med artikel 42 i direktiv 2014/24 i syfte att säkerställa att tillämpningen av denna punkt inte leder till upphandling av inkompatibel utrustning som kräver orimligt höga kostnader för att säkerställa kompatibiliteten med befintlig utrustning.*

Medlemsstaterna får anpassa sina totala budgetar för auktioner för förnybar energi samt tillhörande högsta budnivåer för att tillgodose genomförandet av kriterier som inte rör pris.

- 3a. *Myndigheterna ska tillämpa följande förhandsurvalsvillkor för auktioner enligt denna artikel:*

- a) *Högst 50 % av anbudets nettonollteknikdel, mätt i utrustningens ekonomiska värde fastställt i enlighet med förordning (EU) nr 952/2013, får ha sitt ursprung i tredjeländer som inte har undertecknat WTO-avtalet.*
- b) *All utrustning som levereras inom ramen för anbudets nettonollteknikdel ska certifieras i fråga om cybersäkerhet i den mån det finns en europeisk eller nationell ram för cybersäkerhetscertifiering för utrustningen.*
- c) *Ekonomiska aktörer som levererar anbudets nettonollteknikdel får inte omfattas av IPI-åtgärd enligt definitionen i förordning (EU) 2022/1031, särskilt artiklarna 6 och 8 i denna.*

Om tillämpningen av dessa förhandsurvalsvillkor i en auktion leder till att inga lämpliga bud lämnas, får den upphandlande myndigheten återuppta auktionen utan att tillämpa förhandsurvalsvillkoren i leden a och c.

Artikel 20a

Kommissionens vägledning

1. *Senast den ... [sex månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen ge tydlig vägledning om det konkreta genomförandet av artikel 19 i kombination med artikel 20 genom att tillhandahålla*
 - a) *en katalog över konkreta och tekniskspecifika potentiella kriterier som inte rör pris för auktioner för förnybar energi, som ska skilja mellan kriterier som inte rör pris och som lämpar sig för konkurrensutsatta anbudsförfaranden respektive kriterier som inte rör pris och som lämpar sig som förhandsurvalskrav i auktioner för förnybar energi,*
 - b) *en metod för bedömning av anbudets bidrag till miljömässig och social hållbarhet och resiliens enligt artikel 19.2 a och d,*
 - c) *en metod för bedömning av de kostnadsskillnader som avses i artikel 20.3.*
2. *Kommissionen ska utvärdera bidraget från de kriterier som inte rör pris i denna förordning vilket syftar till att stimulera den innovation som krävs för att uppnå unionens energi- och klimatmål för 2030 och 2050 samt rapportera till Europaparlamentet senast den ... [två år efter dagen för ikraftträdande]. Vid behov ska kommissionen ändra bidraget från de kriterier som inte rör pris för att främja tillverkning i unionen, säkerställa höga miljö- och hållbarhetsstandarder, utveckla värdekedjor i hela unionen och öka konkurrenskraften hos unionens företag på global nivå.*

Artikel 20b

Förkommersiell upphandling och offentlig upphandling av innovativa kommersiella lösningar

1. *Medlemsstaterna ska sträva efter att använda förkommersiell upphandling för förkommersiell innovativ nettonollteknik och offentlig upphandling av kommersiell innovativ nettonollteknik inom ramen för genomförandet av sina nationella energi- och klimatplaner. Både förkommersiell upphandling och*

offentlig upphandling av innovativa kommersiella lösningar kan kompletteras med finansiering på unionsnivå inom ramen för befintliga unionsprogram för gemensam förkommersiell upphandling eller offentlig upphandling av innovativa kommersiella lösningar i medlemsstaterna.

2. *De nationella energi- och klimatplanerna, uppdateringarna av dessa planer samt deras lägesrapporter ska innehålla uppgifter om tidpunkten för förkommersiella upphandlingar och offentliga upphandlingar av innovativa kommersiella lösningar samt deras mål. Plattformen Net-Zero Europe ska utarbeta rekommendationer om utformningen av förkommersiell upphandling eller offentlig upphandling av innovativa kommersiella lösningar.*

Artikel 21

Andra former av offentliga insatser

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i *EUF-fördraget* och artikel 4 i direktiv (EU) 2018/2001¹ och i linje med unionens internationella åtaganden ska medlemsstaterna, regionala eller lokala myndigheter, offentligrättsliga organ eller sammanslutningar av en eller flera sådana myndigheter eller ett eller flera sådana organ, när de beslutar att inrätta system som omfattar förmåner till hushåll, **företag** eller konsumenter som uppmuntrar inköp av sådana slutprodukter med nettonollteknik som förtecknas i **artikel 3a.1 i denna förordning**, utforma systemen på ett sådant sätt att de främjar stödmottagarnas inköp av sådana slutprodukter med nettonollteknik som ger ett högt bidrag till hållbarhet och resiliens som avses i artikel 19.2 **i denna förordning**, genom att ge ytterligare proportionell ekonomisk ersättning.
2. Den ytterligare ekonomiska ersättning som myndigheterna beviljar i enlighet med punkt 1, som beror på tillämpningen av kriterierna i artikel 19.2 b, c och d **och artikel 19.2a**, får inte överskrida 5 % av de kostnader som konsumenten betalar för slutprodukten med nettonollteknik, **med undantag för system som riktar sig till medborgare som lever i energifattigdom för vilka gränsen ska vara 15 %.**

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2018/2001/EG av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor.

3. När myndigheten utformar och genomför ett system som omfattas av punkt 1 ska den utgå från ett öppet, icke diskriminerande och transparent förfarande för att bedöma bidraget till resiliens och hållbarhet för de produkter som är tillgängliga på marknaden. Det ska när som helst vara möjligt att ansöka om att en slutprodukt med nettonollteknik ska omfattas av systemet. Myndigheten ska fastställa en tröskel för produkter som ska vara berättigade till ytterligare ekonomisk ersättning inom ramen för stödsystemet.
4. Medlemsstaterna ska på en fritt tillgänglig webbplats offentliggöra all information om system enligt artikel 21.1 för varje relevant nettonollteknikprodukt.

Artikel 22

Samordning av initiativ för marknadstillträde

1. ***Senast den ... [tolv månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen anta en genomförandeakt i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 34.3 som närmare anger kriterierna för att bedöma bidraget till resiliens och hållbarhet för sådana tillgängliga produkter som omfattas av de former av offentliga insatser som avses i artiklarna 19, 20 och 21, i enlighet med liknande bestämmelser i befintliga rättsakter, och som fastställer kriterierna för ett undantag enligt artikel 19.4. Kommissionen ska ta hänsyn till de små och medelstora företagens särskilda situation.***
 - 1a. ***Vid konflikt mellan de olika tilldelnings- och hållbarhetskriterier som fastställs i andra unionsrättsakter ska kommissionen ge vägledning om hur dessa bestämmelser existerar sida vid sida. Kommissionen ska se över och vid behov uppdatera sina riktlinjer var sjätte månad.***
2. Kommissionen ska göra tillgänglig och regelbundet uppdatera en förteckning över ***alla*** slutprodukter med nettonollteknik som förtecknas i ***artikel 3***, uppdelad efter andelen unionsleveranser med ursprung i olika tredjeländer under det senaste år för vilket uppgifter finns tillgängliga. ***Kommissionen och plattformen Net-Zero Europe ska samråda med intresseorganisationer och aktörer inom industrin i detta syfte.***
3. På plattformen Net-Zero Europe ska man diskutera de åtgärder som medlemsstaterna vidtar för att genomföra artiklarna 19 och 21 och utbyta bästa praxis, bland annat när

det gäller den praktiska användningen av kriterierna för bidragen till hållbarhet och resiliens i offentlig upphandling, eller system som uppmuntrar till inköp av slutprodukter med nettonollteknik.

Kapitel V

Utveckling av färdigheter för att skapa arbetstillfällen av god kvalitet

Artikel 23

EU:s akademier för nettonollindustrin

1. *Med utgångspunkt i en kartläggning och i det som avses i artikel 23a ska kommissionen, bland annat genom såddfinansiering, stödja inrättandet av EU:s akademier för nettonollindustrin som ett nätverk med experter inom nettonollteknik, som syftar till att*
 - a) *utveckla utbildningsprogram och utbildningsinnehåll samt utbildningsmaterial för utbildning som rör utveckling, produktion, installation, drifttagande, drift, underhåll och återvinning av nettonollteknik och råvaror samt stödja kapaciteten hos de offentliga myndigheter som är behöriga att utfärda tillstånd och godkännanden enligt kapitel II och de upphandlande myndigheter som avses i kapitel IV i denna förordning,*
 - aa) *säkerställa att utbildningsprogrammen gör det lättare att förvärva och stärka övergripande kompetenser, utöver den kompetens som är specifik för en viss teknik eller en viss sektor, för att underlätta anpassning från en bransch till en annan, så att de studerande kan röra sig fritt och anpassa sig till den ständigt föränderliga situationen på och utanför arbetsmarknaden,*
 - ab) *säkerställa att utbildningsprogrammen innehåller relevant och tillgänglig aktuell information och utbildning i hälso- och säkerhetsfrågor samt relevant information om arbetstagares rättigheter och arbetsvillkor,*
 - ac) *sträva efter att inom tre år efter att de inrättats möjliggöra yrkesutbildning för 100 000 studerande per akademi genom att uppmuntra yrkesmässigt livslångt lärande och kompetenshöjning eller omskolning, bland annat*

genom lärlingsutbildning, mentorskapsprogram samt korta och långa utbildningsprogram,

- b) möjliggöra och främja användningen av utbildningsprogram, innehåll och material av utbildningsanordnare i medlemsstaterna, *såsom universitet, universitet med forskning, universitet för tillämpad vetenskap och universitetsallianser, företag som erbjuder sådan utbildning, inbegripet små och medelstora företag, uppstartsföretag och sociala företag samt arbetsmarknadens parter, och genom att utbilda utbildare,*
- ba) *utveckla mekanismer för att säkerställa kvaliteten på den utbildning som erbjuds av utbildningsanordnare i medlemsstaterna och, i tillämpliga fall, i länder som är anslutna till unionens forsknings- och innovationsprogram, såsom Horisont Europa och programmet för ett digitalt Europa, på grundval av utbildningsprogram, innehåll och material från EU:s akademier för nettonollindustrin,*
- bb) *bidra till det långsiktiga målet att återindustrialisera och samtidigt fasa ut fossila bränslen i unionen samt bidra till dess öppna strategiska oberoende och tillgodose behovet av unionstillverkad nettonollteknik och kvalificerad arbetskraft,*
- c) utveckla och införa utbildningsintyg, inbegripet mikromeriter, för att underlätta *erkännande av* de färdigheter som förvärvats, förbättra möjligheterna för överförbarhet mellan arbetstillfällena och *branscher, underlätta* arbetskraftens gränsöverskridande rörlighet, och för att främja matchning med relevanta arbetstillfällena *av hög kvalitet* genom verktyg såsom det europeiska nätverket för arbetsförmedlingar (Eures) och Euraxess.

- 2. EU:s akademier för nettonollindustrin ska motverka könsstereotyper och *främja lika tillgång till utbildningsinnehåll för alla, och* ägna särskild uppmärksamhet åt behovet av att få in fler kvinnor och unga *på arbetsmarknaden, särskilt de* som varken studerar, arbetar eller deltar i utbildning, *liksom äldre, arbetstagare inom yrken som riskerar att försvinna eller vars innehåll och uppgifter radikalt förändras av ny teknik, och personer som arbetar i övergångsregioner. EU:s akademier för nettonollindustrin ska främja mångfald och inkludering för*

personer med funktionsnedsättning, migranter och människor i utsatta situationer.

Artikel 23a

Inrättande och styrning av EU:s akademier för nettonollindustrin

En kartläggning ska identifiera arbetskrafts- och kompetensbrist i viktiga industrisektorer och nettonollindustrier på grundval av behoven av industriell omvandling och utfasning av fossila bränslen och bedöma tillgången till utbildningsmöjligheter med anknytning till sådan teknik på nationell nivå.

Kartläggningen ska analysera de bakomliggande orsakerna till sådan brist, särskilt de som rör kvaliteten på jobberbjudandet, och därmed bedöma om det behövs ytterligare åtgärder för att locka fler arbetstagare på alla kvalifikationsnivåer i vissa branscher.

Om man på grundval av kartläggningen identifierar en kritisk kompetensbrist inom en strategisk nettonollteknik ska kommissionen utfärda en inbjudan att lämna förslag för inrättandet av EU:s akademier för nettonollindustrin.

Medlemmarna i akademierna för nettonollindustrin ska bestå av flera aktörer, såsom industrier där användningen av nettonollteknik är en förutsättning för deras värdekedjor, utbildningsanordnare, arbetsmarknadsparter och företag, inbegripet små och medelstora företag. Medlemmarnas sammansättning ska, när så är möjligt, sträva efter geografisk balans mellan medlemsstaterna, och samtidigt säkerställa att det utbildningsinnehåll som utvecklats av EU:s akademier för nettonollindustrin finns tillgängligt på olika språk så att så många studerande som möjligt får tillgång till utbildningsprogrammen, särskilt bland de mest utsatta grupperna.

En finansieringsram på minst 102 000 000 EUR i löpande priser ska göras tillgänglig för inrättandet och driften av EU:s akademier för nettonollindustrin mellan den 1 januari 2024 och 31 december 2027. Medlemsstaterna ska använda relevanta unionsmedel, särskilt ESF+, för ett effektivt utnyttjande av akademiernas utbildningsinnehåll, och ska informera kommissionen om hur mycket unionsmedel som har anslagits för att uppnå detta mål.

Tre år efter att de inrättats ska EU:s akademier för nettonollindustrin bli ekonomiskt hållbara genom att ta emot ekonomiska bidrag från den privata sektorn.

Plattformen Net-Zero Europe som inrättas i enlighet med artikel 28.1 ska övervaka det arbete som utförs av EU:s akademier för nettonollindustrin och senast den 31 december 2026 utfärda en rapport om hur mycket deras utbildningsprogram används.

Kommissionen ska, utan dröjsmål efter ikraftträdandet, påbörja kartläggningsprocessen och utfärda en inbjudan att lämna förslag för inrättandet av EU:s akademier för nettonollindustrin, som skulle kunna dra nytta av relevanta aktörers och medlemsstaters arbete och projekt.

Senast den [31 december 2024] ska EU:s akademier för nettonollindustrin inrättas.

Senast den [31 december 2025] ska EU:s akademier för nettonollindustrin börja tillhandahålla och sprida det första utbildningsinnehållet. Under spridningsfasen av utbildningsinnehållet ska särskild uppmärksamhet ägnas åt regioner som genomgår industriell omvandling, med brist på kritisk kompetens eller regioner med hög arbetslöshet, särskilt ungdomsarbetslöshet.

Artikel 24

Reglerade yrken inom nettonollindustrin och erkännande av yrkeskvalifikationer

1. Senast den 31 december 2024 och därefter vartannat år ska medlemsstaterna fastställa huruvida de utbildningsprogram som utvecklats av EU:s akademier för nettonollindustrin är likvärdiga med de särskilda kvalifikationer som krävs av värdmedlemsstaten för att få tillträde till reglerad verksamhet inom ett yrke som är av särskilt intresse för nettonollindustrin **för att återindustrialisera och samtidigt fasa ut fossila bränslen, i syfte att anpassa de begärda kvalifikationerna som omfattar både tekniska och akademiska examensbevis.** Medlemsstaterna ska säkerställa att resultaten av bedömningarna offentliggörs och är lättillgängliga online. **Om utbildningsprogrammen inte anses vara likvärdiga med de kvalifikationer som krävs för att få tillträde till reglerad verksamhet ska den medlemsstaten förklara för kommissionen hur de skiljer sig åt och ange hur man kan åstadkomma likvärdighet.**
2. Om en medlemsstat konstaterar att likvärdighet föreligger i enlighet med första stycket i denna artikel ska den, **i enlighet med nationell rätt och praxis, säkerställa erkännandet av intyg som utfärdats av utbildningsanordnare på grundval av de utbildningsprogram som utvecklats av akademierna, i enlighet med avdelning III i**

kapitel I i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG¹, när en innehavare av ett sådant intyg begär tillträde till ett reglerat yrke i den mening som avses i artikel 3.1 a i direktiv 2005/36/EG, och som är av särskild betydelse för nettonollindustrin, genom att godta intyget som ett tillräckligt bevis på formella kvalifikationer.

3. Om tillträdet till ett yrke som är av särskild betydelse för nettonollindustrin är reglerat i den mening som avses i artikel 3.1 a i direktiv 2005/36/EG ska medlemsstaterna sträva efter att utveckla en gemensam uppsättning minimikunskaper, färdigheter och kompetenser som är nödvändiga för utövandet av detta specifika yrke, i syfte att inrätta gemensamma utbildningsramar enligt artikel 49a.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG, och därigenom möjliggöra automatiskt erkännande av kvalifikationer. Plattformen Net-Zero Europe får också lägga fram förslag i enlighet med artikel 49a.3 i direktiv 2005/36/EG.

Artikel 25

Plattformen Net-Zero Europe och färdigheter

Plattformen Net-Zero Europe enligt artikel 28 ska stödja tillgången till och användningen av färdigheter inom nettonollteknik, och i de behöriga myndigheter och upphandlande myndigheter som avses i kapitlen II och IV genom att göra följande, ***samtidigt som man bygger på befintliga strukturer inom nationella utbildningssystem och yrkesutbildningssystem:***

1. Den ska bistå kommissionen med att bedöma, kontinuerligt övervaka och förutse efterfrågan på och utbudet av arbetskraft med sådana färdigheter som behövs inom nettonollteknik samt tillgången till och utnyttjandet av motsvarande utbildningsmöjligheter, och vid behov tillhandahålla information för verksamheten vid EU:s akademier för nettonollindustrin.
2. Den ska övervaka verksamheten för EU:s akademier för nettonollindustrin och, ***på grundval av de uppgifter som medlemsstaterna och nationella myndigheter lämnat i enlighet med artikel 31.2, samla in information om hur många människor som***

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (text av betydelse för EES) (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22).

har utnyttjat de utbildningsprogram som utvecklats av akademierna *och tillhandahålla uppgifter uppdelade efter industrisektor, kön, ålder och utbildnings- och kvalifikationsnivå*, främja synergier med andra initiativ och projekt om färdigheter på nationell nivå och unionsnivå samt sköta tillsynen *så att en diversifierad arbetskraft kan lockas, bland annat genom riktade informationskampanjer*.

3. Den ska bidra till att engagera berörda parter, däribland näringslivet, *företag, inbegripet små och medelstora företag, uppstartsföretag och sociala företag*, arbetsmarknadens parter och utbildningsanordnare, *såsom universitet, universitet med forskning, universitet för tillämpad vetenskap och universitetsallianser, när utbildningsprogram* som utvecklats av EU:s akademier för nettonollindustrin tas i bruk.
4. Den ska bidra till att utbildningsintyg från EU:s akademier för nettonollindustrin införs och erkänns i medlemsstaterna i syfte att främja erkännandet av färdigheter och matchningen av kompetens och arbetstillfällen, bland annat genom att främja giltigheten och godtagandet av intyg på hela unionens arbetsmarknad *och lägga tonvikt vid längre utbildningsprogram och betalda lärlingsutbildningar*.
- 4a. *Den ska övervaka upprätthållandet av nyttjandet och erkännandet av utbildningsintyg och bidra till att tillhandahålla lösningar om problem med icke-erkännande upptäcks*.
5. Den ska bidra till att utveckla sådana europeiska yrkesprofiler som omfattar en gemensam uppsättning kunskaper, färdigheter och kompetenser för viktiga yrken inom nettonollteknik, bland annat med utgångspunkt i de utbildningsprogram som utvecklats av EU:s akademier för nettonollindustrin och, när så är lämpligt, med användning av terminologin i den europeiska klassificeringen av färdigheter, kvalifikationer och yrken (Esco) för att underlätta transparens och mobilitet mellan arbeten och över gränserna på den inre marknaden.
6. Den ska främja *karriärmöjligheter och arbetsvillkor av hög kvalitet, inbegripet rättvisa och skäliga löner* för arbeten i nettonollteknikindustrin *samt attraktionskraften hos teknisk utbildning*, få in unga, kvinnor, äldre *och personer med missgynnad bakgrund* på arbetsmarknaden för nettonollteknikindustrin och

locka kvalificerad arbetskraft från tredjeländer *genom instrument såsom det så kallade EU-blåkortet*, och därigenom uppnå en mer diversifierad arbetskraft.

- 6a. *Den ska uppmuntra och stödja arbetskraftens rörlighet inom unionen och utannonsera lediga tjänster genom Euresnätverket.*
7. Den ska underlätta närmare samordning och utbyte av bästa praxis mellan medlemsstaterna *och inom den privata sektorn* för att öka tillgången till färdigheter inom nettonollteknik, bland annat genom att bidra till unionens och medlemsstaternas politik för att locka till sig nya talanger från tredjeländer *och från alla utbildningsnivåer.*

Kapitel VI

Innovation

Artikel 26

Regulatoriska sandlådor för nettonollteknik

- 1. *Senast den ... [tre månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska medlemsstaterna utse eller inrätta en enda nationell behörig myndighet som ska ansvara för de regulatoriska sandlådorna för nettonollteknik. Denna myndighet ska vara den enda kontaktpunkten för alla grupper av organisationer som önskar begära inrättande av en regulatorisk sandlåda för nettonollteknik i enlighet med denna artikel.*
1. Medlemsstaterna *och, om lämpligt, tillsammans med lokala och regionala myndigheter och andra medlemsstater*, får på eget initiativ inrätta regulatoriska sandlådor för nettonollteknik, som möjliggör utveckling, testning och validering av innovativ nettonollteknik *och annan innovativ teknik* i en kontrollerad, verklig miljö under en begränsad tid innan den släpps ut på marknaden eller tas i bruk, vilket förbättrar den regleringsrelaterade kunskapen och den potentiella expansionen och spridningen. Medlemsstaterna ska inrätta regulatoriska sandlådor för nettonollteknik *i nära samarbete med industrin och forskningsinstitut, och i förekommande fall arbetsmarknadens parter och det civila samhället*, i enlighet med punkt 1 på begäran av varje företag som utvecklar innovativ nettonollteknik *och annan*

innovativ teknik, som uppfyller de kriterier för stödberättigande och urval som avses i punkt 4 a, och som har valts ut av de behöriga myndigheterna enligt det urvalsförfarande som avses i punkt 4 b.

2. Formerna och villkoren för inrättande och drift av regulatoriska sandlådor för nettonollteknik enligt denna förordning ska antas genom genomförandeakter i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 34.3. Formerna och villkoren ska i möjligaste mån stödja de nationella behöriga myndigheternas flexibilitet att inrätta och driva sina regulatoriska sandlådor för nettonollteknik, främja innovation och regleringsrelaterad kunskap och särskilt beakta de deltagande små och medelstora företagens **och** uppstartsföretagens, särskilda omständigheter och kapacitet. De genomförandeakter som avses i **denna** punkt ■ ska innehålla gemensamma huvudprinciper i följande frågor:
 - a) Behörighet och urval för deltagande i regulatoriska sandlådor för nettonollteknik.
 - b) Förfarande för ansökan till, deltagande i, övervakning av, utträde ur och avslutande av regulatoriska sandlådor för nettonollteknik, inklusive sandlådeplanen och slutrapporten.
 - c) De villkor som gäller för deltagarna.
3. Deltagandet i de regulatoriska sandlådorna för nettonollteknik ska inte påverka tillsynsbefogenheterna och de korrigerande befogenheterna för de myndigheter som utövar tillsyn över **den regulatoriska** sandlådan. Testning, utveckling och validering av innovativ nettonollteknik **och annan innovativ teknik** ska ske under direkt tillsyn och vägledning av de behöriga myndigheterna. De behöriga myndigheterna ska utöva sina tillsynsbefogenheter på ett flexibelt sätt inom ramen för relevant lagstiftning, anpassa befintlig regleringspraxis och använda sitt utrymme för skönsmässig bedömning när de genomför och verkställer rättsliga bestämmelser avseende ett specifikt sandlådeprojekt för nettonollteknik, i syfte att undanröja hinder, minska regelbördan, minska rättslig osäkerhet och stödja innovation inom nettonollteknik.
4. Om det är relevant för att uppnå syftet med denna artikel ska de behöriga myndigheterna överväga att bevilja avvikelser eller undantag i den utsträckning som tillåts enligt relevant unionsrätt eller nationell rätt. De behöriga myndigheterna ska

säkerställa att sandlådeplanen säkerställer att de viktigaste målen och de grundläggande kraven i **unionslagstiftningen** och i den nationella lagstiftningen följs. De behöriga myndigheterna ska se till att alla betydande risker för hälsa, säkerhet eller miljö som identifierats under utvecklingen och testningen av innovativ nettonollteknik **och annan innovativ teknik** offentliggörs och leder till att utvecklings- och testprocessen omedelbart avbryts till dess att en sådan risk minskas. Om behöriga myndigheter anser att det föreslagna projektet medför exceptionella risker för arbetstagarnas hälsa och säkerhet, befolkningen i allmänhet eller för miljön, i synnerhet om det handlar om testning, utveckling eller validering av särskilt giftiga ämnen, ska de endast godkänna **den regulatoriska** sandlådeplanen när de har försäkrat sig om att tillräckliga skyddsåtgärder, som står i proportion till den exceptionella risk som identifierats, har vidtagits.

5. Förutsatt att deltagaren/deltagarna följer sandlådeplanen och de villkor för deltagande som utfärdats i enlighet med denna artikel och som avses i punkt 2, och i god tro följer myndigheternas vägledning, ska inga straffavgifter eller andra sanktionsavgifter påföras av myndigheterna för överträdelse av tillämplig unionslagstiftning eller medlemsstats lagstiftning som avser den nettonollteknik som övervakas i den regulatoriska sandlådan.
6. Deltagare i den regulatoriska sandlådan för innovativ nettonollteknik ska förbli ansvariga enligt tillämplig unionslagstiftning och medlemsstaternas lagstiftning om ansvarsskyldighet för skada som åsamkas tredje part till följd av den testning som äger rum i den regulatoriska sandlådan.
7. Varaktigheten för den regulatoriska sandlådan för nettonollteknik får förlängas genom samma förfarande efter överenskommelse med den nationella behöriga myndigheten.
8. De regulatoriska sandlådanorna för nettonollteknik ska utformas och genomföras på ett sådant sätt att de, i förekommande fall, underlättar gränsöverskridande samarbete mellan de nationella behöriga myndigheterna. Medlemsstater som har inrättat regulatoriska sandlådanor för nettonollteknik ska samordna sin verksamhet och samarbeta inom ramen för plattformen Net-Zero Europe i syfte att utbyta relevant information. De ska årligen rapportera till kommissionen om resultaten av genomförandet av regulatoriska sandlådanor, däribland god praxis, lärdomar och

rekommendationer om deras inrättande och, vid behov, tillämpningen inom den regulatoriska sandlådan av denna förordning och annan unionslagstiftning på ett sätt som är anpassat för sandlådan.

Artikel 26a

Innovation för konkurrenskraft och utfasning av fossila bränslen

Åtgärderna i detta avsnitt ska syfta till att påskynda innovationen inom energiteknik i unionen, i syfte att påskynda spridningen av sådan teknik för att främja unionens insatser för utfasning av fossila bränslen samt öka den globala konkurrenskraften för unionens nettonollindustri i syfte att säkerställa unionens öppna strategiska oberoende genom att öka exporten av sådan teknik, liksom det inhemska utbudet.

Artikel 26b

Innovationsprincip

Utan att det påverkar kommissionens befogenheter enligt fördragen och i linje med dess riktlinjer för bättre lagstiftning av den 3 november 2021 ska kommissionen tillämpa innovationsprincipen, som beskrivs i verktygslådan för bättre lagstiftning, verktyg nr 22, och i kommissionens meddelande av den 15 maj 2018 ”En förnyad europeisk agenda för forskning och innovation – EU:s tillfälle att forma sin framtid”, vid utarbetandet av nya unionsrättsakter samt vid översynen och revideringen av befintliga unionsrättsakter, i syfte att säkerställa att regelverket för den inre marknaden främjar och stöder innovation.

Artikel 26c

Styrelsen för SET-planen

- 1. I syfte att upprätta och genomföra SET-planen, som avses i artikel 26d, ska kommissionen inrätta en styrelse för SET-planen. Styrelsen för SET-planen ska ansvara för såväl den strategiska inriktningen som de allmänna besluten, inbegripet beslutet om vilken teknik som ska ingå, om SET-planen och dess genomförande.*
- 2. Styrelsen för SET-planen ska bestå av medlemsstaterna och kommissionen. En företrädare för kommissionen ska vara dess ordförande. Den ska omfatta strukturellt och permanent deltagande av industrin och forskningsaktörer.*
- 3. Varje medlemsstat ska utse en företrädare på hög nivå till styrelsen för SET-planen. När det är relevant med avseende på verksamhet och sakkunskap får en medlemsstat ha fler än en företrädare i förhållande till de olika uppgifter som rör*

arbetet i styrelsen för SET-planen. Det ska finnas en suppleant för varje medlem i styrelsen för SET-planen.

- 4. Styrelsen för SET-planen ska anta sin arbetsordning med enkel majoritet av sina medlemmar på förslag av kommissionen.*
- 5. Styrelsen för SET-planen ska sammanträda regelbundet för att säkerställa ett effektivt utförande av de uppgifter som anges i denna förordning. Vid behov ska styrelsen för SET-planen sammanträda på motiverad begäran av kommissionen eller av en enkel majoritet av styrelsemedlemmarna.*
- 6. Kommissionen ska bistå styrelsen för SET-planen genom ett verkställande sekretariat som ger tekniskt och logistiskt stöd.*
- 7. Styrelsen för SET-planen får inrätta ständiga eller tillfälliga arbetsgrupper som arbetar med specifika frågor och uppgifter.*
- 8. Styrelsen för SET-planen ska bjuda in företrädare för Europaparlamentet att delta som observatörer vid styrelsens möten, inklusive möten i de ständiga eller tillfälliga arbetsgrupper som avses i punkt 7.*
- 9. När så är lämpligt får styrelsen för SET-planen eller kommissionen bjuda in experter och andra tredje parter att delta i styrelsens och arbetsgruppernas möten eller lämna skriftliga bidrag.*
- 10. Styrelsen för SET-planen ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa en säker hantering och behandling av konfidentiell och kommersiellt känslig information.*
- 11. Styrelsen för SET-planen ska göra sitt yttersta för att samförstånd ska nås.*

Artikel 26d

Strategisk plan för energiteknik

- 1. Senast den ... [tre månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska den styrelse för SET-planen som avses i artikel 26c upprätta en strategisk plan för energiteknik (SET-planen). SET-planens mål ska vara att säkerställa fokus på och samordning mellan olika finansieringssystem och finansieringskällor på unionsnivå, nationell nivå och subnationell nivå, och att stödja utvecklingen av klimatneutral energiteknik samt säkerställa strategisk anpassning vad gäller prioriteringar för forskning, innovation och spridning av ren energiteknik.*
- 2. I SET-planen ska det fastställas vilka energitekniker som är av strategisk betydelse för unionen, med beaktande av deras bidrag till unionens klimatneutralitetsmål*

och till unionens industriella konkurrenskraft, och som kräver forsknings- och innovationsverksamhet för att nå den mognad som krävs för fullskalig utbyggnad.

3. *Den styrelse för SET-planen som avses i artikel 26c ska ansvara för genomförandet av SET-planen. Vid genomförandet av SET-planen ska kommissionen anta den förteckning över teknik som anges i SET-planen genom en genomförandeakt i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 34.3.*
4. *Under ledning av styrelsen för SET-planen och med djupgående deltagande av de relevanta sektorerna, inbegripet forskningssektorn, ska forsknings- och innovationsagendor utarbetas för var och en av de energitekniker som anges i SET-planen. Agendorna ska ligga till grund för samordningen mellan unionen och medlemsstaterna när det gäller finansieringen av de verksamheter som anges i agendan samt den tekniska infrastruktur som behövs för denna teknik. Agendorna ska godkännas av styrelsen för SET-planen.*
5. *Kommissionen ska årligen rapportera till rådet och Europaparlamentet om SET-planens framsteg. SET-planen ska ses över och vid behov revideras inom 18 månader efter varje val till Europaparlamentet.*

Artikel 27

Åtgärder för små och medelstora företag och uppstartsföretag

1. Medlemsstaterna ska vidta följande åtgärder:
 - a) De ska ge små och medelstora företag prioriterad tillgång till de regulatoriska sandlådorna för innovativ nettonollteknik i den mån de uppfyller villkoren för stödberättigande i artikel 26.
 - b) De ska arrangera informationskampanjer om små och medelstora företags deltagande i regulatoriska sandlådor.
 - c) De ska vid behov inrätta en särskild kanal för kommunikation med små och medelstora företag för att ge vägledning och svara på frågor om genomförandet av artikel 26.
2. Medlemsstaterna ska ta hänsyn till små och medelstora företags särskilda intressen och behov, och tillhandahålla lämpligt administrativt stöd för att delta i de regulatoriska sandlådorna. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 107 och

108 i *EUF-fördraget* bör medlemsstaterna informera små och medelstora företag om tillgängligt ekonomiskt stöd för deras verksamhet i regulatoriska sandlådor.

2a. *Denna artikel ska tillämpas på uppstartsföretag.*

Kapitel VII

Styrning

Artikel 28

Inrättande av plattformen Net-Zero Europe och dess uppgifter

1. Plattformen Net-Zero Europe (*plattformen*) inrättas härmed.
2. Plattformen ska utföra de uppgifter som anges i denna förordning.
3. Plattformen får ge råd till och bistå kommissionen och medlemsstaterna i deras åtgärder för att uppnå de mål som *fastställs* i denna förordning, med beaktande av medlemsstaternas nationella energi- och klimatplaner som lämnats in enligt förordning (EU) 2018/1999¹.
4. Kommissionen och medlemsstaterna *ska* inom plattformen, *och även med relevanta tredjeländer*, samordna för att främja införandet av nettonollteknik globalt, *bedriva samarbete kring utvecklingen av innovativ nettonollteknik* och stödja den roll som unionens industriella kapacitet spelar när det gäller att bana väg för den globala omställningen till ren energi, i linje med de övergripande målen för denna förordning som följer av artikel 1 i denna förordning. På plattformen *ska* man
 - a) *diskutera med och vid behov rekommendera kommissionen och medlemsstaterna sätt att förbättra och främja samarbete, utbyte av know-how och teknik* längs värdekedjan för nettonollteknik mellan unionen och tredjeländer,

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013 (Text av betydelse för EES.) (EUT L 328, 21.12.2018, s. 1).

- aa) diskutera med och vid behov rekommendera kommissionen sätt att säkerställa att denna förordning utformas och anpassas till andra unionsinitiativ eller tillfälliga system som omfattas av industriplanen i den gröna given,*
- ab) övervaka framstegen när det gäller värdekedjor för nettonollteknik, spåra tekniska och industriella förändringar och identifiera framtida framväxande strategiska värdekedjor,*
- ac) övervaka medlemsstaternas anmälningar av statligt stöd och kommissionens godkännande enligt tidsplan,*
- ad) övervaka ansökningar om tillgång till bidrag genom unionens fonder och program för ändamål med anknytning till denna förordning, och vid behov utfärda rekommendationer för att samordna, påskynda och underlätta förfarandet,*
- ae) bedöma investerings- och finansieringsbehov, ge vägledning om kompetensutveckling och diskutera bästa praxis när det gäller genomförandet av kapitel II avsnitt I och artiklarna 12 och 13 och att påskynda tillståndsförfarandena,*
- b) diskutera med och vid behov rekommendera kommissionen hur man ska hantera icke-tariffära handelshinder, t.ex. genom ömsesidigt erkännande av bedömning av överensstämmelse eller åtaganden för att undvika exportrestriktioner,*
- c) rekommendera kommissionen vilka tredjeländer som bör prioriteras när man ingår industripartnerskap för nettonollteknik, med hänsyn till
 - i) det potentiella bidraget till försörjningstryggheten, med hänsyn till deras tillverkningskapacitet för nettonollteknik,*
 - ii) om det finns samarbetsavtal mellan ett tredjeland och unionen,*
 - iiia) kapaciteten för koldioxidinjektion och lagring av koldioxid inom deras territorier,**
- ca) utvärdera verktyg för handelspolitiska skyddsåtgärder för att svara mot åtgärder från tredjeländer som kan komma att vidtas och äventyra de mål som anges i artikel 1.*

5. Medlemsstaterna ska stödja kommissionen i genomförandet av de samarbetsåtgärder som anges i industripartnerskapet för nettonollteknik. Industripartnerskapen för nettonollteknik kommer att sträva efter att underlätta handeln mellan deltagarna, bland annat genom att främja nödvändiga investeringar inom unionen och i tredjeländer, öka resiliensen och hållbarheten i de stödjande värdekedjorna och garantera lika villkor.
- 5a. Plattformen ska regelbundet och minst en gång om året bedöma den globala konkurrenskraften i de europeiska industrier som omfattas av denna förordning och rekommendera åtgärder för att förbättra konkurrenskraften.**
- 5b. Senast den ... [tre månader efter denna förordnings ikraftträdande] och därefter var tredje månad ska kommissionen lämna en rapport om genomförandet av en konkurrenskraftskontroll till plattformen samt till rådgivningsgruppen för nettonollindustrin och det europeiska vetenskapliga rådgivande organet för översyn och regelbörda. Rapporten ska redogöra för vilka lagstiftningsförslag som lagts fram under de tre månader som rapporten omfattar, hur konkurrenskraftskontrollen tillämpats vid utarbetandet av dessa förslag och vilka ändringar som gjorts av förslagen för att de inte i onödan ska skada unionens konkurrenskraft. Plattformen ska minst två gånger per år, på grundval av synpunkter från rådgivningsgruppen för nettonollindustrin diskutera genomförandet av konkurrenskraftskontrollen.**
- 5c. Plattformen ska regelbundet samarbeta med högnivåforumet för standardisering för att diskutera användning av standardisering i syfte att stödja utvecklingen av nettonollteknik i Europa.**

Artikel 29

Strukturen och verksamheten för plattformen Net-Zero Europe

1. Plattformen ska bestå av medlemsstaterna, kommissionen **och Europaparlamentet**. En företrädare för kommissionen ska vara dess ordförande.
2. Varje medlemsstat **och Europaparlamentet** ska utse en företrädare på hög nivå till plattformen. När det är relevant med avseende på verksamhet och sakkunskap får en medlemsstat **och Europaparlamentet** ha mer än en företrädare i förhållande till de olika uppgifter som rör plattformens arbete. Varje medlem av plattformen ska ha en suppleant.

3. Plattformen ska anta sin arbetsordning med enkel majoritet av sina medlemmar på förslag av kommissionen.
4. Plattformen ska sammanträda regelbundet för att säkerställa ett effektivt utförande av de uppgifter som anges i denna förordning. Vid behov ska plattformen sammanträda på en motiverad begäran av kommissionen eller en enkel majoritet av dess medlemmar.
5. Kommissionen ska bistå plattformen genom ett verkställande sekretariat som ger tekniskt och logistiskt stöd.
6. Plattformen får inrätta ständiga eller tillfälliga arbetsgrupper som arbetar med specifika frågor och uppgifter.

Plattformen ska inrätta åtminstone följande ständiga arbetsgrupper:

- a) *En arbetsgrupp som ska diskutera ekonomiska behov och flaskhalsar för strategiska nettonollprojekt, potentiell bästa praxis, särskilt vad gäller utvecklingen av unionens gränsöverskridande försörjningskedjor, och samordna finansieringen av strategiska nettonollprojekt.*
 - b) *En arbetsgrupp som ska diskutera genomförandet av bestämmelserna enligt artiklarna 6, 7 och 8.*
 - c) *En arbetsgrupp som ska diskutera och samordna de industripartnerskap för nettonollutsläpp som avses i artikel 28 och säkerställa samarbete med andra relevanta samordningsforum.*
 - d) *En arbetsgrupp som ska säkerställa ett lämpligt genomförande av akademierna för nettonollindustrin i enlighet med kapitel V.*
 - e) *En arbetsgrupp som är avsedd för de regulatoriska sandlådor för nettonollteknik som avses i artikel 26, för att maximera potentialen för spridningseffekter i hela unionen genom att underlätta gränsöverskridande samarbete och begränsa risken för snedvridning av marknaden och konkurrensen.*
- 6a. *Plattformen ska sammanträda minst en gång om året med den styrelse för SET-planen som avses i artikel 26c för att diskutera den strategiska anpassningen av genomförandet av denna förordning till SET-planen.*

- 7a.** *Plattformen ska inrätta en rådgivningsgrupp för nettonollindustrin. Rådgivningsgruppen för nettonollindustrin ska bestå av företrädare för de industrisektorer som omfattas av denna förordning. Minst en tredjedel av medlemmarna i rådgivningsgruppen ska komma från små och medelstora företag eller företräda små och medelstora företag. Rådgivningsgruppen för nettonollindustrin ska, på eget initiativ eller på plattformens begäran, lämna rekommendationer till plattformen. Rådgivningsgruppen för nettonollindustrin ska underlätta samverkan mellan plattformen och samrådande eller rådgivande organ som inrättas inom ramen för unionens industripolitik.*
8. När så är lämpligt *ska* plattformen **■** bjuda in experter *som företräder industrin, det civila samhället, den akademiska världen, fackföreningar* och andra tredje parter till plattformens och arbetsgruppernas möten eller att lämna skriftliga bidrag.
9. Plattformen ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa en säker hantering och behandling av konfidentiell och kommersiellt känslig information.
10. Plattformen ska göra sitt yttersta för att samförstånd ska nås.
11. Plattformen ska samordna och samarbeta med befintliga industriallianser *och bjuda in dem att delta i dess möten, inbegripet i de ständiga eller tillfälliga arbetsgrupper som avses i punkt 6 i denna artikel, för att rapportera om statusen för samt lämna rekommendationer om de mål som anges i artikel 1.*

Artikel 29a

Europeiska vetenskapliga rådgivande organet för översyn och regelbörda

- 1. Härmed inrättas ett europeiskt vetenskapligt rådgivande organ för översyn och regelbörda (det vetenskapliga rådgivande organet).*
- 2. Det vetenskapliga rådgivande organet ska bestå av 15 ledande vetenskapliga experter från ett brett spektrum av relevanta discipliner. Det vetenskapliga rådgivande organets medlemmar ska uppfylla kriterierna i punkt 4.*
- 3. Högst två medlemmar i det vetenskapliga rådgivande organet får vara medborgare i samma medlemsstat. Det vetenskapliga rådgivande organets medlemmars oberoende ska inte kunna ifrågasättas.*

4. *Det vetenskapliga rådgivande organets medlemmar ska utses för en period på fyra år, som kan förlängas en gång, genom ett öppet, rättvist och transparent urvalsförfarande. Urvalet av medlemmar ska grunda sig på följande kriterier:*
- a) *Vetenskaplig spetskompetens.*
 - b) *Erfarenhet av att utföra vetenskapliga bedömningar och tillhandahålla vetenskaplig rådgivning inom kompetensområdena.*
 - c) *Expertis inom offentlig förvaltning eller andra områden som är relevanta för organets uppgifter.*
 - d) *Yrkeserfarenhet från en tvärvetenskaplig miljö i ett internationellt sammanhang.*
5. *Medlemmarna i det vetenskapliga rådgivande organet ska utses på personliga mandat och ska göra sina ställningstaganden helt oberoende av medlemsstaterna och unionsinstitutionerna. Det vetenskapliga rådgivande organet ska välja en ordförande bland sina medlemmar för en period på fyra år och ska anta sin egen arbetsordning.*
6. *Det vetenskapliga rådgivande organet ska stödja kommissionens, Europaparlamentets och medlemsstaternas arbete och samtidigt självständigt utföra sina uppgifter genom att tillhandahålla rådgivande rapporter om*
- a) *den rättsliga inverkan och regelbördan av befintlig unionsrätt,*
 - b) *den rättsliga inverkan och regelbördan av befintliga delegerade akter och genomförandakter, och*
 - c) *befintlig lagstiftning i medlemsstaterna som införlivar unionsdirektiv.*
7. *Det vetenskapliga rådgivande organet ska fastställa sitt årliga arbetsprogram oberoende, efter samråd med kommissionen. Det vetenskapliga rådgivande organets ordförande ska informera kommissionen, Europaparlamentet och medlemsstaterna om innehållet i det årliga arbetsprogrammet och dess genomförande. Det vetenskapliga rådgivande organet får på begäran av Europaparlamentet, en enskild kommissionsledamot eller enskilda medlemsstater, eller på motiverad begäran av en berörd part, ge råd om den rättsliga inverkan och regelbördan av unionens lagstiftningsförslag eller i samband med beslutsprocessen.*

8. *De rådgivande rapporter som avses i punkt 5 ska delges Europaparlamentet, kommissionen och medlemsstaterna och ska offentliggöras.*
9. *Kommissionen ska tillhandahålla sekretariatet för det vetenskapliga rådgivande organet.*

Artikel 30

Koppling till nationella energi- och klimatplaner

Medlemsstaterna ska ***närmare ange de åtgärder som de avser att införa för att genomföra denna förordnings mål*** i sina nationella energi- och klimatplaner och uppdateringar av dessa som lämnas in i enlighet med artiklarna 3, 9 och 14 i förordning (EU) 2018/1999, särskilt när det gäller energiunionens dimension forskning, innovation och konkurrenskraft, och när de lämnar in sina lägesrapporter vartannat år i enlighet med artikel 17 i den förordningen. ***Medlemsstaterna ska särskilt identifiera åtgärder för att främja forskning, utveckling och innovation i syfte att uppnå målen i denna förordning.***

Kapitel VIII

Övervakning

Artikel 31

Övervakning

1. Kommissionen ska fortlöpande övervaka
 - a) unionens framsteg när det gäller de unionsmål som avses i artikel 1 och de därmed sammanhängande effekterna av denna förordning,
 - b) de framsteg som gjorts när det gäller målen för kapacitet för koldioxidinjektion på unionsnivå som avses i artikel 16,
ba) huruvida medlemsstaternas administrativa kapacitet att fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning är tillräcklig.
2. Medlemsstaterna och de nationella myndigheter som de utser för detta ändamål ska samla in och tillhandahålla de uppgifter och andra bevis som krävs enligt punkt 1 a och b. De ska i synnerhet varje år samla in och rapportera uppgifter till kommissionen om

- a) utvecklingen och marknadstrenderna för nettonollteknik, däribland genomsnittliga investerings- och produktionskostnader för tillverkningen samt marknadspriser för respektive nettonollteknik, b) tillverkningskapaciteten för nettonollteknik och därmed sammanhängande verksamhet, däribland uppgifter om sysselsättning och kompetens samt framsteg för att uppnå målen för 2030 som avses i skäl 13,
 - c) värdet av och volymen för unionens import från och export till länder utanför unionen av nettonollteknik,
 - ca) antalet små och medelstora företag som ingår i tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik,**
 - d) den genomsnittliga varaktigheten för tillståndsförfaranden enligt denna förordning,
 - e) typer av och antal tillstånd som beviljats på nationell nivå under de senaste tolv månaderna,
 - f) antalet processer för tillståndsgivning som slutförts, avstannat eller annullerats under de senaste tolv månaderna och de typer av hinder som uppstått vid avbrott eller annullering,
 - g) antalet sandlådor som inrättats under de senaste tolv månaderna,
 - h) mängden koldioxid som lagrats varaktigt under jord i enlighet med direktiv 2009/31/EG.
3. Uppgifterna ska omfatta åtminstone den information som begärs i kommissionens tillkännagivande om vägledning för medlemsstaterna vid uppdateringen av de nationella energi- och klimatplanerna för 2021–2030.
4. Varje medlemsstat ska skicka den första rapporten till kommissionen i slutet av maj året efter den dag då denna förordning träder i kraft. Efterföljande rapporter ska skickas in senast i slutet av maj varje år.
5. Medlemsstaterna ska också överföra de uppgifter som samlats in enligt artikel 2 till de nationella statistikkontoren och Eurostat för sammanställning och offentliggörande av statistik i enlighet med Europaparlamentets och rådets

förordning (EG) nr 223/2009¹. Medlemsstaterna ska utse den nationella myndighet som ska ansvara för överföringen av uppgifterna till de nationella statistikkontoren och Eurostat.

6. Kommissionen ska utifrån de rapporter som lämnas in i enlighet med punkt 2 i denna artikel övervaka unionens framsteg enligt punkt 1 a ***i denna artikel***, och årligen offentliggöra rekommendationer angående detta som en del av de årliga rapporterna om framsteg i konkurrenskraft på området ren energiteknik, i enlighet med artikel 35.2 m i förordning (EU) 2018/1999.
7. På grundval av de utkast till tillståndsansökningar som lämnats in i enlighet med artikel 10 i direktiv 2009/31/EG och de rapporter som lämnats in i enlighet med artiklarna 17.2 och artikel 18.4 och 18.6 i denna förordning, ska kommissionen övervaka framstegen för att uppnå det unionsomfattande målet för kapacitet för koldioxidinjektion som avses i punkt 1 b i denna artikel och årligen rapportera till Europaparlamentet och rådet. ***I detta syfte ska kommissionen inrätta en allmänt tillgänglig databas över alla tillgängliga uppgifter om koldioxidlagring i unionen för att bidra till kartläggningen av lagringsplatser för koldioxid och övervaka att det övergripande målet i artikel 16 uppnås.***
- 7a. ***På grundval av de rapporter som avses i artikel 16.2 och artikel 18.4, vilka lämnats in av de enheter som avses i artikel 18.1 senast den 31 januari 2025, ska kommissionen göra en bedömning och överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om denna förordnings ändamålsenlighet, vid behov åtföljd av en översyn.***

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG, Euratom) nr 1101/2008 om utlämnande av insynsskyddade statistiska uppgifter till Europeiska gemenskapernas statistikkontor, rådets förordning (EG) nr 322/97 om gemenskapsstatistik och rådets beslut 89/382/EEG, Euratom om inrättande av en kommitté för Europeiska gemenskapernas statistiska program (EUT L 87, 31.3.2009, s. 164).

Kapitel IX

Slutbestämmelser

■ Artikel 33

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i **artiklarna 1.3, 3.2 och 18.7** ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den [datum för tillämpning]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenheter som avses i **artiklarna 1.3, 3.2 och 18.7** får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel **1.3, 3.2 eller 18.7** ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att

invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 34

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 4 i den förordningen tillämpas.

Artikel 35

Utvärdering

1. Kommissionen ska senast [tre år ***från och med den dag då denna förordning börjar tillämpas***] och därefter vart tredje år utvärdera förordningen och lägga fram en rapport om de viktigaste resultaten för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.
2. Utvärderingen ska bedöma huruvida målen för denna förordning som fastställs genom artikel 1 har uppnåtts och dess inverkan på företagsanvändare, särskilt små och medelstora företag, och slutanvändare, samt målen för den europeiska gröna given.
3. Utvärderingen ska ta hänsyn till resultatet av det övervakningsförfarande som beskrivs i artikel 31.
4. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska förse kommissionen med all relevant information som de har och som kommissionen kan komma att behöva för att utarbeta den rapport som avses i punkt 1.

Artikel 36

Behandling av konfidentiella uppgifter

1. Uppgifter som inhämtats vid tillämpningen av denna förordning får endast användas för de ändamål som anges i denna förordning och ska skyddas av relevant unionslagstiftning och nationell lagstiftning.
2. Medlemsstaterna och kommissionen ska säkerställa skyddet av handels- och affärshemligheter och andra känsliga, konfidentiella och säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som inhämtats och genererats vid tillämpningen av denna förordning, bland annat rekommendationer och åtgärder som ska vidtas, i enlighet med unionsrätten och respektive nationell rätt.
3. Medlemsstaterna och kommissionen ska säkerställa att det inte beslutas att klassificerade uppgifter som tillhandahållits eller utbytts inom ramen för denna förordning ska placeras på en lägre säkerhetsskyddsklassificeringsnivå eller att de inte längre ska vara säkerhetsskyddsklassificerade utan föregående skriftligt medgivande från upphovsmannen.
4. Om en medlemsstat bedömer att presentationen av aggregerade uppgifter inom ramen för artikel 18 ändå kan äventyra dess nationella säkerhetsintressen, får den motsätta sig kommissionens presentation genom ett motiverat meddelande.
5. Kommissionen och de nationella myndigheterna, deras tjänstemän, anställda och andra personer som arbetar under dessa myndigheters tillsyn ska säkerställa att de uppgifter som de inhämtar vid utförandet av sina uppgifter och sin verksamhet behandlas konfidentiellt. Denna skyldighet gäller även alla företrädare för medlemsstaterna, observatörer, experter och andra deltagare som deltar i plattformens sammanträden i enlighet med artikel 29.

Artikel 37

Ändring av förordning (EU) 2018/1724

Förordning (EU) 2018/1724 ska ändras på följande sätt:

1. I bilaga I ska i den första kolumnen en ny rad läggas till ”R. Tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik”.
2. I bilaga I, i den andra kolumnen på rad ”R. Tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik”, ska följande punkter läggas till:

- ”1. Uppgifter om processen för tillståndsgivning”
- ”2. Finansierings- och investeringstjänster”
- ”3. Finansieringsmöjligheter på unionsnivå eller medlemsstatsnivå”
- ”4. Tjänster för affärsstöd, vilket innefattar men inte är begränsat till, deklaration av bolagsskatt, lokal skattelagstiftning och arbetsrätt”.
3. I bilaga II ska i den första kolumnen en ny rad läggas till ”Tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik”.
4. I bilaga II, i andra kolumnen, raden ”Tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik”, ska följande punkter läggas till:
- ”Förfaranden för alla relevanta administrativa tillstånd att planera, bygga, utöka och driva tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik, däribland bygglov, kemikalietillstånd och tillstånd för nätanslutning samt miljöbedömningar och miljötillstånd där sådana krävs, och som omfattar även alla administrativa ansökningar och förfaranden”.
5. I bilaga II tredje kolumnen ska följande punkt läggas till på raden ”Tillverkningsprojekt för framställning av nettonollteknik”:
- ”Alla resultat som rör förfarandena, från godkännande av ansökningens giltighet till anmälan av det övergripande beslutet om utfallet av förfarandet av den ansvariga nationella behöriga myndigheten”.
6. I bilaga III ska följande punkt läggas till:
- ”8. Nationella behöriga myndigheter som fungerar som en gemensam kontaktpunkt i enlighet med artikel 4 i [förordningen om nettonollindustrin]”

Artikel 38

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den ... [dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*].

Den ska tillämpas från och med den ... [dagen för dess ikraftträdande]. Fram till [två år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas] ska artikel 19.2 a, b och c endast tillämpas på

kontrakt som ingås av inköpscentraler enligt definitionen i artikel 2.1.16 i direktiv 2014/24/EU och artikel 2.1.12 i direktiv 2014/25/EU och på kontrakt vars värde är lika med eller högre än 25 miljoner euro.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den ...

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande